

परमप्रभुको हातद्वारा निर्देशित

हबक्कूकका दुई पट्टिकाहरू

Jeff Pippenger

2012-10-16

हबक्कूकका दुई पाटीहरू 95 मध्ये 4

मेरो लागि करिब एक घण्टाको प्रस्तुतिमा आठ पृष्ठका टिपोटहरू पार गर्नु नै निकै कठिन हुन्छ। अनि यदि तपाईंले ध्यान दिनुभयो भने, हामीसँग २० पृष्ठ छन्; त्यसैले, म तपाईंलाई केवल यो जानकारी गराइरहेको छु कि यी टिपोटहरू म पढेर सुनाउने अभिप्रायमा छैनु। यहाँ भएका केही अंशहरू भने म पढ्नेछु, ताकि LiveStream मा हेर्दै हुनुहुनेहरूले टिपोटहरू डाउनलोड गर्न सकून्; र जसले अन्ततः यसलाई DVD मा हेर्नेछन्, यदि यी लेखहरू उनीहरूको पहुँचमा पहिले नै उपलब्ध नभएका भए, तिनीहरूका लागि पनि यो अभिलेखमा रहोस्। हामीले अहिले विचार गरिरहेको विषय हबक्कूकका दुई पाटीहरू हुन्, र यस बिन्दुमा हामीले गरिरहेको सम्पूर्ण प्रयत्न केवल यति देखाउनु हो कि Ellen White यस 1843 Chart मा प्रतिनिधित्व गरिएका सत्यहरूसँग सहमत हुनुहुन्थ्यो।

हिजो हामीले समाप्त गरेका पहिलो तीन प्रस्तुतिहरूले देखाइरहेका थिए कि एलेन ह्वाइटले Early Writings, page 236 मा 2520 समय-भविष्यवाणीलाई स्पष्ट र विशिष्ट रूपमा वैध भनी समर्थन गर्नुहुन्छ।

सन् 1844 को मार्च महिनामा भएको पहिलो निराशाको विषयमा बोल्दै उनले भन्छिन् कि त्यस निराशापछि मिलेरवादीहरूले बाइबलको अध्ययन गर्न जारी राखे, र उनीहरूले पत्ता लगाए कि 2520, 2300, र 1335 का लागि 1843 को भविष्यवाणी गर्न उनीहरूलाई प्रेरित गरेको उही प्रमाण, पछि 1844 मा पनि चिनियो, जसले यी भविष्यसूचक अवधिहरू 1844 मै समाप्त भएका थिए भन्ने प्रमाणित गर्‍यो। अनि हामीले छलफल गर्‍यौं कि उनले उल्लेख गरिरहेकी भविष्यसूचक अवधिहरू केवल यी दुई मात्र हुन सक्छन् [1843 Chart मा 2520 र 2300 लाई जनाउँदै], 1335 होइन। 1335 ईस्वी समयावधिमा सुरु भएको थियो; यो 1843 मा समाप्त भयो। त्यसकारण, उनले 2520 र 2300-वर्षीय भविष्यवाणीसम्बन्धी बुझाइलाई आफ्नो अनुमोदन प्रदान गरिरहेकी छिन्।

अनि त्यसपछि उनी अझ अगाडि बढेर यसो भन्न लागिन् कि, त्यस समयावधिमा, जब तिनीहरूले तीनवटा समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरू १८४४ मा समाप्त भएका थिए भन्ने प्रमाणित गर्न थाले, तब यही कारणले मिलेराइटहरूलाई मण्डलीबाट बाहिर धकेल्ने सतावट उत्पन्न भयो। त्यसकारण, यहाँ संसारको अन्त्यमा, २५२० सन् १८४४ मा समाप्त भयो भन्ने कारणसम्बन्धी जानकारी प्रस्तुत गरेको कारण एडभेन्टिस्ट मण्डलीमा पुरुषहरू र स्त्रीहरू सतावट भोगिरहेका छन् भन्ने कुरा कुनै संयोग होइन।

प्रभुको हातद्वारा निर्देशित

त्यसैले, अब हामी अर्को विषयतर्फ बढ्दैछौं, यही यहाँको विषयतर्फ [1843 Chart मा AD508 लाई जनाउँदै]। यदि तपाईंले यी Charts हेर्नुभएको छैन भने, तपाईंले पाउनुहुनेछ कि यस 1843 Chart को विषयमा Sister White यसो भन्नुहुन्छ, "I saw that the Lord directed in this Chart," र यस 1850 Chart को विषयमा उनी यसो भन्छिन् कि यस Chart को publishment मा God हुनुहुन्थ्यो। यसरी, उनले हामीलाई बताएकी छिन् कि यी दुवै Charts को निर्माणमा God संलग्न हुनुहुन्थ्यो, र तिनीहरू जसरी संरचित छन्, त्यो मानवीय रूपमा उद्देश्यपूर्ण थियो। Millerites ले यो जानीजानी गरेका थिए, तर त्यो God को design द्वारा थियो।

यहाँ माथिबाट, 677 ई.पू. देखि तल उनीहरूले विश्वास गरेअनुसार सन् 1843 सम्म, यही स्तम्भले [1843 Chart मा बाँया तर्फबाट दायाँतिरको दोस्रो स्तम्भलाई जनाउँदै] 2520 लाई परिभाषित गर्दछ, जुन 677 ई.पू. मा आरम्भ हुन्छ र उनीहरूले सोचेअनुसार सन् 1843 मा समाप्त हुन्छ।

र तिनीहरूले यो सजीव दृष्टान्तलाई 1850 Chart मा, यहाँबाट [बायाँतर्फबाट तेस्रो स्तम्भलाई जनाउँदै] 677BC देखि यहाँसम्म, AD1844, कायम राखे। यो 2520 को त्यो स्तम्भ हो, जो दुवै Chart हरूमा विद्यमान छ।

र दुवै अवस्थामा यी स्तम्भहरूको ठीक बीचमा क्रूस छ।

र ठीक क्रूसको तल दैनिकको सन्दर्भ छ। अनि दैनिकको प्रतीक, अर्थात् मूर्तिपूजकता—मूर्तिपूजक धर्मको मूल—आत्मोन्नति हो; र यहीँ तपाईं यसमा प्रभुको हात देख्न सक्नुहुन्छ, यी दुवै चार्टहरूमा अनिवार्य रूपमा मानवीय हात होइन।

हामी र तपाईं, वा जो कोही पनि, हाम्रो आत्म-उच्चता हामीबाट हटोस् भन्ने हो भने, हामी क्रूसको फेदीमा आउनेपर्छ, जसको प्रतिबिम्ब यी दुवै चार्टहरूमा देखाइएको छ। त्यो पाठ दृष्टान्तस्वरूप प्रस्तुत गरिएको छ।

र निस्सन्देह, जब हामी बीचमा क्रूस रहेको 2520 का स्तम्भहरूको विषयमा बोल्छौं, तब हामी जान्दछौं कि दानियल 9 को परिपूर्तिमा, जब ख्रीष्ट धेरै जनासँग एक हप्ताको लागि करार दृढ गर्न आउनुभयो, त्यो एक हप्ता 2520 दिनको बराबर हुन्छ, र त्यस हप्ताको बीचमा उहाँ क्रूसमा चढाइनुभयो। त्यसैले, यी प्रत्येक चार्टका यी स्तम्भहरूको बीचमा हामी क्रूस देख्छौं, र यीले ख्रीष्टले धेरै जनासँग करार दृढ गर्नुभएको 2520 दिनलाई संकेत गरिरहेका छन्।

त्यसैले, अब हामी “Daily” र त्यससम्बन्धी Ellen White को समर्थनबारे विचार गर्नेछौं।

“सेप्टेम्बर २३ मा, प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि उहाँले आफ्ना प्रजाको अवशेषलाई पुनः प्राप्त गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात फैलाउनुभएको थियो, र यस भेला गर्ने समयमा गरिएका प्रयासहरू दोब्बर गरिनुपर्छ। तितरबितर पारिने समयमा इसाएललाई प्रहार गरियो र च्यातियो, तर अब, यस भेला गर्ने समयमा, परमेश्वरले आफ्ना प्रजालाई निको पार्नुहुनेछ र बाँधेर उठाउनुहुनेछ। तितरबितर पारिने समयमा सत्य फैलाउन गरिएका प्रयासहरूको प्रभाव अत्यन्तै थोरै मात्र थियो, तिनले अत्यन्तै थोरै वा केही पनि सिद्ध गरेनन्; तर भेला गर्ने समयमा, जब परमेश्वरले आफ्ना प्रजालाई भेला गर्न आफ्नो हात बढाउनुभएको छ, सत्य फैलाउने प्रयासहरूले तिनको अभिप्रेत प्रभाव अवश्य पार्नेछन्। सबै जना यस कार्यमा एकताबद्ध र उत्साही हुनुपर्छ। मैले देखें कि अहिलेको यस भेला गर्ने समयमा हामीलाई मार्गदर्शन गर्नका लागि तितरबितर पारिने समयका उदाहरणहरूलाई कसैले पनि उद्धृत गर्नु गलत हो; किनकि यदि परमेश्वरले अहिले हाम्रो निम्ति त्यतिबेला जति मात्र गर्नुहुन्थ्यो भने, इसाएल कहिल्यै भेला हुनेथिएन। मैले देखें कि १८४३ को चार्ट प्रभुको हातद्वारा निर्देशित थियो, र यसलाई परिवर्तन गरिनुहुँदैन; ती सङ्ख्याहरू उहाँले चाहनुभएको जस्तै थिए; उहाँको हात तिनमध्ये केही सङ्ख्याहरूमा भएको एउटा त्रुटिमाथि थियो र त्यसलाई लुकाइरहेको थियो, जसले गर्दा उहाँको हात हटाइएसम्म कसैले पनि त्यसलाई देख्न सकेन।”

त्यसपछि मैले “दैनिक” (दानियेल ८:१२) सम्बन्धमा यो देखें कि “बलिदान” भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको हो, र त्यो मूल पाठको भाग होइन, अनि प्रभुले न्याय-घडीको पुकार दिनेहरूलाई यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो। १८४४ भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना “दैनिक” को सही दृष्टिकोणमा एकमत थिए; तर १८४४ पछि भएको भ्रममा अन्य दृष्टिकोणहरू अंगीकार गरिए, र त्यसपछि अन्धकार र भ्रमले पछ्यायो। १८४४ देखि समय परीक्षा भएको छैन, र त्यो फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन।

प्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश अवश्य जानुपर्छ, र प्रभुका तितरबितर भएका सन्तानहरूलाई घोषणा गरिनुपर्छ, तर यसलाई समयसँग बाँधिनु हुँदैन। मैले देखें कि कतिपयले समयको प्रचारबाट उत्पन्न भएको झूटा उत्तेजना ग्रहण गरिरहेका थिए; तर तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश समयले गर्न सक्ने कुनै पनि कुराभन्दा बलियो छ। मैले देखें कि यो सन्देश आफ्नै जगमा अडिन सक्छ र यसलाई सुदृढ बनाउन समयको आवश्यकता पर्दैन; अनि यो महान् शक्तिसहित अघि बढ्नेछ, आफ्नो कार्य पूरा गर्नेछ, र धार्मिकतामा छोट्याइनेछ।

“त्यसपछि मलाई ती केही जनातर्फ ध्यानाकर्षित गराइयो जो यस महान् भ्रममा छन् कि पुरानो यरूशलेम जानु उनीहरूको कर्तव्य हो, र प्रभु आउनु अघि त्यहाँ उनीहरूले गर्नुपर्ने कुनै काम छ भन्ने ठान्छन्। यस्तो दृष्टिकोण तेस्रो

स्वर्गदूतको सन्देशान्तर्गत प्रभुको वर्तमान कार्यबाट मन र चासोलाई हटाउनका लागि अनुकूल हुन्छ; किनकि जो अझै यरूशलेम जानु छ भन्ने ठान्छन्, तिनीहरूको मन त्यहीँ रहनेछ, र आफूलाई तथा अरूलाई त्यहाँ पुर्‍याउनका लागि तिनीहरूले वर्तमान सत्यको कार्यबाट आफ्ना साधनहरू रोकेर राख्नेछन्। मैले देखें कि यस्तो मिसनले कुनै वास्तविक भलाइ सिद्ध गर्नेछैन, कि यहूदीहरूमध्ये अति थोरैलाई ख्रीष्टको पहिलो आगमनमै विश्वास गराउन पनि धेरै लामो समय लाग्नेछ, उहाँको दोस्रो आगमनमा विश्वास गराउनु त झन् अझ बढी कठिन हुनेछ। मैले देखें कि यस कुरामा शैतानले कतिपयलाई ठूलो धोका दिएको छ र यही देशमा तिनीहरूका चारैतिर रहेका आत्माहरूलाई तिनीहरूद्वारा सहायता गर्न सकिन्थ्यो र परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्नतर्फ डोर्‍याउन सकिन्थ्यो, तर तिनीहरूले तिनीहरूलाई नाश हुनका लागि छोडिरहेका थिए। मैले यो पनि देखें कि पुरानो यरूशलेम कहिल्यै पुनर्निर्माण हुनेथिएन; र अहिले, यस भेला हुने समयमा, प्रभुका सन्तानहरूको मनलाई यी कुराहरूतर्फ डोर्‍याउन, ताकि तिनीहरूले प्रभुको वर्तमान कार्यमा आफ्नो सम्पूर्ण चासो नलगाऊन्, र प्रभुको दिनका लागि आवश्यक तयारीलाई उपेक्षा गरून्, शैतानले आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति लगाइरहेको थियो।” Early Writings, 74–76.

हामीले देखाउन लागेका केही कुराहरू मध्ये एक प्रारम्भिक लेखहरू (Early Writings), पृष्ठ ७४ बाट लिइएको एक अंश हो। यसबारे हामीले पहिले पनि चर्चा गरिसकेका छौं। यस प्रस्तुतीकरणमा हामीले विचार गर्ने यीमध्ये धेरै कुराहरूमा हामीले पहिले नै काम गरिसकेका छौं; तर, हामीमध्ये धेरैले यो बुझ्दैनौं कि प्रारम्भिक लेखहरूमा रहेको यो अंश विकासको एक प्रक्रियाबाट गुज्रिएको थियो। प्रारम्भिक लेखहरू पुस्तकमा यो अहिले जुन स्वरूपमा छ, मानिसहरूले प्रारम्भिक लेखहरूमा जे छ त्यहीलाई सत्यलाई गलत रूपमा प्रस्तुत गर्न प्रयोग गर्नेछन्। तर, यदि तपाईं मूल स्रोत दस्तावेजहरूतर्फ फर्कनुहुन्छ भने, उनीहरूले सत्यलाई गलत रूपमा प्रस्तुत गर्न प्रयोग गर्ने तर्क हटाइन्छ।

यस विषयमा धेरै कुरा भन्न सकिन्छ। यहाँ हामी “Daily” सम्बन्धी विषयसँग व्यवहार गरिरहेका भएकाले, म केवल केही बुँदाहरू मात्र संकेत गर्नेछु। तर Early Writings को यस अंशमा, म चाहन्छु कि तपाईंले प्रारम्भका पहिलो दुई विचारहरूतर्फ ध्यान दिनुहोस्, सेप्टेम्बर २३।

ठीक छ। सेप्टेम्बर २३, यदि तपाईं यससँग परिचित हुनुहुन्न भने, त्यहाँ १८५० राख्न सक्नुहुन्छ; सेप्टेम्बर २३, १८५०। यसले “डेली” लाई सही रूपमा बुझ्नमा प्रभाव पार्छ।

पहिलो अनुच्छेदको अन्त्यमा यस्तो कथन छ, जससँग हामीले यहाँ विगत केही दिनदेखि पहिले नै व्यवहार गरिसकेका छौं: “मैले देखें कि १८४३ को चार्ट प्रभुको हातद्वारा निर्देशित थियो, र यसलाई परिवर्तन गरिनु हुँदैनथ्यो; ती सङ्ख्याहरू उहाँले चाहनुभएजस्तै थिए; उहाँको हात तीमध्येका केही सङ्ख्याहरूमा रहेको एउटा त्रुटिमाथि थियो र त्यसलाई लुकाइदिएको थियो, जसले गर्दा उहाँको हात हटाइएपछि मात्र कसैले त्यसलाई देख्न सक्थ्यो।”

दोस्रो अनुच्छेद यसो भन्छ, “त्यसपछि मैले —‘दैनिक’ (दानियल ८:१२) को सम्बन्धमा देखें . . . ।” अब, म चाहन्छु कि तपाईंले यसलाई केवल आफ्नो स्मृतिमा राख्नुभयोस्—यसबारे हामी निस्सन्देह पछि विचार गर्नेछौं, यदि प्रभुले चाहनुभयो भने—जब १८४३ को चार्टमा दैनिकलाई प्रस्तुत गरिएको छ, ठ्याक्कै यहाँ, त्यहाँ यसो भनिएको छ, “दैनिक हटाइँदै”; त्यहाँ यसो भनिएको छ, “दानियल १२:११ र १२।” १८५० को चार्टमा, जब त्यहाँ दैनिकको विषयमा व्यवहार गरिन्छ, त्यहाँ यसो भनिएको छ, “मूर्तिपूजक प्रभुत्व वा जब दैनिक हटाइयो, दानियल ११:३१।” यसरी, यी दुई चार्टहरूमा, तिनीहरूले दानियल ११:३१ र दानियल १२:११ बाट पहिचान गरिरहेको जोड दैनिक हटाइने कुरामाथि छ। ठीक छ?

र दानिएल ११:३१ र दानिएल १२:११ मा, “हटाइनेछ” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द sur हो, र यसको अर्थ “हटाउनु” हो; यसको अर्थ “हटाइदिनु” हो।

तर, दानिएल ८ को पद ११ मा, जहाँ “डेली” हटाइन्छ भनेर भनिएको छ, त्यहाँ प्रयोग भएको हिब्रू शब्द फरक छ। त्यो rum हो, र यसको अर्थ “उठाउनु र उच्च पार्नु” हो।

यसरी, विलियम मिलरले Cruden's Concordance प्रयोग गरे, र Cruden's Concordance ले हिब्रू वा ग्रीकबारे कुनै अन्तर्दृष्टि दिँदैन। त्यसैले, प्रभुले Millerites लाई निर्देशन दिइरहनुभएको थियो; किनकि, दानियलको पुस्तकमा जहाँ “Daily” को उल्लेख भएको छ, ती तीन स्थानहरू—दानियल अध्याय 8, दानियल अध्याय 11, र दानियल अध्याय 12—मध्ये, अध्याय 11 र 12 मा “take away” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको अर्थ “take away” नै हुन्छ। अनि यी Charts मा तिनीहरूले जोड दिइरहेको कुरा यही हो, कि जब Paganism हटाइयो, तब 1290 र 1335 का भविष्यवाणीहरू सुरु हुनेथिए।

तर, दानियल ८ मा, जब “डेली” हटाइन्छ, त्यसले हटाइने विषयमा कुरा गरिरहेको होइन; त्यसले मूर्तिपूजक धर्मलाई उचालेर उच्च पारिने र महिमित बनाइने विषयमा कुरा गरिरहेको हो। त्यसैले, मिलेराइटहरू सही थिए। तिनीहरूले दानियलका ती दुई अध्यायहरूलाई सन्दर्भित गरे, जसमा “डेली” हटाइने विषयमा चर्चा गरिएको छ।

तर यहाँ Early Writings मा, र जब हामी मूल स्रोत कागजातहरूतर्फ फर्केर जान्छौं, तब तपाईंले यस अध्यायमा देख्नुहुनेछ कि आरम्भमा Daniel 8:12 को यो सन्दर्भ त्यहाँ थिएन। मलाई थाहा छैन, 1882 मा जब तिनीहरूले Early Writings मुद्रण गरे, तब Ellen White ले त्यसलाई त्यहाँ समावेश गर्न भन्नुभएको थियो कि, वा सम्पादकहरूमध्ये कसैले त्यसलाई राख्यो। म यसबाट विचलित हुँदिनँ, किनकि यहाँ यसले हटाइने कुराबारे बोलेको छैन।

दोस्रो अनुच्छेदमा यसो भनिएको छ, “त्यसपछि मैले ‘दैनिक’ (दानियल ८:१२) को सम्बन्धमा देखें कि ‘बलिदान’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको हो, र त्यो पाठको अंश होइन, अनि न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई प्रभुले यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो।”

अब, केही वर्षअघि जर्मनीमा जर्मनीका केही प्रतिष्ठित पास्टरहरू र जर्मनीका केही सेमिनरी शिक्षकहरूसँग हाम्रो एक बैठक भएको थियो, जहाँ मैले प्रस्तुत गरें र उनीहरूले यस सन्देशमाथि आफ्ना ढुङ्गाहरू हाने।

त्यहाँ इटलीका एक जना पास्टर थिए, र उनले यस पदको विषयमा एउटा मूर्खतापूर्ण तर्क प्रस्तुत गरे। अनि उनले भनेको कुरा यो थियो—र “डेली” सम्बन्धमा यस्ता कैयौं मूर्खतापूर्ण तर्कहरू छन्, त्यसैले तपाईंले यो मूर्खतापूर्ण तर्क बारम्बार प्रयोग गरिएको पाउनुहुन्छ, र हामी यसलाई यहाँ अभिलेखमा राख्नेछौं। यसमा भनिएको छ, “त्यसपछि मैले ‘डेली’ (दानियल ८:१२) को सम्बन्धमा देखें कि ‘sacrifice’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको हो, र त्यो मूल पाठको अंश होइन, अनि प्रभुले न्याय-घडीको पुकार दिनेहरूलाई यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो।” अब यहाँ त्यो मूर्खतापूर्ण तर्क छ: उनीहरू भन्छन्, एलेन ह्वाइटले यहाँ “डेली” लाई समर्थन गरिरहेकी छैनन्; उनी त पायोनियरहरूको त्यस बुझाइलाई समर्थन गरिरहेकी छन् कि ‘sacrifice’ भन्ने शब्द मानवीय बुद्धिद्वारा थपिएको थियो र त्यो मूल पाठमा पर्दैन। ठीक छ? त्यसैले, यो इटालियन पास्टरले यही तर्क गरिरहेका छन्।

अनि मैले भनें, “अच्छा, त्यसो भए मलाई अर्को वाक्य व्याख्या गरिदिनुहोस्, पाष्टर।”

अर्को वाक्यले यसो भन्छ, “जब 1844 भन्दा पहिले एकता विद्यमान थियो, तब प्रायः सबैजना ‘daily’ को सही दृष्टिकोणमा एकमत थिए; . . .” यो ‘sacrifice’ भन्ने शब्द मानव बुद्धिद्वारा थपिएको कुराको सही दृष्टिकोणबारे होइन। एलेन ह्वाइट यहाँ—र यो एउटा कठिन कुरा हो, आजको एड्भेन्टवादमा सुन्न अस्वीकार गर्ने र देख्न अस्वीकार गर्ने यी मानिसहरूका लागि यो अत्यन्त कठिन कुरा हो। यो अनुच्छेद—सम्भवतः भविष्यवाणीको आत्माका अन्य कुनै पनि अनुच्छेदभन्दा बढी धर्मशास्त्रीहरूले यही अनुच्छेदका कारण आफ्नो उद्धार गुमाएका छन्। म अतिशयोक्ति गरिरहेको छैन; मेरो विचारमा यो सम्भवतः सही नै हो।

२०औँ शताब्दीको प्रारम्भिक कालमा, जब ‘डेली’ सम्बन्धी गलत दृष्टिकोण एड्भेन्टवादभित्र प्रवेश गराउँदै थियो, त्यस विषयमा विवादका दुवै पक्षबाट लडिरहेका सबै जनाले आफूहरू यसै अनुच्छेदको विषयमा संघर्ष गरिरहेका छन् भन्ने कुरा जान्दथे। जब स्टीफन हास्केल ‘डेली’ भनेको मूर्तिपूजकता हो भन्ने अग्रजहरूको दृष्टिकोणको समर्थनमा उभिए, तब उनले के गरे? उनले यो 1843 Chart पुनर्मुद्रण गरे, र यो अनुच्छेदलाई त्यसको तल राखे। यसरी, यही अनुच्छेद

विवादको केन्द्रबिन्दु हो, र यहीँ धेरै, धेरै मानिसहरू आफ्नै तरवारमाथि खसेर मरेका छन्।

त्यसैले, यहाँ म तपाईंलाई देखाउन चाहेको कुराको कम्तीमा आधारभूत तहमा, किनकि हालसालै White Horse Ministries का Steve Wohlberg जस्ता मानिसहरूले यस सन्देशको विरोध गरेका छन्। अनि उनका तर्कहरूमध्ये एक यो छ, “ठीक छ, Ellen White को Daily सम्बन्धमा कहिल्यै कुनै धारणा थिएन, त्यसैले मलाई पनि कुनै धारणा राख्नुपर्दैन,” जुन पूर्णतः मूर्खतापूर्ण धारणा थियो। तर, यदि हामी उनलाई Ellen White सँग यस विषयमा कुनै धारणा थिएन भन्ने सम्भावना स्वीकार गरिदियौं भने पनि, यस उद्धरणमा उनले के भन्छिन्? उनी भन्छिन् कि अगुवाहरूको यसबारे सही दृष्टिकोण थियो। यदि उनलाई यो के थियो भन्ने थाहा थिएन भने पनि, यहाँ उनी यही भन्दैछिन् कि एउटा सही दृष्टिकोण छ, जसको अर्थ गलत दृष्टिकोण पनि छन्, सम्भवतः धेरैवटा गलत दृष्टिकोण।

तपाईंहरूसँग भान्स फेरलजस्ता मानिसहरू छन्। भान्स फेरल; मानिसहरूलाई भान्स फेरलका भविष्यवाणीसम्बन्धी व्याख्याहरूमाथि विश्वास छ, र किन त्यस्तो हो, म जान्दिनँ। भान्स फेरल मात्र एकलो होइनन्, तर उनी ती व्यक्तिहरूमध्ये एक हुन् जसले “डेली” ले मूर्तिपूजक धर्म र ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवालाई दुवैलाई जनाउँछ भनी भन्छन्। ठीक छ? उनी यस प्रतीकले शैतान र ख्रीष्ट दुवैलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भनी भनिरहेका छन्।

त्यस्तो प्रकारको तर्कसँग कस्तो प्रकारको विवेक प्रयोग भइरहेको छ?

ठीक छ, सिस्टर ह्वाइट, यहाँ “डेली” ले जे प्रतिनिधित्व गरे पनि, उहाँ भन्नुहुन्छ कि यसको एउटा सही दृष्टिकोण छ। त्यसैले, यहाँ कम्तीमा पनि हामी त्यस आधारभूत मान्यतामा सहमत हुन सक्छौं, होइन र?

त्यसपछि मैले —नित्य’ (दानिएल ८:१२) सम्बन्धमा देखें कि —बलिदान’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको थियो, र त्यो पाठको अंश होइन, अनि न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई प्रभुले त्यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो। १८४४ भन्दा पहिले, जब एकता अस्तित्वमा थियो, —नित्य’ सम्बन्धी सही दृष्टिकोणमा प्रायः सबै एकताबद्ध थिए; तर १८४४ यतादेखिको अन्योलमा, अन्य दृष्टिकोणहरू अंगीकार गरिएका छन्,”

मैले इटालियन पास्टरलाई यही भनँ। मैले भनँ, “ठीक छ। के तपाईं मलाई कुनै ऐतिहासिक सन्दर्भहरू दिन सक्नुहुन्छ, जहाँ १८४४ पछि ‘बलिदान’ शब्दबारे ग्रहण गरिएका अन्य दृष्टिकोणहरू रहेका छन्?”

र यस बिन्दुमा आएर उनी त्यसबाट केही हदसम्म पछि हटे।

१८४४ देखि “डेली” सम्बन्धी अन्य दृष्टिकोणहरू ग्रहण गरिएका छन्, र तिनले के उत्पन्न गरेका छन्? अन्धकार र भ्रम।

“अन्धकार र भ्रम” लाई रेखाङ्कित गर्नुहोस्, किनकि बहिनी ह्वाइटले जब ‘डेली’ को विषयमा अझ अगाडि बोल्नुहुन्छ, उहाँ अन्धकार र भ्रमकै बारेमा बोल्नुहुन्छ, र आज बिहान हामी तीमध्ये केही तपाईंहरूलाई देखाउनेछौं।

दैनिकको विषयमा गलत दृष्टिकोण ग्रहण गर, र त्यसले अन्धकार र भ्रम उत्पन्न गर्छ।

“१८४४ देखि समय कुनै परीक्षा भएको छैन, र यो फेरि कहिल्यै परीक्षा हुनेछैन।”

अतः, यहाँ तपाईंले देख्नुभएको ‘डेली’सँग सम्बन्धित तर्क यही हो। आजको तर्क यही हो; यही तर्क एलेन ह्वाइटका छोराहरूले प्रस्तुत गरेका थिए। यसलाई अरूहरूले पनि प्रस्तुत गरेका थिए, तर एडभेन्टिज्मको ऐतिहासिक अभिलेखमा यसलाई स्थापित गर्ने व्यक्ति उनी नै हुन्। तर्क यो हो कि जब तपाईं यस खण्डलाई पढ्नुहुन्छ, तब तपाईंले बुझ्नुपर्ने कुरा समय-निर्धारणको प्रसङ्ग नै हो।

—“अन्य दृष्टिकोणहरू ग्रहण गरिएका छन्,” —नित्यको सम्बन्धमा—“र अन्धकार र भ्रमले पछ्याएका छन्। १८४४ देखि समय कुनै परीक्षा भएको छैन, र अब फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन।”

प्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश जानुपर्छ, र प्रभुका छरिएका सन्तानहरूलाई घोषणा गरिनुपर्छ, तर त्यो समयमाथि निर्भर गराइनुहुँदैन।

के तपाईं देख्नुहुन्छ कि विली ह्वाइटले किन हामीले समय-निर्धारणको सन्दर्भलाई हेर्नु आवश्यक छ भनेर भनिरहेका छन्?

यसले दैनिकसम्बन्धी गलत दृष्टिकोणहरूले उत्पन्न गरेको भ्रमबारे कुरा गर्छ; समय कुनै परीक्षा भएको छैन; अनि त्यसपछि समय-निर्धारणबारे एउटा अनुच्छेद छ।

ठीक छ, तपाईंले बुझ्नुपर्ने कुरा यही हो: समय-निर्धारणबारे रहेको यो अनुच्छेद मूल स्रोत कागजातमा थिएन; र, समय कहिल्यै परीक्षा भएको छैन भन्ने भनाइ—त्यो वाक्य परिवर्तन गरिएको छ। यसले एलेन ह्वाइटको मूल विचारलाई गलत रूपमा प्रस्तुत गर्दछ। उनले समय-निर्धारणसम्बन्धी कुनै पनि कुरा “डेली”सँग जोडेकी थिइनन्। आज बिहान हामी यही कुरालाई हेर्न चाहन्छौं।

त्यसैले, मैले भनेझैं, हामी यी सबै पृष्ठहरू पढ्ने छैनौं। म केवल यति सुनिश्चित गर्नेछु कि ती तपाईंको हातमा रहून्, ताकि मैले भनेको कुराको तपाईंले जाँच गर्न सक्नुहोस्; किनकि, एक मानव प्राणीको रूपमा, मैले तपाईंलाई भ्रममा पारिरहेको हुन सक्ने सम्भावना छ।

आर्थर ह्वाइट—“समय-निर्धारणको सन्दर्भ”

पुरानो दृष्टिकोणका समर्थकहरूले यस दाबीमा अडिग रहे कि यस कथन [Early Writings, 74–75.] को शब्दावलीले “डेली” सम्बन्धी मिलरले धारण गरेको दृष्टिकोण, जसलाई पछि उरियाह स्मिथले पनि दोहोर्याए, माथि स्वर्गको अनुमोदन राखेको थियो।

विली ह्वाइटका छोरा आर्थर ह्वाइटले, एलेन ह्वाइटको इतिहाससम्बन्धी आफ्नो छ-खण्डीय ग्रन्थमा, ‘डेली’ सम्बन्धी सही दृष्टिकोणलाई अस्वीकार गर्ने आफ्नो पिताको अवस्थाबारे बोल्दै, EGW, खण्ड ६, पृष्ठ २५२ मा यसो भन्छन्,

“पुरानो दृष्टिकोण”—अर्थात् दैनिकले पगानवादलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो—का समर्थकहरूले “यस कथनको शब्दावलीले [Early Writings, 74–75.] मिलरले मानेको र पछि अन्ततः उरियाह स्मिथद्वारा पुनरुक्त गरिएको दैनिकसम्बन्धी दृष्टिकोणमाथि स्वर्गको अनुमोदन राखेको थियो” भनी दाबी गरे।

यदि आर्थर ह्वाइट एक साँचो, यथार्थ इतिहासकार हुन गइरहेका भए, के तपाईंलाई थाहा छ, उनले त्यहाँ के भनेका हुने थिए? उनले त्यहाँ केवल एक शब्द राखेका हुने थिए; तर, आर्थर ह्वाइट, यहाँ उनी चुके। उनले यसो भनेका हुने थिए, “पुरानो दृष्टिकोणका पक्षसमर्थकहरूले [सही रूपमा] यो अडान राखे कि यस कथनको शब्दावलीले,—यो अडान राखे कि यस कथनको शब्दावलीले [Early Writings, 74–75.], ‘daily’ सम्बन्धी मिलरले धारण गरेको दृष्टिकोणमा, र पछि उरियाह स्मिथद्वारा पुनः दोहोर्याइएको त्यसै दृष्टिकोणमा, स्वर्गको अनुमोदन राखेको थियो।”

तर उनले त्यहाँ सही रूपमा प्रस्तुत गर्दैनन्। उनले केवल तिनीहरूले के धारण गरिरहेका छन् त्यही मात्र भनिरहेका छन्, मानौं तिनीहरूले गलत धारणा धारण गरिरहेका हुन सक्ने सम्भावना थियो। तर त्यस्तो थिएन; तिनीहरूको धारणा सही थियो।

—“नयाँ-दृष्टिकोणका समर्थकहरू”—उनका पिता, विली, A. G. Daniells, W. W. Prescott, र म अहिले त्यहाँ जाँदिनँ—“नयाँ-दृष्टिकोणका समर्थकहरूले उक्त कथनलाई त्यसको सन्दर्भमै लिनुपर्छ—अर्थात् समय-निर्धारणको सन्दर्भमा—भन्ने धारणा राखेका थिए।”

हामीले भर्खरै तपाईंहरूलाई Early Writings, page 74 मा भएको तिनीहरूको तर्क बतायौं।

—“नयाँ-दृष्टिकोणका पक्षधरहरूले यो माने कि उक्त कथनलाई यसको प्रसङ्गमा—समय-निर्धारणको प्रसङ्गमा—लिनुपर्छ। एलेन ह्वाइटका बारम्बारका कथनहरू, ‘यस बुँदामा मसँग कुनै प्रकाश छैन’ (Letter 226, 1908) र ‘प्रश्न गरिएका बुँदाहरूलाई म स्पष्ट रूपमा परिभाषित गर्न असमर्थ छु’ (Letter 250, 1908), साथै जब यो प्रश्न उहाँसमक्ष जोडतोडका साथ उठाइयो तब उहाँले कुनै निश्चित कथन गर्न नसक्नुभएको अवस्था, तिनीहरूको निष्कर्षलाई समर्थन दिने जस्तो देखिन्थ्यो। तिनीहरू यस कुरामा पनि विश्वस्त थिए कि एलेन ह्वाइटमार्फत दिइएका सन्देशहरू इतिहासका स्पष्ट रूपमा स्थापित घटनाहरूसित विरोधमा पर्ने छैनन्।” Arthur White, EGW, volume 6, 252.

मूल संस्करण—रिभ्यू एण्ड हेराल्ड, नोभेम्बर १, १८५०

र Early Writings, पृष्ठ ७४, यो कहिले मुद्रित भयो? १८८२; पुस्तक Early Writings १८८२ मा मुद्रित भयो।

तर हामीले विचार गरिरहेको Early Writings को उक्त अंश मूल रूपमा जहाँ पाइन्छ, त्यो Review and Herald, November 1, 1850 मा हो, र त्यो तपाईंका नोटहरूमा छ। अनि त्यो धेरै अनुच्छेदहरूमा फैलिएको छ, र मैले भनेझैं, हामी ती सबै पढ्ने छौं।

हामी पृष्ठ २ मा चार अनुच्छेदहरू देख्छौं, त्यसपछि पृष्ठ ३ मा चार अनुच्छेदहरू:

“प्रिय दाजुभाइहरू र दिदीबहिनीहरू, प्रभुले हालसालै दर्शनमा मलाई जे देखाउनुभएको छ, त्यसको एक छोटो रूपरेखा म तपाईंहरूलाई दिन चाहन्छु। मलाई येशूको मनोहरता, र स्वर्गदूतहरूले एकअर्काप्रति राख्ने प्रेम देखाइयो। स्वर्गदूतले भने—के तिमीहरू तिनीहरूको प्रेम देख्दैनौ?—त्यसको अनुसरण गर। ठीक त्यसरी नै परमेश्वरका जनहरूले पनि एकअर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ। बरु दोष एक भाइमाथि होइन, आफ्नै माथि पर्न देऊ। मैले देखें कि ‘तिमीहरूसँग जे छ, त्यो बेच र भिक्षा देऊ’ भन्ने सन्देश कतिपयद्वारा यसको स्पष्ट ज्योतिमा दिइएको थिएन; कि हाम्रा मुक्तिदाताका वचनहरूको साँचो उद्देश्य स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएको थिएन। मैले देखें कि बेच्ने उद्देश्य आफू श्रम गर्न र आफ्नो निर्वाह गर्न सक्नेहरूलाई दिनु होइन; तर सत्यको प्रचार-प्रसार गर्नु हो। जो श्रम गर्न सक्षम छन्, तिनीहरूलाई आलस्यमा समर्थन र लाड-प्यार गर्नु पाप हो। कतिपय सबै सभाहरूमा उपस्थित हुन अत्यन्त जोशिला भएका थिए; परमेश्वरको महिमा गर्नका लागि होइन, तर ‘रोटी र माछा’ का लागि। त्यस्ता मानिसहरू आफ्ना परिवारका आवश्यकताहरू पूरा गर्न र वर्तमान सत्यको बहुमूल्य कार्यलाई धान्न केही दिन सक्नु भनी, ‘असल काम’ गर्दै आफ्नै हातले परिश्रम गरेर घरमै बसेका धेरै राम्रो हुनेथियो।”

मैले देखें, केहीले अविश्वासीहरूका सामु रोगीहरू निको पारिनका लागि प्रार्थना गरेर गल्ली गरेका थिए। यदि हामीमध्ये कोही बिरामी छ, र याकूब ५:१४, १५ अनुसार मण्डलीका अगुवाहरूलाई तिनको निम्ति प्रार्थना गर्न बोलाउँछ भने, हामीले येशूको उदाहरणलाई पछ्याउनुपर्छ। उहाँले अविश्वासीहरूलाई कोठाबाट बाहिर निकाल्नुभयो, अनि त्यसपछि रोगीलाई निको पार्नुभयो; त्यसैले, जब हामीमध्येका रोगीहरूको निम्ति प्रार्थना गर्छौं, तब विश्वास नभएकाहरूको अविश्वासबाट अलग रहन हामीले प्रयत्न गर्नुपर्छ।

त्यसपछि मेरो ध्यान त्यस समयतर्फ फेरियो, जब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई एकलै माथिल्लो कोठामा लैजानुभयो, र पहिले तिनीहरूका खुट्टा धुनुभयो, अनि त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो भंग गरिएको शरीरको प्रतीकस्वरूप भंग गरिएको रोटी खान दिनुभयो, र आफ्नो बगाइएको रगतको प्रतीकस्वरूप दाखको रस दिनुभयो। मैले देखें कि सबैले यी कुराहरूमा समझदारीपूर्वक अघि बढ्नुपर्छ, र येशूको उदाहरणको अनुसरण गर्नुपर्छ, र जब यी विधिहरू पालन गरिन्छ, तब सम्भव भएसम्म अविश्वासीहरूबाट अलग रहनुपर्छ।

त्यसपछि मलाई देखाइयो कि सात अन्तिम विपत्तिहरू येशूले पवित्रस्थान छोडिसकेपछि खन्याइनेछन्। स्वर्गदूतले भने—विनाश वा दुष्टहरूको मृत्यु गराउने कुरा परमेश्वर र थुमाको क्रोध हो। परमेश्वरको स्वरमा सन्तहरू झण्डाहरू सहितको सेनाजस्तै सामर्थी र भयङ्कर हुनेछन्; तर त्यसबेला तिनीहरूले लिखित न्याय कार्यान्वयन गर्नेछैनन्। त्यस न्यायको कार्यान्वयन १००० वर्षको अन्त्यमा हुनेछ।

“सन्तहरू अमरतामा परिवर्तन भएपछि, र एकैसाथ उठाइएपछि, र आफ्ना वीणा, मुकुट आदि प्राप्त गरेपछि, र पवित्र नगरमा प्रवेश गरेपछि, येशू र सन्तहरू न्यायमा बस्छन्। पुस्तकहरू खोलिन्छन्—जीवनको पुस्तक र मृत्युको पुस्तक; जीवनको पुस्तकमा सन्तहरूका असल कामहरू लेखिएका छन्, र मृत्युको पुस्तकमा दुष्टहरूका खराब कामहरू लेखिएका छन्। यी पुस्तकहरूलाई विधि-पुस्तक, अर्थात् बाइबल, सँग तुलना गरियो, र त्यसअनुसार तिनीहरूलाई न्याय गरियो। सन्तहरू येशूसँग एकमत भई दुष्ट मृतकहरूमाथि आफ्नो न्याय सुनाउँछन्। हेर! स्वर्गदूतले भन्यो, सन्तहरू येशूसँग एकमत भई न्यायमा बस्छन्, र शरीरमा गरिएका कामहरूअनुसार प्रत्येक दुष्टलाई तौलिंदै दिन्छन्, र न्यायको कार्यान्वयन हुँदा तिनीहरूले के पाउनुपर्छ भनी तिनीहरूका नामअगाडि लेखिन्छ। यो, मैले देखें, पृथ्वीमा अवतरण गर्नु अघि, ती 1000 वर्षसम्म, पवित्र नगरमा येशूसँग सन्तहरूले गर्ने काम थियो। त्यसपछि 1000 वर्षको अन्त्यमा, येशू, स्वर्गदूतहरू, र उहाँसँग भएका सबै सन्तहरू पवित्र नगरबाट निस्कन्छन्, र जब उहाँ तिनीहरूलाई साथमा लिएर पृथ्वीमा अवतरण गर्दै हुनुहुन्छ, तब दुष्ट मृतकहरू बिउँताइन्छन्, र त्यसपछि ठीक ती मानिसहरू, जसले—‘उहाँलाई छेडेका थिए,’—बिउँताइएर उहाँलाई उहाँको सम्पूर्ण महिमामा, उहाँसँग स्वर्गदूतहरू र सन्तहरू सहित, टाढैबाट देख्नेछन्, र उहाँको कारण विलाप गर्नेछन्। तिनीहरूले उहाँका हातहरूमा र उहाँका खुट्टाहरूमा कीलाहरूका छापहरू, र उहाँको कोखामा भाला घोपेको ठाउँ देख्नेछन्। कीलाहरू र भालाका छापहरू नै त्यसबेला उहाँको महिमा हुनेछन्। 1000 वर्षको अन्त्यमा नै येशू जैतूनको डाँडामा उभिनुहुन्छ, र त्यो डाँडा दुई भागमा चिरिन्छ, र त्यो एउटा विशाल मैदान बन्छ, र त्यस समय भाग्नेहरू भर्खरै बिउँताइएका दुष्टहरू हुन्। त्यसपछि पवित्र नगर तल आउँछ र त्यस मैदानमा अवस्थित हुन्छ।”

त्यसपछि शैतानले पुनर्जीवित गरिएका दुष्टहरूलाई आफ्नो आत्माले भरिदिन्छ। उसले तिनीहरूलाई यसो भनेर फकाउँछ कि सहरभित्रको सेना सानो छ, र उसको सेना ठूलो छ, अनि तिनीहरूले सन्तहरूलाई जितेर सहर कब्जा गर्न सक्छन्। जब शैतानले आफ्नो सेना जम्मा गरिरहेको थियो, सन्तहरू सहरभित्र परमेश्वरको स्वर्गलोकको सौन्दर्य र महिमा निहारिरहेका थिए। येशू तिनीहरूका अगुवा भई तिनीहरूलाई अगुवाइ गर्दै तिनीहरूको शिरमा हुनुहुन्थ्यो। एक्कासि त्यो मनोहर मुक्तिदाता हाम्रो समूहबाट अदृश्य हुनुभयो; तर चाँडै नै हामीले उहाँको मनोहर स्वर यसो भन्दै सुनौं,—‘आओ, मेरा पिताका धन्यहरू, संसारको उत्पत्तिदेखि तिमीहरूका निम्ति तयार पारिएको राज्यको उत्तराधिकारी होओ।’ हामी येशूको वरिपरि भेला भयौं, र उहाँले सहरका ढोकाहरू बन्द गर्ने बित्तिकै दुष्टहरूमाथि श्राप उच्चारण गरियो। ढोकाहरू बन्द भए। त्यसपछि सन्तहरूले आफ्ना पखेटाहरू प्रयोग गरे र सहरको पर्खालको टुप्पोसम्म उक्लिए। येशू पनि तिनीहरूसँग हुनुहुन्थ्यो; उहाँको मुकुट तेजस्वी र महिमामय देखिन्थ्यो। त्यो मुकुटभित्र अर्को मुकुट भएको, यसरी जम्मा सातवटा थियो। सन्तहरूका मुकुटहरू अत्यन्त शुद्ध सुनका थिए, ताराहरूले सुसज्जित। तिनीहरूका अनुहार महिमाले दमकिरहेका थिए, किनकि तिनीहरू येशूको प्रत्यक्ष प्रतिमूर्ति थिए; र जब तिनीहरू उठे, अनि सबै एकसाथ सहरको शिखरतर्फ सरे, त्यो दृश्य देखेर म मुग्ध भएँ।

“त्यसपछि दुष्टहरूले आफूहरूले के गुमाएका थिए, त्यो देखे; अनि परमेश्वरबाट तिनीहरूमाथि आगो निस्कियो, र त्यसले तिनीहरूलाई भस्म गर्‍यो। यही न्यायको कार्यान्वयन थियो। त्यसपछि दुष्टहरूले त्यहीअनुसार पाए, जसअनुसार सन्तहरूले येशूसँग एकमत भई 1000 वर्षसम्म तिनीहरूका लागि तोकेका थिए। परमेश्वरकै त्यही आगो, जसले दुष्टहरूलाई भस्म गर्‍यो, त्यसले सारा पृथ्वीलाई शुद्ध पार्‍यो। चर्किएका, च्यातिएका पहाडहरू प्रचण्ड तापले पगलिए, वायुमण्डल पनि पगलियो, अनि सबै परालजस्ता वस्तुहरू भस्म भए। त्यसपछि हाम्रो उत्तराधिकार हाम्रो सामु प्रकट भयो, महिमामय र सुन्दर, अनि हामीले नयाँ बनाइएको सम्पूर्ण पृथ्वीको उत्तराधिकार पायौं। हामी सबैले ठूलो स्वरले पुकार गर्‍यौं, महिमा, हालेलूयाह।”

“मैले यो पनि देखें कि गोठालाहरूले कुनै पनि नयाँ महत्त्वपूर्ण बुँदालाई, जसलाई उनीहरूले बाइबलद्वारा समर्थित ठान्दछन्, अघि सार्नुभन्दा पहिले, तिनीहरूले विश्वास गर्नुपर्ने पर्याप्त कारण भएका व्यक्तिहरूसित परामर्श गर्नुपर्छ—ती व्यक्तिहरूसित, जो सबै सन्देशहरूमा रहेका छन्, र वर्तमान सत्यका सबै पक्षमा दृढ छन्। तब गोठालाहरू पूर्ण रूपले एकताबद्ध हुनेछन्, र गोठालाहरूको त्यो एकता मण्डलीले अनुभव गर्नेछ। मैले देखें, यस्तो मार्ग अपनाइएमा दुःखद विभाजनहरू रोकिनेछन्; अनि बहुमूल्य बगाल विभाजित हुने, र भेडाहरू

गोठालाविहीन भई छरपस्ट हुने कुनै खतरा रहनेछैन।”—

र त्यसपछि यो थप पाँच अनुच्छेदहरूमा टुङ्गिन्छ, जुन मैले तपाईंका लागि एउटा बाकसभित्र राखेको छु, किनकि लेखका यी पाँच अनुच्छेदहरू नै अन्ततः Early Writings मा समावेश हुनेछन्। त्यसैले यी अन्तिम पाँच अनुच्छेदहरूको वरिपरि बाकस बनाइएको छ।

"सेप्टेम्बर २३ मा, प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि उहाँले आफ्ना जनहरूको बाँकी अंशलाई पुनः प्राप्त गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात फैलाउनुभएको छ, र यस भेला पार्ने समयमा प्रयत्नहरू दोब्बर पारिनुपर्छ। छरपस्ट पार्ने समयमा इस्राएललाई प्रहार गरियो र च्यातियो; तर अब, भेला पार्ने समयमा, परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई निको पार्नुहुनेछ र बाँधिदिनुहुनेछ। छरपस्ट पार्ने समयमा, सत्य फैलाउन गरिएका प्रयत्नहरूको प्रभाव अत्यन्तै थोरै मात्र थियो, तिनले अत्यन्तै थोरै वा केही पनि सिद्ध गर्न सकेनन्; तर भेला पार्ने समयमा, जब परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई भेला पार्न आफ्नो हात लगाउनुभएको छ, सत्य फैलाउने प्रयत्नहरूले आफ्नो अभिप्रेत प्रभाव अवश्य पार्नेछन्। सबैजना यस कार्यमा एकताबद्ध र जोशिला हुनुपर्छ। मैले देखें कि अहिलेको भेला पार्ने समयमा हामीलाई चलाउने उदाहरणका लागि छरपस्ट पार्ने समयलाई उद्धृत गर्नु कसैको लागि लाजमर्दो कुरा थियो; किनकि यदि परमेश्वरले अहिले हाम्रो लागि त्यतिमात्र गर्नुहुन्थ्यो जति उहाँले त्यस बेला गर्नुभएको थियो भने, इस्राएल कहिल्यै भेला पारिने थिएन। सत्यलाई कागजपत्रमा प्रकाशित गर्नु जति आवश्यक छ, उति नै प्रचारद्वारा घोषणा गर्नु पनि आवश्यक छ।"

प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि 1843 को चार्ट उहाँकै हातद्वारा निर्देशित थियो, र यसको कुनै पनि अंश परिवर्तन गरिनु हुँदैन; कि अंकहरू उहाँले चाहनुभएको अनुसार नै थिए। उहाँकै हात केही अंकहरूमा भएको एउटा त्रुटिमाथि थियो र त्यसलाई ढाकेर राखेको थियो, ताकि उहाँको हात हटाइएसम्म कसैले पनि त्यसलाई देख्न नसकोस्।

त्यसपछि मैले "डेली" को सम्बन्धमा यो देखें कि "बलिदान" भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको थियो, र त्यो मूल पाठको अंश होइन; अनि प्रभुले न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई त्यसको सही बुझाइ दिनुभयो। १८४४ भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना "डेली" को सही दृष्टिकोणमा एकजुट थिए; तर १८४४ पछि, भ्रमको अवस्थामा, अन्य धारणाहरू अंगीकार गरिए, र त्यसपछि अन्धकार र अन्योल उत्पन्न भयो।

प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि 1844 देखि समय कुनै परीक्षा भएको छैन, र समय फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन।

"त्यसपछि मलाई केही त्यस्ता व्यक्तिहरूतर्फ ध्यान दिलाइयो, जो यस महान् भ्रममा छन् कि प्रभु आउनु अघि सन्तहरू अझै पुरानो यरूशलेममा जानुपर्नेछ, आदि। यस्तो धारणा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशान्तर्गत भइरहेको परमेश्वरको वर्तमान कार्यबाट मन र चासोलाई हटाउन अनुकूल हुन्छ; किनकि यदि हामीले यरूशलेममा जानु छ भने, हाम्रा मनहरू स्वाभाविक रूपमा त्यतै लाग्नेछन्, र सन्तहरूलाई यरूशलेम पुर्‍याउनका लागि हाम्रा साधनहरू अन्य प्रयोजनहरूबाट रोकिइनेछन्। मैले देखें कि उनीहरूलाई यस महान् भ्रममा पर्न दिइनुको कारण यही हो कि विगतका धेरै वर्षदेखि जुन-जुन त्रुटिहरूमा उनीहरू रहे, ती उनीहरूले न त स्वीकार गरेका छन्, न त त्यागेका छन्।" Review and Herald, November 1, 1850.

के तपाईंले तिनीहरूलाई देख्नुहुन्छ? के तपाईंलाई थाहा छ म केको बारेमा बोल्दै छु?

ठीक छ। यदि हामी यी अन्तिम पाँच अनुच्छेदभित्र प्रवेश गर्छौं भने, तपाईंले मूल पाठमा केही यस्ता कुराहरू देख्नुहुनेछ, जो तपाईंले Early Writings, page 74 मा पाउनुहुनेभन्दा भिन्न छन्।

श्रोतामण्डलीबाट: त्यसोभए, तपाईं भन्नुहुन्छ कि यस बक्सभित्र रहेका यी नै मूल प्रतिहरू हुन्?

यो बाकसभित्र भएका यी अंशहरू यही मूल लेखका अन्तिम पाँच अनुच्छेद हुन्, र यो बाकस तिनीहरूको वरिपरि राखिएको छ। अन्ततः यही पाँच अनुच्छेद Early Writings, page 74 मा समावेश भएका छन्।

तर, यो कहिले मुद्रित भयो, यो कहिले लेखियो? नोभेम्बर १८५०।

त्यसैले, मैले यी पाँच अनुच्छेदहरूबाट परिवर्तन गरिने कुराहरूलाई बाक्लो अक्षरमा देखाएको छु। यससँग एउटा रूपान्तरण हुने छ; किनकि, अति निकट भविष्यमा १८५१ मा Ellen G. White को पुस्तक A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White मुद्रित हुनेछ, र तिनीहरूले यी अनुच्छेदहरूलाई लिएर A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White मा समावेश गर्नेछन्। अनि यहाँबाट [Review and Herald, November १८५० मा प्रकाशित लेख] A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White सम्म आइपुग्दा, यी पाँच अनुच्छेदहरूमा केही साना सम्पादकीय परिवर्तनहरू भएका छन्। त्यसपछि १८५१ को A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White बाट १८८२ को Early Writings सम्म आइपुग्दा, अझ केही सम्पादकीय परिवर्तनहरू भएका छन्, र ती सम्पादकीय परिवर्तनहरू नै Early Writings, page ७४ लाई जटिल बनाउने कुरा हुन्।

त्यसैले, मूल पाण्डुलिपिमा अन्त्यमा रहेका यी पाँच अनुच्छेदमध्ये, पहिलो अनुच्छेदमा, "September २३d, the Lord showed me . . .," भन्ने अंश परिवर्तन गरिनेछ।

अर्को अनुच्छेदहरूमा: "त्यसपछि मैले देखें . . ."; "त्यसपछि मैले देखें . . ."; "प्रभुले मलाई देखाउनुभयो . . ."; र, "त्यसपछि मेरो ध्यान . . . तर्फ आकर्षित गराइयो"; यी कुराहरूमा केही साना समायोजनहरू गरिन्छन्।

तेह अनुच्छेदमा देखाइएका दस प्रमुख सत्यहरू

तर, मूल लेखका यी तेह अनुच्छेदहरूमा म तपाईंलाई के देखाउन चाहन्छु भने, उनले दसवटा मुख्य कुराहरू देखाएकी छन्।

अहिले मलाई स्मरण भयो कि मैले यी कुराहरू किन गाढा अक्षरमा राखेको छु। ती परिवर्तन गरिनेछन् भनेर होइन। यदि तपाईंले बुझ्न चाहनुहुन्छ भने, म तपाईंका लागि एउटा कुरामा जोड दिँदै छु—कि यी तेह अनुच्छेदहरूमा उनलाई यो देखाइयो . . . , उनलाई यो देखाइयो . . . , उनलाई यो देखाइयो . . . , उनलाई यो देखाइयो। अनि जब उनलाई एउटा कुरा देखाइयो, त्यसबारे हामीलाई बताइसकेपछि, उनलाई फेरि त्यस्तो केही देखाइन्छ जुन आवश्यक छैन कि उनलाई भर्खर देखाइएको कुरासँग सम्बन्धित नै होस्: "मलाई यो देखाइयो . . . ; मलाई यो देखाइयो . . . ; मलाई यो देखाइयो . . . ।"

तपाईंले स्वयं मलाई जाँच्न सक्नुहुन्छ र यो आफैले पढ्न सक्नुहुन्छ, तर तिनलाई यी तेह अनुच्छेदहरूमा दस प्रमुख सत्यहरू देखाइएका थिए।

उनलाई जे देखाइयो, त्यो यही हो। उनलाई परमेश्वरको प्रेमबारे, भेंटहरूबारे, बिरामीहरूका निम्ति प्रार्थनाबारे, प्रभुभोज सेवाबारे, सहस्रवर्षीय राज्यसँग सम्बन्धित अन्तिम सात विपत्तिहरूबारे, नयाँ ज्योतिबारे, १८४४ पछि भएको सङ्ग्रहबारे, प्रकाशन कार्यबारे, १८४३ Chart बारे, "Daily" बारे, परीक्षाका रूपमा "time" बारे, र यरूशलेमका तीर्थयात्राहरूबारे देखाइयो। अनि यदि तपाईंले यसलाई ध्यानपूर्वक पढ्नुभयो भने, यो विचारको निरन्तर प्रवाह होइन। यो अत्यन्तै स्पष्ट रूपमा, "मलाई यो देखाइयो," भन्ने प्रकारको छ, र उनले आफूलाई जे देखाइयो त्यही अभिलेख गरिन्; र, उनलाई त्यस्तो कुरा पनि देखाइयो, जुन आवश्यक रूपमा एक-अर्कासँग सम्बन्धित छैन। तपाईंले यो देख्नुपर्छ; किनकि, जब तिनीहरूले यी अनुच्छेदहरूलाई एकसाथ तान्न थाल्छन्, तब उनीहरूले उनले वास्तवमै नभनेको कुरा भनेझैं एउटा विचार निर्माण गर्न थाल्छन्।

रिभ्यू एन्ड हेराल्ड, नोभेम्बर १, १८५०

ठीक छ। ध्यान दिनुहोस्, हामीले नोभेम्बर १८५० बाट विचार गरिरहेका पाँच अनुच्छेदहरूमध्ये पहिलो अनुच्छेदमा।

“सेप्टेम्बर २३ मा, प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि उहाँले आफ्ना जनताको बाँकी अंशलाई पुनः प्राप्त गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात फैलाउनुभएको छ, र यो भेला पार्ने समयमा प्रयासहरू दोब्बर गरिनु पर्दछ। छरपष्ट पार्ने समयमा इसाएल प्रहारित र च्यालिएको थियो; तर अब भेला पार्ने समयमा परमेश्वरले आफ्ना जनतालाई निको पार्नुहुनेछ र बाँध्नुहुनेछ। छरपष्ट पार्ने समयमा सत्य फैलाउन गरिएका प्रयासहरूको प्रभाव अत्यन्तै थोरै मात्र थियो, तिनले अत्यन्तै थोरै वा केही पनि सिद्ध गरेनन्; तर भेला पार्ने समयमा, जब परमेश्वरले आफ्ना जनतालाई भेला पार्न आफ्नो हात राख्नुभएको छ, सत्य फैलाउने प्रयासहरूले तिनका अभिप्रेत फल प्राप्त गर्नेछन्। सबैजना कार्यमा एकताबद्ध र उत्साही हुनुपर्छ। मैले देखें कि अहिलेको भेला पार्ने समयमा हामीलाई मार्गदर्शन गर्न छरपष्ट पार्ने समयका उदाहरणहरूतर्फ कसैले संकेत गर्नु लज्जाको कुरा थियो; किनकि यदि परमेश्वरले अहिले हाम्रो लागि त्यति मात्र गर्नुहुन्थ्यो जति उहाँले त्यतिबेला गर्नुभयो, भने इसाएल कहिल्यै पनि भेला पारिने थिएन। सत्यलाई प्रचार गरिएजस्तिकै पत्रिकामा प्रकाशित गरिनु पनि आवश्यक छ।” —

त्यो अनुच्छेदको अन्तिम वाक्यमा यसो भनिएको छ, “जसरी सत्यलाई प्रचार गरिनु आवश्यक छ, त्यसरी नै त्यसलाई पत्रिकामार्फत प्रकाशित गरिनु पनि आवश्यक छ।” ठीक छ। यो विचार त्याग्नेछ।

हामीले विचार गरिरहेका पाँच अनुच्छेदहरूमध्ये दोस्रो अनुच्छेद, जहाँ यसो भनिएको छ, “प्रभुले मलाई देखाउनुभयो,” तपाईंले देख्नुहुन्छ, मैले त्यसलाई रेखाङ्कित गरेको छु।

—“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि १८४३ को चार्ट उहाँकै हातद्वारा निर्देशित थियो, र यसको कुनै पनि भाग परिवर्तन गरिनु हुँदैन; कि अंकहरू उहाँले चाहनुभएको जस्तै थिए। कि उहाँको हात त्यसमा थियो र केही अंकहरूमा भएको एउटा त्रुटिलाई ढाकेर लुकाइरहेको थियो, ताकि उहाँको हात हटाइएपछि मात्र कसैले त्यसलाई देख्न सकोस्।” —

यस पृष्ठको माथिल्लो भागका यी चार अनुच्छेदहरूमा मैले केही कुरा अधोरेखित गरेको कारण यो हो कि, जब यो १८५१ मा प्रकाशित *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* मा पुनर्मुद्रित हुनेछ, त्यहाँ तिनमा सम्पादकीय परिवर्तनहरू गरिनेछन्।

ठीक छ। “प्रभुले मलाई देखाउनुभयो,” परिवर्तन गरिनेछ; “उहाँको हातद्वारा” परिवर्तन गरिनेछ; “यसको कुनै पनि अंश परिवर्तन गरिनु हुँदैन” परिवर्तन गरिनेछ।

त्यसपछि पृष्ठको अर्को बोल्ड अक्षरमा रहेको अनुच्छेद [चौथो अनुच्छेद] मा यसो भनिएको छ,

—“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि १८४४ देखि समय कुनै परीक्षा भएको छैन, र समय फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन।” —

“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो,” भन्ने वाक्यांश परिवर्तन गरिनेछ। अर्को वर्ष Ellen G. White को *A Sketch of the Christian Experience and Views* मा तिनीहरूले त्यो एक-वाक्यीय अनुच्छेदलाई लिएर अधिल्लो अनुच्छेदसँग संयोजन गर्नेछन्। तिनीहरूले त्यसलाई एउटै अनुच्छेदमा परिणत गर्नेछन्।

तर, साथै, यदि कुनै शब्द वा शब्दहरू गाढा अक्षरमा छन् भने, त्यहाँ अरू केही प्रकारका परिवर्तनहरू पनि हुनेछन्; र, मैले के भन्न खोजेको हुँ त्यसको एउटा उदाहरण म दिनेछु।

अनि तेस्रो अनुच्छेदमा यसो भनिएको छ,

—“त्यसपछि मैले —Daily’ सम्बन्धमा देखें कि —sacrifice’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको हो, र त्यो मूल पाठको अंश होइन; अनि न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई प्रभुले यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो। १८४४ अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना —Daily’ को सही दृष्टिकोणमा एकमत थिए; तर १८४४ पछि, भ्रमको अवस्थामा, अन्य दृष्टिकोणहरू अँगालिएका छन्, र त्यसको पछि अन्धकार र भ्रम आएका छन्।” —

त्यसपछि पृष्ठको अर्को गाढा अक्षरमा छापिएको अनुच्छेद [चौथो अनुच्छेद] यसो भन्छ,

“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि 1844 देखि समय कुनै परीक्षा भएको छैन, र समय फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन।” —

“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो,” त्यो परिवर्तन हुन गइरहेको छ।

अर्को वर्ष उनीहरूले *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* मा के गर्न लागेका छन् भने, उनीहरूले त्यो एक-वाक्यीय अनुच्छेदलाई लिनेछन् र त्यसलाई अधिल्लो अनुच्छेदसँग संयोजन गर्नेछन्। उनीहरूले त्यसलाई एउटै अनुच्छेदमा रूपान्तरण गर्नेछन्।

र १८५१ मा उनीहरूले “प्रभुले मलाई देखाउनुभयो” लाई “मलाई पनि देखाइयो” मा परिवर्तन गर्नेछन्। ठीक छ? उनीहरूले ती दुई अनुच्छेदलाई एउटै अनुच्छेद बनाउनेछन्, र त्यसलाई “मलाई पनि देखाइयो” मा परिवर्तन गर्नेछन्।

—“त्यसपछि मलाई केही यस्ता मानिसहरूतर्फ ध्यानाकर्षित गराइयो जो यस ठूलो भ्रममा छन् कि प्रभु आउनु अघि सन्तहरू अझै पुरानो यरूशलेममा जानुपर्नेछ, इत्यादि। यस्तो दृष्टिकोण तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशान्तर्गत परमेश्वरको वर्तमान कार्यबाट मन र चासोलाई हटाउन अनुकूल हुन्छ; किनकि यदि हामीले यरूशलेम जानु नै छ भने, हाम्रो मन स्वाभाविक रूपमा त्यतै रहनेछ, र सन्तहरूलाई यरूशलेम पुर्‍याउनका लागि हाम्रो साधन अन्य प्रयोजनहरूबाट रोकिनेछ। मैले देखें कि उनीहरू यस ठूलो भ्रममा पर्न छोडिनुको कारण यो हो कि तिनीहरूले विगत अनेक वर्षदेखि जस-जस त्रुटिमा रहेका छन्, ती त्रुटिहरू स्वीकार र परित्याग गरेका छैनन्।” *Review and Herald*, November 1, 1850.

तर, जब तपाईं Early Writings सम्म पुग्नुहुन्छ, के तपाईंलाई थाहा छ तिनीहरूले के गर्छन्? तिनीहरूले “I was also shown,” लाई हटाइदिन्छन्; जहाँ Early Writings मा यही एउटा अनुच्छेदमा यसरी भनिनेछ, “When union existed before 1844, nearly all were united on the correct view of the —Daily,” but since 1844, in the confusion, other views have been embraced, and darkness and confusion has followed.” तिनीहरूले “I was also shown,” लाई हटाइदिए, र त्यसपछिको वाक्य हो, “time had not been a test since 1844.” अचानक तपाईंलाई थाहा हुँदैन कि समय परीक्षा नभएको भन्ने यो विचार ती कुराहरूमध्ये एक थियो, जुन उनलाई विशेष रूपमा देखाइएको थियो। तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ कि यो भ्रम उत्पन्न गर्ने झूटा दृष्टिकोणमा रहेको Daily सम्बन्धी उनको ज्योतिका अंशमध्ये एक थियो।

त्यो मौलिक होइन। तपाईंसँग मौलिक छ। त्यसलाई जाँच गर्नुहोस्।

अर्को कदम (दोस्रो कदम)—१८५१ एलन जी. ह्वाइटको ख्रीष्टियन अनुभव र दृष्टिकोणको संक्षिप्त रूपरेखा

त्यसपछि यस अन्तर्गत, तपाईंले 1851 मा मुद्रित Ellen G. White को *A Sketch of the Christian Experience and View* पाउनुहुन्छ; साथै, भएका परिवर्तनहरूको विश्लेषण पनि पाउनुहुन्छ, र त्यहाँ एक अत्यन्तै, अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण परिवर्तन छ।

“सेप्टेम्बर २३ मा, प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि उहाँले आफ्ना जनहरूको बाँकी रहेकालाई पुनः प्राप्त गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात फैलाउनुभएको थियो, र यस सङ्ग्रहको समयमा प्रयत्नहरू दोब्बर गरिनुपर्छ। तितरबितर पारिने समयमा, इसाएललाई प्रहार गरियो र च्यातियो; तर अब सङ्ग्रहको समयमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई चङ्गाइ दिनुहुनेछ र बाँध्नुहुनेछ। तितरबितर पारिने समयमा, सत्य फैलाउन गरिएका प्रयासहरूको प्रभाव अत्यन्त थोरै मात्र थियो, तिनले थोरै मात्र वा केही पनि सिद्ध गरेनन्; तर सङ्ग्रहको समयमा, जब परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई सङ्ग्रह गर्न आफ्नो हात लगाउनुभएको छ, सत्य फैलाउने प्रयासहरूले तिनका अभिप्रेत प्रभाव पार्नेछन्। सबै जना यस कार्यमा एकताबद्ध र उत्साही हुनुपर्छ। मैले देखें कि अहिलेको सङ्ग्रहको समयमा हामीलाई शासित गर्न उदाहरणका लागि तितरबितरतर्फ कसैले पनि सङ्केत गर्नु गलत थियो; किनकि यदि परमेश्वरले अहिले हाम्रो लागि त्यति मात्र गर्नुहुन्छ जति उहाँले त्यतिबेला गर्नुभयो, भने इसाएल कहिल्यै सङ्ग्रह हुने थिएन। [हटाइएको: सत्य कागजमा

प्रकाशित हुनु जति आवश्यक छ, त्यति नै प्रचारित हुनु पनि आवश्यक छ।] [अनुच्छेदहरू एकीकृत] मैले देखें [पहिले—“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो”] कि १८४३ को चार्ट प्रभुको हातद्वारा निर्देशित गरिएको थियो, [पहिले—“उहाँको हातद्वारा”] र त्यसलाई परिवर्तन गरिनु हुँदैनथ्यो; [पहिले—“त्यसको कुनै अंश पनि परिवर्तन गरिनु हुँदैनथ्यो”] ती अंकहरू उहाँले चाहनुभएअनुसार नै थिए। उहाँको हात त्यसमाथि थियो, र केही अङ्कहरूमा भएको एउटा त्रुटिलाई लुकाइदिएको थियो, ताकि उहाँको हात हटाइएसम्म कसैले पनि त्यसलाई देख्न नसकोस्।”

“त्यसपछि मैले —दैनिक’ सम्बन्धमा देखें कि —बलि’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको हो, र त्यो मूल पाठसँग सम्बन्धित छैन; अनि न्याय-घडीको पुकार दिनेहरूलाई प्रभुले त्यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो। १८४४ भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना —दैनिक’ सम्बन्धी सही दृष्टिकोणमा एकताबद्ध थिए; तर १८४४ पछि, भ्रमको अवस्थामाझ, अन्य विचारहरू अपनाइए, र त्यसपछि अन्धकार र भ्रम आएका छन्। [अनुच्छेदहरू संयुक्त] मैले यो पनि देखें [पहिले—“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो”] कि १८४४ देखि समय कुनै परीक्षा भएको छैन, र समय फेरि कहिल्यै परीक्षा हुनेछैन।” A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 61-62.

तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसँग सम्बन्धित नभएको समय

एलेन ह्वाइटले त्यस दर्शनभन्दा भिन्न अर्को दर्शन पाएकी थिइन्, जुन अन्ततः Early Writings मा समावेश भयो। उनले धेरै दर्शनहरू पाएकी थिइन्; तर, एउटा दर्शनमा उनलाई केही कुरा भनियो; उनलाई एउटा अनुच्छेद भनियो, र उनले त्यसलाई लेखेर राखिन्।

“प्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश जानुपर्छ, र प्रभुका छरिएका सन्तानहरूलाई घोषणा गरिनुपर्छ, र यो समयमाथि झुन्ड्याइनु हुँदैन; किनकि समय फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन। मैले देखें कि केही मानिसहरू समय प्रचार गर्नबाट उत्पन्न भएको झूटो उत्तेजनामा परिरहेका थिए; कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश समयले दिन सक्नेभन्दा अधिक शक्तिशाली थियो। मैले देखें कि यो सन्देश आफ्नै जगमा अडिन सक्छ, र यसलाई बलियो बनाउन समयको आवश्यकता छैन, र यो महान् शक्तिसाथ अघि बढ्नेछ, र आफ्नो कार्य गर्नेछ, र धार्मिकतामा छोट्याइनेछ।” A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 48.

त्यहाँ उनी केबारे बोलिरहेकी छिन्? कि हामीले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई फेरि कहिल्यै समयसँग जोड्नु हुँदैन, होइन त?

आमेन? के तपाईं मेरो साथमा हुनुहुन्छ?

तपाईंले यो कहाँ पाउनुहुन्छ? यो कहाँ अवस्थित छ?

श्रोताहरूबाट: (कुनै प्रतिक्रिया छैन।)

श्रोतवर्गबाट: ख्रीष्टियन अनुभव र दृष्टिकोणहरूको एक रूपरेखा।

एलेन जी. ह्वाइटका मसीही अनुभव र विचारहरूको रूपरेखा, पृष्ठ ४८, पृष्ठ ४८।

ठीक छ। हामीले Review and Herald, November 1850 बाट लिइएको जुन अंशबारे छलफल गरिरहेका छौं, त्यो A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White मा कहाँ पाइन्छ? खैर, यदि तपाईं आफ्ना टिप्पणीहरूमा अलि पछाडि फर्कनुहुन्छ भने, त्यो A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White को पृष्ठ 61 र पृष्ठ 62 मा पाइन्छ।

तपाईंसँग Ellen G. White को A Sketch of the Christian Experience and Views मा पृष्ठ 48 मा अभिलेख गरिएको एउटा दर्शन छ; त्यसपछि तपाईंसँग त्यो दर्शन छ, जुन अन्ततः Early Writings को पृष्ठ 61 र 62 मा समाविष्ट हुन जानेछ। तिनीहरू 13 वा 14 पृष्ठले अलग छन्, होइन र?

र Early Writings को सन्दर्भमा तिनीहरूले के गर्न लागेका छन्? तिनीहरूले पृष्ठ ४८ को यो अनुच्छेद लिनेछन् र समय अब उपरान्त परीक्षा रहनेछैन भन्ने उनको कथनको ठीकपछि त्यसलाई घुसाउनेछन्। तिनीहरूले दुई दर्शनलाई एउटै साथ राख्नेछन्।

के म के भन्न खोजिरहेको छु भन्ने कुरा तपाईंले बुझिरहनु भएको छ?

श्रोतामण्डलीमा रहेका एक जना पुरुष: हो।

के मैले भन्न खोजेको कुरा तपाईंले बुझिरहनुभएको छ?

श्रोतामण्डलीमा सम्बोधित व्यक्ति: (पुष्टिकरण।)

ठीक छ, किनकि तपाईं नै त्यही व्यक्ति हुनुहुन्छ जसमा म कम पुष्टि देखिरहेको छु।

अन्तिम चरण (तेस्रो चरण)—१८८२ प्रारम्भिक लेखहरू

ठीक छ। अब, म तपाईंका टिपोटहरूको पृष्ठ ६ मा फर्किएको छु; र, अब तपाईंसँग फेरि Early Writings छ।

“सेप्टेम्बर २३, . . . मैले देखें कि १८४३ को चार्ट प्रभुको हातद्वारा निर्देशित गरिएको थियो, र यसलाई परिवर्तन गरिनु हुँदैन; कि ती अंकहरू उहाँले जस्तै चाहनुभएको थियो उस्तै थिए; कि उहाँको हात तिनीहरूमध्ये केही अंकहरूमा भएको एक भूलमाथि थियो र त्यसलाई लुकाइरहेको थियो, ताकि उहाँको हात हटाइएसम्म कसैले पनि त्यसलाई देख्न नसकोस्।”

त्यसपछि मैले “दैनिक” (दानियेल ८:१२) सम्बन्धमा देखें कि “बलिदान” भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको थियो, र त्यो मूल पाठको अंश होइन; अनि न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई प्रभुले यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो। १८४४ भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना “दैनिक” को सही दृष्टिकोणमा एकमत थिए; तर १८४४ पछि आएको भ्रममा अन्य मतहरू अपनाइए, र त्यसपछि अन्धकार र भ्रमले पछ्याए। १८४४ पछि समय परीक्षा भएको छैन, र फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन।

प्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश जानुपर्छ, र प्रभुका छरिएर रहेका सन्तानहरूलाई घोषणा गरिनुपर्छ, तर यसलाई समयमाथि झुण्ड्याइनु हुँदैन। मैले देखें कि कतिपयले समयको प्रचारबाट उत्पन्न भएको झूटो उत्तेजना ग्रहण गरिरहेका थिए; तर तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश समयले दिन सक्नेभन्दा पनि बलियो छ। मैले देखें कि यो सन्देश आफ्नै आधारमाथि अडिन सक्छ र यसलाई सबल बनाउन समयको आवश्यकता छैन; अनि यो महान् शक्तिसाथ अघि बढ्नेछ, आफ्नो काम गर्नेछ, र धार्मिकतामा छोट्याइनेछ।

“त्यसपछि मलाई तिनीहरूतर्फ ध्यानाकर्षित गराइयो जो यस महान् भ्रममा छन् कि पुरानो यरूशलेममा जानु आफ्नो कर्तव्य हो भनेर विश्वास गर्छन्. . .” Early Writings, 74-76.

र यो बोल्ड अक्षरमा राखिएको हुनुको कारण यही हो कि यहाँको यो अनुच्छेदमा यसो भनिएको छ, “. . . जब एकता थियो, १८४४ भन्दा अघि, प्रायः सबैजना ‘daily’ को सही दृष्टिकोणमा एकताबद्ध थिए; तर १८४४ पछिको अन्योलमा, अन्य दृष्टिकोणहरू ग्रहण गरिए, र त्यसपछि अन्धकार र भ्रमले पछ्याए। १८४४ पछि समय कुनै परीक्षा भएको छैन, र अब फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुने छैन।” तपाईंले सम्झनु आवश्यक छ कि मूलतः उनको यस दर्शनको पहिलो अभिलेखमा उनले यसो भनेकी थिइन्, “मलाई देखाइयो कि १८४४ पछि समय कुनै परीक्षा भएको छैन,” र त्यो एउटा भिन्न अनुच्छेद थियो। उनलाई ‘Daily’ सम्बन्धमा जे देखाइएको थियो र समय परीक्षा हुने विषयमा जे देखाइएको थियो, ती दुईबीच भिन्नता छ भन्ने कुरा उनले सुनिश्चित गरेकी थिइन्; र त्यसपछिको अनुच्छेद, जसले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसँग कुनै समय-सम्बन्ध नजोड्ने विषयमा कुरा गर्छ, त्यो मूल दर्शनमा थिएन। त्यो Life Sketches को पृष्ठ ४८ मा थियो, पृष्ठ ६१ र ६२ मा होइन।

तर, जब तपाईं 1882 मा प्रकाशित *Early Writings* मा पुग्नुहुन्छ, तिनीहरूले ती सबैलाई एकसाथ राखे; र, त्यसकारण, जब तपाईं 1930 को दशकमा पुग्नुहुन्छ र Adventism भित्र गहिरो अन्धकारतर्फ जाँदै हुनुहुन्छ, अनि Willie White भन्छन् कि जब तपाईं “the Daily” को अध्ययन गर्नुहुन्छ तब त्यसलाई समयको सन्दर्भमा अध्ययन गर्नुपर्छ—“क्षमाप्रार्थी छु, Willie, तपाईंको जिम्मेवारी भविष्यवाणीको आत्माको शुद्ध ऐतिहासिक अभिलेख प्रदान गर्ने व्यक्तिको हुनु थियो। तपाईं त्यही व्यक्ति हुनु पर्ने थियो जसले भविष्यवाणीको आत्मालाई पराजित गर्‍यो। अनि *Early Writings*, पृष्ठ 75, मा तपाईंले मौलिक स्रोतहरूलाई उपेक्षा गर्नुभयो, र ती मौलिक स्रोतहरूले भन्छन् कि जब तपाईंले *Early Writings*, 74, मा ‘the Daily’ लाई समयको सन्दर्भमा विचार गर्नुपर्छ भन्ने तर्कलाई उठाउनुभयो, त्यो पूर्णतः असत्य हो।” —यो असत्य हो! यसलाई भविष्यवाणीको आत्माको अभिलेखद्वारा समर्थन गर्न सकिँदैन। त्यस समयावधिको इतिहासद्वारा पनि यसलाई समर्थन गर्न सकिँदैन।

ठीक छ। बुँदा १: सिस्टर ह्वाइटले *Early Writings*, 74 मा “दैनिक” सम्बन्धी एउटा सही दृष्टिकोण छ भनेर भन्नुहुन्छ। पछि इतिहासमा जबरजस्ती अघि सारिएको मुख्य तर्क यो हो कि *Early Writings*, 74 को त्यो अंश अध्ययन गर्दा त्यसलाई समय-निर्धारणको सन्दर्भमा राख्नुपर्छ। त्यो तर्क मिथ्या हो; त्यो मान्य छैन!

अतएव, अब हामी केवल यही स्थितिमा सीमित भएका छौं कि डेलीको विषयमा एउटा सही दृष्टिकोण छ। ठीक छ? तर, हामी यस अनुच्छेदबाट अझ एक विचार उठाउनेछौं।

त्यहाँ यसो भनिएको छ, “सेप्टेम्बर २३ मा, प्रभुले मलाई देखाउनुभयो . . . ।” सेप्टेम्बर २३, कहिले? १८५०: “सेप्टेम्बर २३, १८५० मा, प्रभुले मलाई देखाउनुभयो।”

उहाँले उनलाई के देखाउनुभयो?

खैर, उहाँले उनलाई देखाउनुभएको कुराहरूमध्ये एउटा यो थियो कि 1844 देखि, “डेली” सम्बन्धी अन्य दृष्टिकोणहरू पनि अपनाइएका छन्।

“सेप्टेम्बर २३, १८५० मा प्रभुले मलाई देखाउनुभयो . . . १८४४ भन्दा पहिले, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना ‘डेली’ सम्बन्धी सही दृष्टिकोणमा एकताबद्ध थिए; तर १८४४ पछि, भ्रमको अवस्थामा, अन्य दृष्टिकोणहरू अङ्गीकार गरिए, र त्यसपछि अन्धकार तथा भ्रमले पछ्यायो। The Review and Herald, November 1850.”

मार्च १८५० “दैनिक” पार्थिव पवित्रस्थान हो

त्यसैले, पृष्ठ ६ को तल्लो भागमा तपाईंहरूसँग मार्च 1850 को Review and Herald बाट लिइएको एउटा अनुच्छेद छ, र त्यो डेभिड अर्नोल्डद्वारा लिखित एक लेख हो।

“उहाँले [दानियलले] त्यही उत्पीडक शक्तिलाई पनि देख्छन् — ‘जो राजाहरूका अधिपतिका विरोधमा उठ्यो;’ यसरी सिनैमा स्थापना गरिएका ती सबै नित्य बलिदानहरूको वैधानिकताको अन्त गरियो, जुन सन्तान नआउन्जेलसम्म प्रतिदिन पालन गरिनुपर्ने थियो। यहाँ ख्रीष्ट, जो वास्तविक तत्त्व, अथवा महान् प्रतिरूपात्मक बलिदान हुनुहुन्थ्यो, रोमी सिपाहीहरूद्वारा मारिनुभयो। यसरी रोमद्वारा — ‘नित्य बलिदान हटाइयो,’ र उहाँको पवित्रस्थानको स्थान रोमी सेनापति टाइटसद्वारा ढालियो, जब उसले यरूशलेम सहर र परमेश्वरको मन्दिरलाई, जसमा — ‘पवित्रस्थान’ थियो, नाश गर्यो। यहाँ ख्रीष्टको भविष्यसूचक उद्घोषणाको परिपूर्ति आरम्भ भयो। ‘अनि तिनीहरू तरबारको धारले लडाइनेछन् र सबै जातिहरूमा बन्दी बनाइएर लगिनेछन्, अनि यरूशलेम अन्यजातिहरूद्वारा कुल्चिइनेछ, जबसम्म अन्यजातिहरूका समय पूरा हुँदैनन्।’ लूका २१:२४।” David Arnold, Review and Herald, March 1850, Volume 1, Number 8.

यस लेखमा डेभिड अर्नोल्डले सिकाउनुहुन्छ कि दानियलको पुस्तकमा उल्लेख गरिएको “डेली” ले यरूशलेमस्थित यहूदी पवित्रस्थानलाई जनाउँछ, जसलाई सन् ७० मा मूर्तिपूजक रोमद्वारा हटाइयो।

सेप्टेम्बर १८५० “दैनिक” ख्रीष्टको पवित्रस्थानको सेवकाइ हो

त्यसपछि सन् १८५० को सेप्टेम्बरमा, त्यही वर्ष—र बीचैमा भन्नु, सन् १८५० मा Review and Herald का सम्पादक को हुन्? उहाँको नाम James White हो।

तदनुसार, सन् १८५० को सेप्टेम्बरमा, जेम्स ह्वाइटले क्रोसियरद्वारा लेखिएको एक लेख प्रकाशित गर्छन्, जसले “Daily” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भनी शिक्षा दिन्छ।

अब, जेम्स ह्वाइटले यसलाई प्रत्यक्ष रूपमा सिकाउँदैन्, तर मानिसहरूले त्यहाँबाट त्यसको आशय निकालेर त्यही उनले सिकाइरहेका छन् भनी भन्छन्। अनि म किन यो भन्दैछु? म यो उहाँकै कारणले भन्दैछु: सेप्टेम्बर १८५० मा, सिस्टर ह्वाइट भन्छिन् कि १८४४ देखि “डेली” सम्बन्धी अन्य दृष्टिकोणहरू अन्धकारमा अँगालिएका छन् र त्यसपछि भ्रमले पछ्याएको छ।

यी दुई दृष्टिकोणहरू [Arnold and Crosier] ‘दैनिक’ मूर्तिपूजकता हो भन्ने पायोनियरहरूको दृष्टिकोण होइनन्।

र पृष्ठ ७ मा तपाईंसँग क्रोजियरको लेखका ती दुई अनुच्छेद छन्, जहाँ उनले यो निष्कर्ष निकालिरहेका छन् कि “डेली” ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवा हो।

“—अनि उहाँको पवित्रस्थानको स्थानलाई तल फालियो;” दानियेल ८:११। यो तल फालिने कार्य रोमी शक्तिको समय र त्यसकै माध्यमद्वारा भएको थियो; त्यसकारण, यस पदको पवित्रस्थान पृथ्वी वा पलिशतीन थिएन, किनकि पहिलो त पतनको समयमा, यस पदको घटनाभन्दा ४,००० वर्षभन्दा बढी पहिले नै तल फालिएको थियो, र दोस्रो कैदको समयमा, यस पदको घटनाभन्दा ७०० वर्षभन्दा बढी पहिले नै, र ती दुवैमध्ये कुनै पनि रोमी शक्तिद्वारा होइन।

“ढालिएको पवित्रस्थान उहाँकै हो, जसको विरुद्ध रोमले आफूलाई महान् ठहरायो, जो सेनादलका प्रधान, अर्थात् येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो; र पावलले शिक्षा दिनुहुन्छ कि उहाँको पवित्रस्थान स्वर्गमा छ। फेरि, दानियल ११:३०-३१,— ‘किनकि किस्तीमका जहाजहरू त्यसको विरुद्ध आउनेछन्; त्यसैले त्यो दुःखी हुनेछ, र फर्केर पवित्र करार (मसीही धर्म) को विरुद्ध क्रोध (ताडना गर्ने लौरो) गर्नेछ; त्यसले यसरी नै गर्नेछ; यहाँसम्म कि त्यो फर्केर पवित्र करार त्याग्नेहरू (पूजाहारीहरू र बिशपहरू) सँग समझदारी गर्नेछ। अनि सेनाहरू (नागरिक तथा धार्मिक) त्यसको पक्षमा उभिनेछन्, र तिनीहरूले (रोम र पवित्र करार त्याग्नेहरूले) शक्तिको पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पार्नेछन्।’ यो के थियो, जसलाई रोम र मसीही धर्मका प्रेरितहरूले मिलेर अशुद्ध पारे? यो गठबन्धन ‘पवित्र करार’ को विरुद्ध गठन गरिएको थियो, र तिनीहरूले अशुद्ध पारेको वस्तु त्यही करारको पवित्रस्थान थियो; जसरी तिनीहरूले परमेश्वरको नाउँलाई अशुद्ध पार्न सक्थे, त्यसरी नै यसलाई पनि; यर्मिया ३४:१६; इजकिएल २०; मलाकी १:७। यही उहाँको नाउँलाई अपवित्र वा निन्दा गर्नु सरह थियो। यही अर्थमा यस ‘राजनीतिक-धार्मिक’ जनावरले पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पाऱ्यो, (प्रकाश १३:६), र यसलाई स्वर्गस्थित आफ्नै स्थानबाट खसाल्यो, (भजनसंग्रह १०२:१९; यर्मिया १७:१२; हिब्रू ८:१-२) जब तिनीहरूले रोमलाई पवित्र सहर भने, (प्रकाश २१:२) र त्यहाँ पोपलाई ‘प्रभु परमेश्वर पोप’, ‘पवित्र पिता’, ‘मण्डलीका शिर’ आदि उपाधिहरूसहित स्थापित गरे, र त्यहाँ, नक्कली ‘परमेश्वरको मन्दिर’ मा, उसले येशूले वास्तवमा आफ्नै पवित्रस्थानमा गर्नुहुने काम आफैले गर्ने दाबी गर्दछ; २ थिस्सलोनिकी २:१-८। पवित्रस्थान कुल्चीमिल्ची पारिएको छ (दानियल ८:१३), जसरी परमेश्वरका पुत्र कुल्चीमिल्ची पारिनुभएको छ। (हिब्रू १०:२९.)” ओ. आर. एल. क्रोसियर, “पवित्रस्थान”, Review and Herald, September, 1850.

जेम्स ह्वाइटको तर्क

यदि जेम्स ह्वाइटलाई अझ राम्रो थाहा थियो भने उनले यो लेख किन छाप्ये? यसको कारण तपाईंका टिपोटहरूमा रहेको “जेम्स ह्वाइटको तर्कशास्त्र” हो।

निराशापश्चात् मुद्रित भएको पहिलो सामग्रीलाई *A Word to the Little Flock* भनिन्छ, र त्यस प्रकाशनका लेखकहरू तीन जना थिए—जेम्स र एलेन ह्वाइट तथा जोसेफ बेट्स। २२ अक्टोबर १८४४ पछि मार्गमा अगाडि बढिरहेका ती व्यक्तिहरूद्वारा मुद्रित गरिएको पहिलो सामग्री यही लेख थियो; र यस लेखमा सिस्टर ह्वाइटले क्रोसियरको दृष्टिकोणलाई अनुमोदन गर्नुहुन्छ—“Daily” सम्बन्धी उनको दृष्टिकोणलाई होइन, तर ख्रीष्ट पवित्र स्थानबाट परमपवित्र स्थानमा सर्नुभएको भन्ने उनको दृष्टिकोणलाई।

ध्यान दिनुहोस्, यो सिस्टर ह्वाइट हो। यही कारणले जेम्स ह्वाइट क्रोसियरको लेख छाप्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो; यसमा यसो भनिएको छ,

म विश्वास गर्दछु कि 2300 दिनको अन्त्यमा शुद्ध पारिनुपर्ने पवित्रस्थान नयाँ यरूशलेमको मन्दिर हो, जसका सेवक ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।”—यो एलेन ह्वाइटको भनाइ हो—“प्रभुले मलाई दर्शनमा, एक वर्षभन्दा बढी अघि, देखाउनुभयो कि भाई क्रोजियरसँग पवित्रस्थानको शुद्धीकरण आदि सम्बन्धमा साँचो ज्योति थियो; र यो उहाँको इच्छा थियो कि भाई C. ले हामीलाई Day-Star, Extra, February 7, 1846 मा दिएका दृष्टिकोणलाई लिखित रूपमा प्रस्तुत गर्नु। म प्रभुद्वारा पूर्ण रूपमा अधिकारप्राप्त भएको अनुभूति गर्दछु कि त्यो Extra लाई हरेक सन्तसमक्ष सिफारिस गरूँ।

“म प्रार्थना गर्दछु कि यी पङ्क्तिहरू तपाईंलाई, र तिनीहरूलाई पढ्न सक्ने सबै प्रिय साना बालबालिकाहरूलाई, आशिर्ष सिद्ध होऊन्।” A Word to the Little Flock, May 12, 1847.

अतः, आजसम्म पनि, एडभेन्टिज्मका केही आधुनिक इतिहासकारहरू यसो भन्छन्, “त्यहाँ हेर्नुहोस्। एलेन ह्वाइटले क्रोजियरको लेखमाथि आफ्नो सर्वसमर्थन दिएकी छिन्; र, त्यसकारण, ‘डेली’ ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइ हो भन्ने विषयमा क्रोजियरले जे भने, त्यो सत्य नै हुनुपर्छ।” तर जब उनीहरू यसो भन्छन्, तब उनीहरूले इतिहासको गलत प्रतिपादन गरिरहेका हुन्छन्; किनकि, क्रोजियरको लेखमा आठवटा खण्डहरू थिए र, सुरुदेखि नै, एडभेन्टिस्टहरूले तीमध्ये चारवटा खण्ड पूर्ण अन्धकार थिए भन्ने बुझेका थिए, र तिनलाई एडभेन्टिज्ममा कहिल्यै, कहिल्यै, कहिल्यै पुनर्मुद्रित गरिएको छैन।

उदाहरणका रूपमा, त्यस लेखमा उहाँको एक धारणा यस्तो थियो कि जब येशू फर्कनुहुन्छ, त्यहाँ एक हजार वर्षको शान्ति हुनेछ। एडभेन्टिस्टहरूले यसमा विश्वास गर्दैनन्, र तिनीहरूले कहिल्यै पनि गरेनन्। त्यो बुझाइ विलियम मिलरले अस्वीकार गर्नुभएको बुझाइ हो, जसले वास्तवमा विलियम मिलरलाई सत्य बुझ्ने सही मार्गमा राख्यो। त्यो शिक्षा मिलेराइट बुझाइको प्रत्यक्ष विपरीत पर्ने शिक्षामध्ये एक हो।

त्यसैले, जब क्रोजियरले यो आठ-भागीय लेख प्रकाशित गर्छन्, तब उनीहरू सुरुदेखिनै जान्दछन् कि यीमध्ये चार भाग पुनर्मुद्रणयोग्य छैनन्।

तर, जेम्स ह्वाइटले त्यो अंश छाप्छन् जहाँ क्रोसियरले “Daily” ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइ हो भन्ने निष्कर्ष निकाल्छन्; तर, उनले ती चार भाग मात्र पुनर्मुद्रण गर्नेछन्। उनी अन्य चार भाग पुनर्मुद्रण गर्नेवाला छैनन्। तर, जेम्स ह्वाइटले क्रोसियरका ती चार भाग पुनर्मुद्रण गर्नका लागि, उनले त्यसलाई दुई अङ्कमा छाप्यो। उनले सन् १८५० को सेप्टेम्बरमा त्यसलाई दुई पटक छाप्यो।

सेप्टेम्बर 1850 मा उनको Review and Herald मा पर्याप्त स्थान थिएन, त्यसैले ख्रीष्ट पवित्र स्थानबाट परमपवित्र स्थानमा सर्नुभएको विषयमा क्रोसियरको सम्पूर्ण लेख समेट्न सक्नु भनेर उनले सेप्टेम्बर 1850 मा Review and Herald का दुई अंक मुद्रित गरे।

अब, तपाईंले Gerard Damsteegt बाट देख्नुहुनेछ कि उहाँले यो ऐतिहासिक मूल्याङ्कन प्रस्तुत गर्दै हुनुहुन्छ कि Adventists ले सधैं नै Crosier का लेखहरूमा केही अंशहरू गलत थिए र ती पुनर्मुद्रण गर्न सकिँदैनथ्यो भन्ने कुरा जान्दथे।

उनले [एलेन हार्मनले] भनिन्: —“प्रभुले मलाई दर्शनमा, एक वर्षभन्दा बढी अघि, यो देखाउनुभयो कि भाइ क्रोसियरसँग पवित्रस्थानको शुद्धीकरण आदि विषयमा साँचो ज्योति थियो; र ‘डे स्टार एक्स्ट्रा’, ७ फेब्रुअरी १८४६ मा उनले हामीलाई प्रस्तुत गरेको दृष्टिकोणलाई भाइ सी. ले लिखित रूपमा प्रस्तुत गर्नु उहाँको इच्छा थियो। मलाई प्रभुद्वारा पूर्ण अधिकार प्राप्त भएको महसुस हुन्छ कि म त्यो ‘एक्स्ट्रा’ प्रत्येक सन्तलाई सिफारिस गरूँ” (पत्र। ई. जी. ह्वाइटबाट कर्टिसलाई, Word to the Little Flock, 12)। सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरूले सामान्यतया यस कथनलाई यस अर्थमा व्याख्या गरेका छन् कि क्रोसियरका प्रस्तुतिहरू त्रुटिरहित थिएनन्, तर उनका मुख्य प्रकारवैज्ञानिक तर्कहरू सही थिए। लेखका पुनर्मुद्रणहरूले ती पक्षहरू हटाए, जुन उनीहरूले अशुद्ध ठानेका थिए।” पी. जेराड डाम्स्टेग्ट, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 125.

उनको पूर्ण दस्तावेज पुनर्मुद्रण गर्न कहिल्यै सकिएन

अब, अर्को पृष्ठमा तपाईंले W. A. Spicer ले यही कुराको साक्ष्य दिइरहनुभएको पाउनुहुन्छ: उनीहरूलाई सधैं थाहा थियो कि Crosier का लेखहरूमा त्रुटि थियो, र उनीहरूले ती चार खण्डहरू कहिल्यै पुनर्मुद्रण गरेनन्।

दुःखका साथ भन्नुपर्छ, युवा क्रोसियरले विश्रामदिनको सत्यको ज्योतिमा अत्यन्तै थोरै समय मात्र हिँडे। पछि उनले त्यही पवित्रस्थानसम्बन्धी शिक्षालाई अस्वीकार गरे, जसलाई स्थापित गर्न उनले सहायता गरेका थिए। हाम्रा अग्रज भाइहरूले पवित्रस्थानसम्बन्धी उनको व्याख्या आफ्ना प्रारम्भिक पत्रिकाहरूमा धेरैपटक पुनर्मुद्रण गरे, तर उनीहरूले उनको पूरा दस्तावेज कहिल्यै पुनर्मुद्रण गर्न सकेनन्। त्यसमा उनले पवित्रस्थानसम्बन्धी व्याख्यामा आउन लागेको युगसम्बन्धी केही विचारहरू थपेका थिए—एक सांसारिक सहस्राब्दी, अर्थात् दोस्रो आगमनमा यस पृथ्वीमा एक महिमामय युग। यी कुराहरू हाम्रा भाइहरूले सधैं हटाइदिए। त्यसबेला आउन लागेको युगसम्बन्धी यी शिक्षाहरू सर्वत्र फैलिएका थिए। यो सिद्धान्त निश्चित आगमन-सन्देशसँग कहिल्यै मेल खाँदैनथ्यो; र निःसन्देह, यही त्रुटिको खमीरले युवा पुरुषहरूलाई विश्रामदिन र पवित्रस्थानका सत्यहरूबाट टाढा लैजान सहायता गर्‍यो। चाँडै नै उनी हाम्रो प्रारम्भिक आन्दोलनको कटु विरोधतर्फ फर्किए।” W. A. Spicer, Review and Herald, December 14, 1939

मुख्य कुरा यो हो कि आज केही मानिसहरू छन् जसले A Word to the Little Flock मा क्रोसियरको लेखप्रति सिस्टर ह्वाइटले व्यक्त गर्नुभएको समर्थनलाई—हाइडी हेइक्सजस्ता मानिसहरू, अर्थात् “डेली” ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइ हो भन्ने विषयमा उनको मूर्खतापूर्ण पुस्तक लेख्ने हाइडी हेइक्स—यसरी ग्रहण गर्छन्। यो उनका तर्कहरूमध्ये एक हो।

यसरी गर्ने मानिसहरूले ऐतिहासिक तथ्यहरूलाई बेवास्ता गरिरहेका छन्। तिनीहरूले क्रोसियरका सबै लेखहरू कहिल्यै पुनर्मुद्रण गर्न सकेनन्। र A Word to the Little Flock मा एलेन ह्वाइटले दिएको अनुमोदन क्रोसियरको सम्पूर्ण धाराणाको सर्वसमावेशी अनुमोदन हो भनेर जिद्दी गर्नु भनेको एड्भेन्टिस्टहरूले एक हजार वर्षको शान्ति हुनेछ भन्ने विश्वास गर्छन् भनेर जिद्दी गर्नुजस्तै हो। यो एक मूर्खतापूर्ण तर्क हो।

यो इतिहासको विकृति हो, र यो मानिसहरूलाई धोका दिन तथा भ्रम र अन्धकार उत्पन्न गर्नका लागि गरिन्छ।

त्यसैले, तपाईंसँग दुई जना इतिहासकार छन्—Spicer, जो बितिसकेका छन्, र Damsteegt, जो अझै जीवित छन्; तर म तपाईंलाई निश्चित रूपमा भन्छु, Spicer होस् वा Damsteegt, यीमध्ये कुनै एकजनाले पनि मैले प्रस्तुत गरिरहेको कुरासँग सहमति जनाउने थिएनन्। ठीक छ, उनीहरूले सहमति जनाउने थिएनन्। त्यसकारण, तपाईंसँग दुई जना विरोधी इतिहासकारहरू छन्, जो मैले तपाईंलाई बताइरहेको कुरासँग सहमत छन्। Ellen White ले Crosier को लेखलाई समर्थन गर्नुभएको तथ्यलाई त्यसमा भएका सबै कुरा सिद्ध थिए भन्ने अर्थमा लिने कुनै पनि प्रकारको औचित्य कदापि छैन।

एडभेन्ट रिभ्यू—खण्ड १, अर्बर्न, न्यूयोर्क, संख्या ३

द एडभेन्ट रिभ्यू—खण्ड १, अर्बर्न, न्यूयोर्क, संख्या ४

द एडभेन्ट रिभ्यु—खण्ड १, औबर्न, न्यूयॉर्क, विशेष अंक

जब जेम्स ह्वाइटले सन् १८५० को सेप्टेम्बरमा *The Review and Herald* मा क्रोसियरको लेख मुद्रण गर्न सुरु गरे, त्यो खण्ड १, सङ्ख्या ३ थियो।

तर, उनले त्यो सबै कुरा The Review and Herald को Volume 1, Number 3 मा समेट्न सकेनन्; त्यसैले, उनले उक्त लेखलाई The Review and Herald को Volume 1, Number 4 मा पूरा गरे। अनि उनले यो कहिले गरे? सेप्टेम्बर 1850 मा।

त्यसो भए, सन् 1850 को सेप्टेम्बरमा के भयो? सिस्टर ह्वाइटले एउटा दर्शन प्राप्त गर्नुभयो, जसमा यसो भनिएको छ, “सेप्टेम्बर 23, 1850 मा प्रभुले मलाई देखाउनुभयो . . . 1844 भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना ‘डेली’ सम्बन्धी सही दृष्टिकोणमा एकताबद्ध थिए; तर 1844 पछि, अन्योलको अवस्थामा, अन्य विचारहरू अँगालिए, र त्यसपछि अन्धकार तथा भ्रमले पछ्याएको छ। The Review and Herald, November 1850.”

उनका पति को हुनुहुन्थ्यो? उहाँ The Review and Herald का सम्पादक हुनुहुन्थ्यो।

त्यसोभए, जब उनकी पत्नीले भनिन्, “जेम्स, के तपाईंलाई थाहा छ, प्रभुले मलाई भर्खरै के भन्नुभयो? मलाई भनियो कि ‘डेली’ सम्बन्धी ती दृष्टिकोणहरू, जो ‘डेली’ मूर्तिपूजकता हो भन्ने पायोनियरहरूको बुझाइसँग विरोधाभासमा छन्, हामीले प्रस्तुत गर्नु हुँदैन, किनकि यसले अन्धकार र भ्रम ल्याइरहेको छ,” तब उनले के गरे?

त्यसो भए, जेम्स ह्वाइटले के गरे? सन् 1850 को सेप्टेम्बरमा उनले अर्को Review and Herald छापे, एकै महिनामा तीनवटा। यसलाई Volume 1, Special Edition भनिन्छ।

र उसले के गर्‍यो? उसले क्रोसियरको लेख पुनः छाप्यो र दैनिकबारे क्रोसियरले भनेको कुरा हटायो!

दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरू, यो ऐतिहासिक प्रमाण हो कि जेम्स र एलेन ह्वाइटले “द डेली” सम्बन्धी क्रोजियरको दृष्टिकोण गलत थियो र त्यसले अन्धकार तथा भ्रम ल्यायो भन्ने कुरा बुझेका थिए।

र ‘दैनिक’ सम्बन्धमा क्रोसियरको दृष्टिकोण के थियो? त्यो ख्रीष्टको पवित्रस्थानको सेवकाई थियो।

त्यसैले, Early Writings, 74 मा जब उनी यसो भन्छिन्, “September 23rd, the Lord showed me that the Millerites had the correct view of the Daily,” ऐतिहासिक प्रमाण यही हो कि Millerites ले बुझेका थिए—

अब, हे दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरू, दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरू, यस तथ्यलाई नछुटाउनुहोस्: यो के हो? सेप्टेम्बर 1850 मा सिस्टर ह्वाइटलाई देखाइयो कि 1844 यता “डेली” सम्बन्धी अन्य दृष्टिकोणहरू ग्रहण गरिएका थिए; मे 1850 मा अर्नोल्डले “डेली” लाई यहूदी पवित्रस्थानको रूपमा प्रस्तुत गर्छन्; सेप्टेम्बर 1850 मा क्रोसियरको लेखको 2 मध्ये भाग 1 प्रकाशित हुन्छ, जसमा “डेली” लाई ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाईको रूपमा उनको प्रस्तुति समावेश छ; सेप्टेम्बर 1850 मा क्रोसियरको लेखको 2 मध्ये भाग 2 प्रकाशित हुन्छ; सेप्टेम्बर 1850 मा क्रोसियरको लेख पुनर्मुद्रित हुन्छ, तर “डेली” सम्बन्धी उनको दृष्टिकोण हटाइएको हुन्छ? के भइरहेको छ?

हामी देख्छौं कि यही 1850 Chart तयार गरिएको वर्षमा, यस Chart ले Daily को विषयमा के भन्छ? “Pagan Dominion or The DAILY taken away. Dan. 11:31 508.”

एलेन ह्वाइटलाई न्यायको घडीको पुकारसँग सम्बन्धितहरूका बीच “दैनिक” विषयमा के स्थिति थियो भन्ने कुरा थाहा थियो। जब उनी भन्छिन् कि तिनीहरूसँग सही दृष्टिकोण थियो, तब उनलाई थाहा थियो कि सही दृष्टिकोण यही थियो कि यसले मूर्तिपूजक प्रभुत्व हटाउँदै गरेको अवस्थालाई जनाउँथ्यो; “दैनिक” ले मूर्तिपूजकतावादाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो।

र यस सन् १८५० मा, ऐतिहासिक अभिलेखले प्रमाणित गर्दछ कि उनले र उनका पतिले “डेली” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान सेवकाइलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने शिक्षालाई अस्वीकार गरे, जुन शिक्षा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको बाइबिलिकल रिसर्च इन्स्टिट्युटले समर्थन गर्ने शिक्षा हो। यही शिक्षा हार्टल्याण्ड र स्टेप्स टु लाइफ जस्ता स्व-समर्थित सेवकाइहरूले समर्थन गर्ने शिक्षा हो। यही शिक्षा अन्धकार र भ्रम ल्याउने शिक्षा हो।

अब, 1850 को चार्टसम्बन्धी यस कुरालाई ध्यान दिनुहोस्। यो 1850 को नोभेम्बर महिनामा भएको हो। यही त्यो महिना हो जसमा उनले त्यो दर्शन प्राप्त गरिन्, जसलाई उनले अभिलेख गरिन्, र जुन अन्ततः 1851 मा भएको विकासक्रमबाट हुँदै 1882 मा Early Writing मा समाविष्ट भयो—यही महिनामा, यही नोभेम्बर 1850 मा। यसमा भनिएको छ,

“सोमबार हामी डोर्चेस्टर फर्कियौं, जहाँ हाम्रा प्रिय भाइ निकोल्स र उहाँको परिवार बस्नुहुन्छ।”—

यहीं माथि [1850 को चार्टको माथिल्लो दायाँ कुनातर्फ संकेत गर्दै], “ओटिस निकोल्सद्वारा प्रकाशित, डोर्चेस्टर, म्यासाचुसेट्स।” ठीक छ? उहाँ यसैको बारेमा बोलिरहनुभएको हो, होइन र? के तपाईं यो, यो चार्ट, देख्नुहुन्छ?

—“त्यहाँ रातिमा परमेश्वरले मलाई एक अत्यन्त रोचक दर्शन दिनुभयो, जसको अधिकांश तपाईंहरूले पत्रमा देख्नुहुनेछ। परमेश्वरले मलाई एउटा चार्ट प्रकाशित गर्नुको आवश्यकताबारे देखाउनुभयो। मैले देखें कि त्यो आवश्यक थियो, र पाटीहरूमा स्पष्ट पारिएको सत्यले धेरै प्रभाव पार्नेछ र आत्माहरूलाई सत्यको ज्ञानमा आउन लगाउनेछ।” Manuscript Releases, number 15, 210 November, 1850.

उनले डोर्चेस्टरस्थित निकोल्सको घरमा एउटा दर्शन पाइन्—त्यो सबै यस चार्टमा छ—यसरी भनिँदै, “तिमीहरूले एउटा चार्ट बनाउनुपर्छ।”

अनि उनले चार्टको विषयमा के भन्छिन्? उनले त्यसलाई कसरी वर्णन गर्छिन्?

हबकूक २ मा जानुहोस्, “मैले एउटा चार्ट प्रकाशित गर्नुपर्ने आवश्यकता देखें,” अनि त्यसले के गर्ने थियो? यसको आवश्यकता थियो, “कि सत्य पट्टिकाहरूमा स्पष्ट पारियोस्।” हबकूक २, पद २, यसो भन्छ, “अनि परमप्रभुले मलाई उत्तर दिनुभयो र भन्नुभयो, दर्शन लेख, र त्यसलाई पट्टिकाहरूमा स्पष्ट पार, . . . ।” उनी यसो भनिरहेकी छिन् कि म्यासाचुसेट्सको डोर्चेस्टरमा मुद्रित यो ओटिस निकोल्स १८५० को चार्ट हबकूकको पूर्तता हो, ठीक त्यसरी नै जसरी उनी द ग्रेट कन्ट्रोवर्समा १८४३ को चार्ट हबकूकको पूर्तता हो भनी भन्छिन्।

ठीक छ, के तपाईंले त्यो देख्नुभयो? के तपाईंले देख्नुभयो, उनले यो दर्शन कहिले पाइन्? ठीक त्यही समयमा जब यो भइरहेको थियो: “September 23d, the Lord showed me . . . that the teaching of the Daily as Christ’s Sanctuary ministry brings darkness and confusion,” अनि उनका पतिले तुरुन्तै त्यो लेख पुनर्मुद्रण गरे र ती दुई अनुच्छेद हटाइदिए। त्यसपछि सन् 1931 मा Willie White ले त्यसलाई पुनर्मुद्रण नगरेसम्म त्यो Adventism भित्र फेरि कहिल्यै पुनर्मुद्रित भएन; र, जब उनले त्यसो गरे, उनले मुद्रण गरेको त्यही पुस्तिकामै केही झूटा साक्ष्य समावेश गरेका थिए। यो प्रमाणित गर्न सकिन्छ।

अब, म तपाईंलाई यही समयावधिबारे यहाँ केही पढेर सुनाउन चाहन्छु, एउटा अलि लामो उद्धरण। यो नोभेम्बर २७, १८५० बाट लिइएको हो।

मैले केही समयदेखि तपाईंलाई लेख्न उपेक्षा गरिरहेकी छु। अब म यसको कारणहरू बताउनेछु। पहिलो, बहिनी अरबेलाको कृपालु र स्वागतयोग्य पत्र मैले पाएपछि कैयौं हप्तासम्म लेख्ने समय नै पाएँनँ; नत्र, त्यसको उत्तर दुई हप्ताभित्र दिइयोस् भन्ने उहाँको अनुरोध मैले पूरा गर्नेथिएँ। मलाई त्यो पत्र अत्यन्त मन पर्यो। हामी सबैलाई त्यो पत्रप्रति रुचि लाग्यो, र आशा गर्छु कि मेरो ढिलाइले तपाईंलाई यो पत्र पढ्नेबित्तिकै यसको उत्तर दिनबाट रोक्नेछैन, र अर्को पटक म यति लामो प्रतीक्षा गर्नेछैनँ।

“याकूबको र मेरो स्वास्थ्य अहिले निकै राम्रो छ। हाम्रो बास पेरिसमा, भाइलो आन्द्रयुजको घरमा, हुलाक कार्यालय र मुद्रणालयबाट केही पाइला मात्र टाढा छ। हामी यहाँ केही समय बस्नेछौं। यो परिवार अत्यन्त दयालु छ, तर एकदमै गरीब पनि छ। यहाँ तिनीहरूसँग जे जति छ, सबै निःशुल्क छ। यहाँ रहुञ्जेल हामी तिनीहरूलाई कुनै खर्चको भार पार्नु उचित ठान्दैनौं। म तिमीहरू सबैलाई, र प्रिय बहिनी गोर्हामलाई पनि, धेरै नै भेट्न चाहन्छु।”

टोप्शाममा भएको हाम्रो सम्मेलन गहिरो रुचिको विषय थियो। अठाइस जना उपस्थित थिए; सबैले सभामा भाग लिए।

आइतबार परमेश्वरको शक्ति प्रचण्ड वेगले चल्ने बतासझैँ हामीमाथि आयो। सबैजना आफ्ना खुट्टामा उभिए र चर्को स्वरले परमेश्वरको स्तुति गरे; यो त्यस्तै केही थियो, जस्तै परमेश्वरको भवनको जग बसालिँदा भएको थियो। रुवाइको स्वर र जयघोषको स्वर एक-अर्काबाट छुट्याउन सकिँदैनथ्यो। त्यो विजयमय समय थियो; सबैजनाले बल पाए र ताजगी प्राप्त गरे। मैले यसअघि यति शक्तिशाली समय कहिल्यै देखेको थिइनँ।

“हाम्रो अर्को सम्मेलन फेयरहेभेनमा थियो। भाइ बेट्स र उहाँकी पत्नी उपस्थित हुनुहुन्थ्यो। त्यो एकदमै राम्रो सभा थियो। हामी भाइ निकोल्सको घरमा फर्किएपछि, प्रभुले मलाई एक दर्शन दिनुभयो र देखाउनुभयो कि सत्यलाई पट्टिकाहरूमा स्पष्ट पारिनुपर्छ, र दुई अघिल्ला सन्देशहरू पट्टिकाहरूमा स्पष्ट पारिएर, त्यसले धेरैलाई तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशद्वारा सत्यको पक्षमा निर्णय गर्न प्रेरित गर्नेछ।” —

त्यो यहीँ तल छ, [१८५० को चार्टको तल्लो बाँया कुनातिर संकेत गर्दै]। ठीक छ? उनले जसको बारेमा बोलिरहेकी छिन्, ती यस चार्टमा छन्।

—“मैले यो पनि देखेँ कि कागज प्रकाशित हुनु त्यत्तिकै आवश्यक थियो जत्तिकै सन्देशवाहकहरू जानु आवश्यक थियो; किनकि सन्देशवाहकहरूलाई आफूसित बोक्नका लागि, वर्तमान सत्य समेटिएको एक कागज चाहिन्थ्यो, ताकि सुन्नेहरूका हातमा त्यो राख्न सकियोस्, अनि सत्य मनबाट मेटिने थिएन; र त्यो कागज त्यहाँसम्म पुग्ने थियो जहाँ सन्देशवाहकहरू पुग्न सक्दैनथे। मैले अन्य कुराहरू पनि देखेँ, जो कागजमा प्रकट हुनेछन्।”

“तपाईंहरू सबै कसरी मिलेर बस्नुहुन्छ? के तपाईंहरू सबै अनन्त जीवनको लागि प्रयत्नशील हुनुहुन्छ? म तपाईंहरूलाई अत्यन्त, अत्यन्त धेरै देख्न चाहन्छु, र मलाई लाग्छ, धेरै ढिलो नहुँदै म तपाईंहरूलाई देख्नेछु। अहिले तयारीको समय हो, र मलाई आशा छ कि हामी सबैले अनन्तताको लागि आफ्नो काम निश्चयपूर्वक पक्का गर्नेछौं। समय अत्यन्त छोटो देखिन्छ, र हामीले जे गर्नु छ, त्यो छिट्टै गर्नुपर्छ।

“नोभेम्बर २०, एक हप्ता अघि, भाइ हेन्री निकोल्स र म टप्सहम गएका थियौं। बिहीबार [नोभेम्बर २१] हामी भर्खर मध्याह्नभोजनको टेबुलबाट उठेका थियौं, त्यतिखेर भाइ फोएका एक जना बच्चा भित्र आए र भने कि तिनकी आमा अचेत अवस्थामा हुनुहुन्छ। हामी हतारिँदै नदी पारि एक माइल गयौं र त्यहाँ पुग्दा हाम्री प्रिय बहिनी फोए मृत्युशय्यामा हुनुहुन्थ्यो। उहाँले मलाई चिन्नु पनि भएन भन्ने थाहा पाउँदा मेरो शोक अत्यन्तै गहिरो भयो। उहाँ तीन र चार बजेको बीचसम्म ठूलो कष्टमा लामो समय रहनुभयो, र त्यसपछि अन्तिम सास फेर्नुभयो। उहाँले आफ्नो वियोगमा शोक गर्नका लागि एक जना पति र तीन जना सन्तान छोड्नुभएको छ।”

शुक्रबार बिहान [नोभेम्बर २२], भाइ हेनरी अन्त्येष्टिमा उपस्थित हुन जेम्सले उहाँलाई दाही खौरिदिन भनेर पेरिसमा आउनुभयो। हामीले अत्यन्त गम्भीर र अर्थपूर्ण समय बितायौं। प्रभुले हामीलाई त्यागनुभएन, तर उहाँले आफ्नो आत्मालाई हामीमाथि वास गर्न दिनुभयो। बहिनी फोईका अन्तिम दिनहरू निःसन्देह उहाँका सबैभन्दा आत्मिक र सर्वोत्तम दिनहरू थिए। भाइ फोईलाई यसबाट सान्त्वना छ कि उहाँ स्त्रीष्टियन भएर मर्नुभयो। उहाँले राम्रोसँग धैर्य धारण गरिरहनुभएको छ। परमेश्वरले उहाँलाई यस क्लेश सहन अनुग्रह दिनुहुन्छ। ओह, सबै प्रकारका परीक्षा र क्लेशका परिस्थितिहरूमा धारण गरिरहने परमेश्वरमा आशा हुनु कति उत्तम कुरा हो। आशाका लागि, असल आशाका लागि, परमेश्वरको प्रशंसा होस्। तिमीहरूमध्ये जो कोही भए पनि, आफ्नो आशाका निम्ति तिमीले के दिन्थ्यौ?

“विश्वासलाई दृढतापूर्वक थामिराख। परमेश्वरमा बलिया होओ र उहाँको अनन्त बाहुलीमा आश्रित होओ। त्यसले तिमीहरूलाई कहिल्यै निराश पार्नेछैन, तर हरेक कष्टमा तिमीहरूलाई धानिराख्नेछ। मेरो आशा छ कि तिमीहरू सबै सत्यमा झन्-झन् बलिया हुँदै जाओ। डगमगाऊन नपर्नु, तर राज्यतर्फ आफ्नो यात्रा निरन्तर अघि बढाइरहो।” —

अब हामी अघि बढ्छौं। म चाहन्छु, तपाईंले यही कुरा देख्नुभएको होस्।

—“एक हप्ता अगाडि, बितेको शबाथमा, हाम्रो एक अत्यन्तै रोचक सभा भएको थियो। डेड रिभरबाट भाइ हेविट त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो। उहाँ एउटा यस्तो सन्देश लिएर आउनुभएको थियो जसको आशय यो थियो कि दुष्टहरूको विनाश र मृतकहरूको निद्रा बन्द ढोकाभित्रको एउटा घृणित कुरा थियो, जुन एउटी स्त्री इजेबेलले, एक अगमवक्त्रीले, भित्र्याएकी थिई; र उहाँले विश्वास गर्नुहुन्थ्यो कि त्यो स्त्री, इजेबेल, म नै थिएँ।” —

ठीक छ? भाइ हेविटले भन्नुहुन्छ कि एलेन ह्वाइट जेजेबेल हुन् र उनले तीनवटा त्रुटिहरू भित्र्याएकी छन्।

“—हामीले उनलाई विगतमा भएका उनका केही त्रुटिहरूका विषयमा बतायौं, अर्थात् 1335 दिनहरू समाप्त भइसकेका थिए, साथै उनका अन्य धेरै त्रुटिहरूका विषयमा पनि। त्यसको अत्यन्तै थोरै मात्र प्रभाव पर्यो। उनको अन्धकार सभामाथि महसुस भयो, र सभा लम्बिँदै गयो।”

अब, म चाहन्छु कि तपाईंले यो देख्नुहोस्। यस अनुच्छेदबारे मसँग केही भन्नुपर्ने कुरा छ, र यदि तपाईं सक्नुहुन्छ भने, म चाहन्छु कि तपाईंले त्यसलाई पछ्याउनुहोस्।

यदि तपाईंले कहिल्यै एड्भेन्टवादभित्र संसारको अन्त्यमा समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूलाई पुनः लागू गर्नेहरूसँग व्यवहार गर्नुभएको छ भने, तिनीहरूसँग प्रयोग गर्ने मुख्य रूपमा केवल तीनवटा उद्धरणहरू मात्र छन्—तिनीहरूले धेरै उद्धरणहरू प्रयोग गर्छन्, तर तिनीहरूले प्रयोग गर्ने तीनवटा प्रमुख उद्धरणहरू छन्। यो तिनैमध्ये एक हो; किनकि तिनीहरू त्यहाँ गएर यसो भन्छन्, “हामीले उसलाई विगतमा उसका केही त्रुटिहरूबारे बतायौं,” र तिनीहरूले दाबी गर्नेछन् कि जब उनले “कि १३३५ दिनहरू समाप्त भइसकेका थिए” भनिन्, तब त्यो उसका त्रुटिहरूमध्ये एउटा थियो। के तपाईंले देख्नुहुन्छ, त्यहाँको व्याकरणलाई कसरी अलिकति बटार्न सकिन्छ: “हामीले उसलाई विगतमा उसका केही त्रुटिहरूबारे बतायौं? हामीले उसलाई १३३५ दिनहरू समाप्त भइसकेका थिए भनेर पनि बतायौं”; तर समय-निर्धारकहरू भन्छन्, हामीले उसलाई उसका केही विगतका त्रुटिहरूबारे बतायौं, र ती त्रुटिहरूमध्ये एउटा यही थियो कि तिमी १३३५ दिनहरू समाप्त भइसकेका छन् भनेर शिक्षा दिँदैछौ, र त्यो एउटा त्रुटि हो। त्यसैले, तपाईं त्यसलाई जुनसुकै तरिकाले पनि बटार्न सक्नुहुन्छ।

युजिन प्रुइटसँग मेरो पहिलो पटक आमनेसामने सामना ओक्लाहोमामा भएको थियो, र उनी तर्क गरिरहेका छन् कि मिलेराइट इतिहास संसारको अन्त्यमा दोहोरिँदैन, र मैले उनलाई भविष्यवाणीको आत्माबाट केही उद्धरणहरू दिन्छु।

अनि उसले भन्छ, “जेफ, तिमीलाई थाहा छ कि एलेन ह्वाइट एक असावधान लेखिका थिइन्।”

अनि मैले भनें, “तपाईं के भन्नुहुन्छ?”

र उहाँ यस उद्धरणतर्फ जानुहुन्छ। उहाँ भन्नुहुन्छ कि यो उद्धरणले उनी एक लापरवाह लेखिका हुन् भन्ने प्रमाणित गर्छ; किनकि उहाँलाई थाहा छ कि मलाई थाहा छ—यदि समय-निर्धारकहरूले चाहे भने—तिनीहरूले यस उद्धरणलाई तोडमोड गर्न सक्छन्।

अब, वाशिता जस्तो कुनै स्थानले आफ्ना विद्यार्थीहरूलाई एलेन ह्वाइट लापरवाह लेखिका हुन् भनेर सिकाउने प्रभाव राख्नु एक कुरा हो; तर, के यहाँ उनी साँच्चै लापरवाह लेखिका हुन्?

—“मैले केही शब्द भन्नेपछि भन्ने महसुस गरेँ। येशूको नाममा, म उठें, र करिब पाँच मिनेटमै सभा परिवर्तित भयो। सबैले त्यही एकै क्षणमा त्यसलाई महसुस गरे। प्रत्येक अनुहार उज्यालो भयो। परमेश्वरको उपस्थितिले त्यो स्थान भरियो। भाइ हेविट घुँडा टेकेर ढले र रुँदै प्रार्थना गर्न थाले। म दर्शनमा लागिँ र धेरै कुरा देखें, जुन म लेख्न सकिदैनं।

यसले भाइ हेविटमाथि ठूलो प्रभाव पाऱ्यो। उनले स्वीकार गरे कि यो परमेश्वरबाट भएको थियो र धूलोमा नम्र भए। त्यस सभादेखि उनी निरन्तर लेख्दै आएका छन्, र अहिले त्यही मेजबाट उनले अघि सारेका आफ्ना सबै त्रुटिहरूको परित्याग गर्दै लेखिरहेका छन्। म विश्वास गर्छु, परमेश्वरले उनलाई उकासिरहनुभएको छ, र यदि परमेश्वरले उनीमार्फत कार्य गर्नुभयो भने, उनी असल काम गर्न योग्य ठहरिनेछन्।”

“प्रिय बहिनी गोरहमलाई धेरै प्रेम। उनलाई बलियो हुनु भनेर भन। परमेश्वर उहाँसँग हुनुहुन्छ र उहाँले उनलाई त्यागनुहुनेछैन। तिमीहरू सबैलाई धेरै प्रेम। म आशा गर्छु कि बालबालिकाहरू निदाउँला जस्ता नहोऊन्, तर सत्यप्रति रुचि राखून् र आफ्नो बोलावट तथा चुनाव निश्चित पार्न लगनशील होऊन्। लेख, अवश्य लेख, र मैले गरेको जस्तो नगर। म तिमीहरू सबैलाई, तिमीहरू हरेकलाई, प्रेम गर्छु। लेख।” Manuscript Releases, volume 16, 206–209. Paris, Maine बाट, November 27, 1850 मा लेखिएको।

दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरू, यसको ऐतिहासिक सन्दर्भ के हो; उनी यो कहाँ लेखिरहेकी छन्? उनी यो सन् १८५० मा, भाइ निकोल्सको घरमा लेखिरहेकी छन्।

यस समयावधिमा, प्रभु के गरिरहनुभएको छ? उहाँले यो देखाइरहनुभएको छ कि पायोनियरहरूसँग डेलीसम्बन्धी सही दृष्टिकोण छ, र उनी त्यसैसँग व्यवहार गरिरहेकी छिन्। उनी भनिरहेकी छिन् कि ख्रीष्टको पवित्रस्थानसम्बन्धी सेवा डेलीको गलत दृष्टिकोण हो।

यस इतिहासमा, यही इतिहासमा—केवल यही इतिहास मात्र होइन र केवल त्यही वर्ष मात्र होइन, तर वर्षको ठीक त्यही महिनामा उनी दर्शनहरू पाइरहेकी छिन् र उनले दैनिकको अग्रदूत-स्थितिसम्बन्धी यस सत्यलाई स्पष्ट पारिरहेकी छिन्, यसो भन्दै कि न्याय-घडीको कराइ दिनेहरूसँग दैनिकको सही दृष्टिकोण थियो; र, उही अनुच्छेदमा, उनी भन्छिन्, “मैले देखें कि 1843 Chart प्रभुको हातद्वारा निर्देशित गरिएको थियो र यसलाई परिवर्तन गरिनु हुँदैन, र न्याय-घडीको कराइ दिनेहरूसँग दैनिकको सही दृष्टिकोण थियो।”

अनि यस 1843 को चार्टमा “डेली” को विषयमा के भनिएको छ? खैर, यसमा भनिएको छ कि यो ईस्वी सन् 508 मा हटाइयो; र, 1335 वर्षपछि तपाईंलाई 1843 सम्म ल्याउँछ, अनि 1335 विगतमा छ।

के तपाईं कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ, ठीक त्यही महिनामा, ठीक त्यही वर्षमा, कि उनले डेड रिभरका भाई ह्युइटलाई यो अझै भविष्यकै कुरा हो भनेर बताउने थिइन्?

ठीक छ, यी समय-निर्धारकहरू, यी समय-निर्धारकहरू, र ती मानिसहरू जसले सिस्टर ह्याइट लापरवाह लेखिका हुन् भनी विश्वास गर्छन्। इतिहासले यस कुराको समर्थन गर्दैन।

अतएव, म तपाईंले यो देखून् भन्ने चाहन्छु कि ‘डेली’सँगको सम्बन्धमा एलेन ह्याइटले १३३५ लाई समेत बुझ्नुभएको थियो।

एलेन ह्याइटले केवल “डेली” मूर्तिपूजकवाद हो भन्ने कुरामा आफ्नो अनुमोदनको छाप मात्र लगाइनन्; उनले यो १३३५-वर्षीय भविष्यवाणीको आरम्भ हो, जसको अन्त्य १८४३ मा भयो, भन्ने कुरा बुझेकी थिइन्, र उनले डेड रिभरका भाइ ह्युइटको विरोधमा सार्वजनिक रूपमा त्यस स्थितिको पक्षसमर्थन गरिन्। के तपाईंले त्यो देख्नुहुन्छ?

र त्यही महिनामा, जहाँ उनले यसो भनिरहेकी छिन् कि ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवा, दैनिकको रूपमा, केवल अन्धकार र अन्योल मात्र ल्याउँछ; र उनका पति, त्यस दर्शनको प्रत्युत्तरमा, Review and Herald बाट त्यो शिक्षा हटाउँछन्।

तपाईंका टिप्पणीहरूमा, जहाँ “1850 Chart” भनेर लेखिएको छ, त्यहीँ यसरी लेखिएको छ [1850 Chart को बाँयाबाट तेस्रो स्तम्भमा, सन् AD31 मा क्रूसमा येशूपछि आउने पाठलाई जनाउँदै]। मैले चाहें कि तपाईंले यसलाई आफ्ना टिप्पणीहरूमा राख्न सक्नुहोस्।

अनि त्यसपछि यहाँ 1843 को चार्टमा [AD31 मा क्रूसमा टाँगिनुभएका येशूको तल, बीचको स्तम्भतर्फ संकेत गर्दै]:
नित्य बलिदान हटाइने कुरा। दानिएल 12:11, 12

ठीक छ, यी यी दुई चार्टहरू हुन्।

सिस्टर ह्वाइटले बुझ्नुभयो कि यी मानिसहरूसँग सही दृष्टिकोण थियो, र उहाँले बुझ्नुभयो कि त्यसले १८४३ मा समाप्त हुने १३३५-वर्षीय भविष्यवाणीको आरम्भ गर्‍यो; साथै, उहाँले बुझ्नुभयो कि यसले ५०८ मा मूर्तिपूजक प्रभुत्व हटाइएका घटनालाई प्रतिनिधित्व गर्‍थ्यो।

चार्टहरूका यी दुई सन्दर्भहरूको अन्तर्गत, तपाईंले भाइ निकोल्सको समयावधिमा अर्को एउटा उद्घरण पाउनुहुन्छ, र त्यहाँ उनले मानिसहरूलाई अन्य चार्टहरू बनाउनबाट हप्काइरहेकी छिन्, किनकि तिनमा रहेको चित्रकला शैतानी छ; जबकि, उनी भन्छिन् कि यी दुई चार्टहरूमा रहेको चित्रकला स्वर्गीय छ। उनी भन्छिन्,

“मैले देखेँ कि चार्ट बनाउने काम पूर्णतः गलत थियो। यसको आरम्भ भाइ Rhodes द्वारा भयो र त्यसलाई भाइ Case ले पछ्याए। स्वर्गदूतहरू र महिमामय येशूलाई प्रतिनिधित्व गर्न चार्टहरू बनाउन तथा भद्दा, घृणास्पद आकृतिहरू तयार गर्न साधन खर्च गरिएको छ। मैले देखेँ कि यस्ता कुराहरू परमेश्वरलाई अप्रिय थिए। मैले देखेँ कि भाइ Nichols द्वारा चार्टको प्रकाशनमा परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।” —

यस 1850 को चार्टको प्रकाशनमा को हुनुहुन्थ्यो? परमेश्वर!

—“मैले देखेँ कि त्यहाँ थियो”—के?—“बाइबलमा यस चार्टको एउटा भविष्यवाणी, र यदि यो चार्ट परमेश्वरका जनहरूका लागि तयार गरिएको हो भने, यदि यो एउटा व्यक्तिका लागि पर्याप्त [छ] भने यो अर्काका लागि पनि [छ], र यदि कसैलाई अझ ठूलो मापनमा बनाइएको नयाँ चार्ट चाहिन्थ्यो भने, सबैलाई पनि त्यत्तिकै चाहिन्छ।

मैले देखेँ कि अर्को चार्ट चाहने कुरामा भाइ Case भित्र एक प्रकारको अशान्त, अस्थिर, असन्तुष्ट र अकृतज्ञ भावना थियो। मैले देखेँ कि यी चित्रित चार्टहरूले मण्डलीमाथि खराब प्रभाव पारेका थिए। यसले सभामा हल्का, चञ्चल उपहासको भावना उत्पन्न गरायो। एउटा हल्का, भूसीजस्तो उपहासपूर्ण आत्मा सभामा उपस्थित थियो।

अब, यो त्यही कुरा हो जसलाई म चाहन्छु कि तपाईंले गम्भीरतापूर्वक विचार गर्नुहोस्।

—“मैले देखेँ कि परमेश्वरद्वारा आदेश गरिएका चित्रपटहरूले व्याख्या बिना पनि मनमा अनुकूल प्रभाव पारे।”—

“मैले देखेँ कि ती चार्टहरू,” बहुवचनमा, “परमेश्वरद्वारा आदेशित थिए” कुन चार्टहरू, बहुवचनमा, परमेश्वरद्वारा आदेशित थिए? यी दुई चार्टहरू [1843 र 1850 का चार्टहरू] परमेश्वरद्वारा आदेशित थिए।

यी दुई चार्टहरू हबकूक २ को परिपूर्ति हुन्।

—“चार्टहरूमा स्वर्गदूतहरूको चित्रणमा केही उज्यालो, मनोहर, र स्वर्गीय कुरा छ। मन लगभग अज्ञात रूपमै परमेश्वर र स्वर्गतर्फ डोरिन्छ। तर तयार पारिएका अन्य चार्टहरूले मनलाई वितृष्ण तुल्याउँछन्, र मनलाई स्वर्गभन्दा पृथ्वीतर्फ बढी लागि रहन लगाउँछन्। स्वर्गदूतहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने चित्रहरू स्वर्गका प्राणीहरूभन्दा दुष्टात्माहरूजस्ता बढी देखिन्छन्। मैले देखेँ कि ती चार्टहरूले दिनों र हप्तौंसम्म भ्राता Case को मन ओगटेका थिए, जबकि उनले परमेश्वरबाट स्वर्गीय बुद्धि खोजिरहेका हुनुपर्‍थ्यो, र आत्माका अनुग्रहहरू तथा सत्यको ज्ञानमा वृद्धि गरिरहेका हुनुपर्‍थ्यो।”

“मैले देखेँ कि यदि चार्टहरू निकाल्ने कार्यमा व्यर्थ खर्च गरिएको साधनहरू ट्रयाक्ट आदि प्रकाशित गरेर भाइहरूका सामु सत्यलाई स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गर्न खर्च गरिएको भए, त्यसले धेरै भलाइ गर्नेथियो र प्राणहरूलाई बचाउनेथियो। मैले देखेँ कि चार्ट बनाउने काम ज्वरोझैँ फैलिएको छ।” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

१२९० र १३३५ दिनहरू

मेरो साथमा Review and Herald, January 28, 1858 को एउटा लेख छ। मैले यसलाई तपाईंका टिप्पणीहरूमा राखेको कारण यो हो कि तपाईंले देख्न सक्नुहुन्छ, 1858 मा पनि तिनीहरूले अझै “the Daily” भनेको Paganism नै हो भनेर शिक्षा दिइरहेका छन्। 1850 पछि आठ वर्ष बितिसकदासमेत, तपाईंका सन्दर्भहरूमा यही कुरा पाइन्छ कि तिनीहरूले “the Daily” लाई Paganism नै हो भनेर अझै बुझिरहेका छन्।

अर्को एउटा महत्त्वपूर्ण भविष्यसूचक अवधि, जसमा आगमनसम्बन्धी सिद्धान्त आधारित छ, दानिएल १२ का १३३५ दिनहरू हुन्, जससँग १२९० दिनहरू अति निकट रूपमा सम्बन्धित छन्। यी दुई अवधिहरू हामीसमक्ष यसरी प्रस्तुत गरिएका छन्:

“—र दैनिक (बलि) हटाइने समयदेखि, र उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापित गरिने समयदेखि, एक हजार दुई सय नब्बे दिन हुनेछन्। धन्य हो त्यो, जो प्रतीक्षा गर्दछ र एक हजार तीन सय पैंतीस दिनसम्म आइपुग्छ। तर तिमी अन्तसम्म आफ्नो बाटो लागिरह; किनकि तिमी विश्राम गर्नेछौ, र दिनहरूको अन्त्यमा आफ्नो भागमा उभिनेछौ।” दानिएल 12:11-13।

“तुरुन्तै प्रश्नहरू उठ्छन्, के हामी ती घटनाहरू के हुन् भनेर बताउन सक्छौं, जसबाट यी अवधिहरूको मिति गणना गरिनु पर्ने हो; र यदि त्यसो हो भने, के हामी तिनीहरू कहिले घटित भए भनेर बताउन सक्छौं? हामी पहिले यो सोध्नुपर्छ गद्यः ‘दैनिक’ (बलिदान) के हो, र ‘उजाड पार्ने घृणित वस्तु’ के हो? यो ध्यान दिनुपर्ने कुरा हो कि ‘बलिदान’ शब्द इटालिक अक्षरमा छ: जसले यो आपूर्त गरिएको शब्द हो भन्ने जनाउँछ। यही कुरा दानियलको पुस्तकमा यसको प्रयोग भएका अन्य स्थानहरूमा पनि देखिनेछ, अर्थात्, अध्याय 11:31 र 8:11-13 मा। अब हामी संक्षेपमा यस पछिल्लो अध्यायतर्फ सन्दर्भ गरौं। पद 13 मा यो देखिनेछ कि दुई प्रकारका उजाडताहरू दृष्टिगोचर गराइएका छन्; दैनिक (उजाडता), र उजाडताको अपराध। यो तथ्य जोसिया लिचद्वारा यति स्पष्ट पारिएको छ कि उहाँकै शब्दहरू उद्धृत गर्नु भन्दा हामी अझ राम्रो गर्न सक्दैनौं:”

“—‘दैनिक बलिदान’ भनेको पाठको वर्तमान पठन हो; तर मूल पाठमा बलिदानजस्तो कुनै कुरा पाइँदैन। यो कुरा सबै पक्षले स्वीकार गरेका छन्। यो अनुवादकहरूले त्यसमा राखेको एउटा व्याख्यात्मक थपाइ वा निर्माण हो। सही पठन यस्तो हो, ‘दैनिक र उजाडपनको अपराध’; ‘दैनिक’ र ‘अपराध’ ‘र’ द्वारा एक-अर्कासँग जोडिएका छन्—दैनिक उजाडपन र उजाडपनको अपराध। यी दुई उजाड पार्ने शक्तिहरू थिए, जसले पवित्रस्थान र सेनालाई उजाड पार्नु थियो।”

यसबाट यो स्पष्ट हुन्छ कि ‘दैनिक’ को कुनै पनि सन्दर्भ यहूदी आराधनासँग हुन सक्दैन, जसमा पुरानो र अधिक प्रचलित मतले यसलाई लागू गरेको छ; र यो कुरा यस विचारबाट अझ स्पष्ट हुन्छ कि यदि यी अवधिहरू, शाब्दिक वा रूपकात्मक जुनसुकै रूपमा लिइए पनि, यस आराधनाको कुनै हटाइएकै बिन्दुदेखि मिति निर्धारण गरिए, भने तिनले हामीलाई उल्लेखयोग्य कुनै पनि घटनासम्म पुर्‍याउँदैनन्।

“तब दैनिक र उजाड पार्ने घिनलाग्दो वस्तु भनेका मण्डलीलाई थिचोमिचो गर्ने दुई उजाड पार्ने शक्तिहरू हुन्: के हामी यी शक्तिहरू के हुन् भनी निश्चित गर्न सक्छौं? यस विषयमा विलियम मिलरले अपनाएको तर्क-विधि अपनाउनु मात्र पर्छ, र हामी पनि उहाँले निकालेकै निष्कर्षमा पुग्छौं। उहाँ भन्नुहुन्छ:”

“—मैले पढिरहेँ, र दानिएलमा बाहेक [नित्य] पाइएमा यस्तो अर्को कुनै दृष्टान्त भेट्न सकिन्न। त्यसपछि [एक concordance को सहायताले] मैले त्यससँग सम्बन्धित रहेका ती शब्दहरू लिएँ, —‘हटाइदिने’; —‘उसले नित्यलाई हटाइदिनेछ’; —‘जुन समयदेखि नित्य हटाइनेछ’; आदि। म अगाडि पढिरहेँ र मलाई लाग्यो, यस पदबारे कुनै प्रकाश पाउनेछैन। अन्ततः म २ थिस्सलोलोनीकी २:७, ८ मा पुगेँ, —‘किनकि अधर्मको रहस्य अधिदेखि नै कार्यरत छ; केवल अहिले रोक्नेले रोकिनेछ, जबसम्म ऊ बाटोबाट हटाइँदैन, अनि त्यसपछि त्यो दुष्ट प्रकट हुनेछ।’ आदि। अनि जब म त्यस पदमा पुगेँ, ओ, सत्य कति स्पष्ट र महिमामय देखापऱ्यो! यही रहेछ! यही हो

—‘नित्य’! अब, ‘अहिले रोक्ने’ वा बाधा दिने भनी पावलले के भन्न चाहन्छन्? —‘पापको मानिस’ र —‘दुष्ट’ ले पोपवादी व्यवस्था जनाउँछ। अब पोपवादी व्यवस्था प्रकट हुनबाट कुन कुराले बाधा दिन्छ? किन, त्यो त मूर्तिपूजकता हो। त्यसोभए, —‘नित्य’ ले मूर्तिपूजकतालाई नै जनाउनुपर्छ।’+”

“हामी दानियल ८ बाट देख्छौं कि बाख्रो, अर्थात् यवन साम्राज्य, पछि उदय भएको सानो सिङ्गले नै ‘नित्य’ हटाउँछ; र अलेक्जेंडरको राज्यको विभाजनपश्चात् २३०० दिनको अन्त्यमा पवित्रस्थान शुद्ध पारिने समयसम्म दृष्टिमा ल्याइएको एउटै शक्ति पनि यही हो। यस सानो सिङ्गलाई हामीले यसको उचित स्थानमा दानियलका अन्य दर्शनहरूमा उल्लेखित चौथो राज्यसँग अनुरूप, एक समष्टि रूपमा ग्रहण गरिएको रोम नै हो भनी देखाएका छौं। अब यो तथ्य हो कि रोमी शक्तिमा पगानवादबाट पापत्वतर्फ परिवर्तन वास्तवमै भयो। अश्वरी राजाहरूका दिनदेखि लिएर पपरीवादमा यसको रूपान्तरण हुने समयसम्म, पगानवाद नै त्यो नित्य, अथवा प्रोफेसर ह्याइटिडले जसरी अनुवाद गर्नुहुन्छ, ‘निरन्तर’ उजाडपन थियो, जसद्वारा शैतानले यहोवाको कार्यको विरुद्धमा आफूलाई खडा गरेको थियो। आफ्ना पूजारीहरू, वेदीहरू, र बलिदानहरूमा यसले यहोवाको उपासनाको लेवीय स्वरूपसँग समानता धारण गरेको थियो; तर जब लेवीय उपासनाले आफ्नो स्थान ख्रीष्टिय उपासनाको स्वरूपलाई दियो, तब शैतानले पनि कार्यको सफलतापूर्वक विरोध गर्न आफ्नो विरोधको स्वरूप परिवर्तन गर्नेपथर्थ्यो; यसैले पगानवादका मन्दिरहरू, वेदीहरू र मूर्तिहरू पपरीवादका निन्दात्मक अभ्यासहरूमा बप्तिस्मा गराइए।”

तर भविष्यवाणीमा भनिएको छ कि दैनिक, अर्थात् पगानवाद, को एउटा पवित्रस्थान थियो, र त्यसको पवित्रस्थानको स्थान तल फालिनुपर्ने थियो। पवित्रस्थान मूर्तिपूजा र अन्यजातीयतासँग, त्यसका भक्ति र आराधनाको स्थलको रूपमा, बारम्बार सम्बन्धित गरिएको पाइन्छ भन्ने कुरा निम्न शास्त्रवचनहरूबाट स्पष्ट हुन्छ: यशैया 16:12; आमोस 7:9, 13, हाशिया। इज्जिकिएल 28:18। दानिएल 8 को दैनिकको पवित्रस्थानसम्बन्धी, हामी अपोलोस हेलबाट निम्न प्रस्तुत गर्दछौं:*

"—मूर्तिपूजक धर्मको —पवित्रस्थान’ भन्नाले के बुझिएको हुन सक्छ? सत्यजस्तै, मूर्तिपूजा तथा हरेक प्रकारका भ्रान्तिका पनि आफ्नै पवित्रस्थानहरू हुन्छन्। ती तिनको सेवाका निम्ति समर्पित मन्दिरहरू वा शरणस्थलहरू हुन्। अतः यहाँ मूर्तिपूजक धर्मको कुनै विशेष र प्रख्यात मन्दिरको विषयमा भनिएको हुन सक्छ। त्यसका अनेक विख्यात मन्दिरहरूमध्ये कुन चाहिँ हुन सक्छ? शास्त्रीय वास्तुकलाको अत्यन्त भव्य नमूनाहरूमध्ये एउटालाई पान्थियोन भनिन्छ। यसको नामको अर्थ —सबै देवताहरूको मन्दिर वा शरणस्थान’ हो। यसको अवस्थितिस्थान रोम हो।+ रोमेलीहरूले जितेका जातिहरूका मूर्तिहरू यस मन्दिरका कुनै कोठा वा विभागमा श्रद्धापूर्वक राखिन्थे, र धेरै अवस्थामा ती रोमेलीहरूकै आराधनाका विषय पनि बन्थे। के हामी मूर्तिपूजक धर्मको यस्तो मन्दिर पाउन सक्छौं, जो अझ स्पष्ट रूपले —उसको पवित्रस्थान’ ठहरिन सकोस्?"

अब यो निश्चित गरिसकेपछि कि “दैनिक” मूर्तिपूजकता हो, र “उजाड पार्ने अपराध,” अथवा—“उजाड पार्ने घृणित वस्तु,” पापतन्त्र हो, र मूर्तिपूजकताको विशेष पवित्रस्थान प्यान्थियोन थियो, तथा यसको अवस्थितिको “स्थान” रोम थियो, हामी अझै थप अनुसन्धान गर्दछौं।

“१. के मूर्तिपूजा रोमी नागरिक सत्ताद्वारा ‘हटाइयो’ ? हाम्रो विचारमा, कलीसिया र संसारको इतिहासमा रहेको एउटा महत्त्वपूर्ण र सर्वविदित तथ्यबारेको निम्न कथनले यस भविष्यवाणीसित उत्तर दिन्छ। यो पहिलो ख्रीष्टियन सम्राट कन्स्टान्टिनको सन्दर्भमा छ, र यसो भन्छ:”

"—उनको शासनको पहिलो कार्य साम्राज्यभरि एउटा आज्ञापत्र पठाउनु थियो, जसद्वारा आफ्ना प्रजाहरूलाई ख्रीष्टियन धर्म ग्रहण गर्न आग्रह गरियो।’++

“२. के रोम उसको पवित्रस्थानको सहर वा स्थान थियो, (प्यान्थियोन,) जसलाई राज्यको अधिकारद्वारा ढालियो? निम्न उद्धरणले उत्तर दिन्छ:”

“—कन्स्टान्टिनका अन्तिम प्रतिद्वन्द्वीको मृत्युले साम्राज्यको शान्तिमाथि अन्तिम मुहर लगाइदिएको थियो। रोम फेरि एकपटक राष्ट्रहरूको निर्विवाद रानी बनेकी थिइन्। तर, उत्कर्ष र वैभवको त्यही घडीमा, उनी एक भीरको डिलसम्म उचालिएकी थिइन्। उनको अर्को पाइला अधोमुखी र अपुनप्राप्य हुनेवाला थियो। शासनलाई कन्स्टान्टिनोपलमा सारिएको परिवर्तनले अझै पनि इतिहासकारलाई अलमल्ल पारिराखेको छ। यो रोमी मनोवृत्तिका समग्र प्राचीन र आदरणीय पूर्वग्रहहरूको सम्पूर्ण प्रवाहको प्रत्यक्ष प्रतिकूलतामा गरिएको कार्य थियो। यो कुनै विलासी एशियालीको काम थिएन, जो पूर्वीय चालचलन र जलवायूका सुखभोगहरूमा समर्पित होस्; बरु यो पश्चिममा जन्मेको, र सबै रोमीहरूझैँ पूर्वीयहरूको बानीबेहोराप्रति तिरस्कारपूर्ण रहने, फलामे विजेताको काम थियो; यो एक तीक्ष्ण राजनीतिज्ञको काम थियो, तैपनि यो अत्यन्त स्पष्ट रूपमा अराजनीतिक थियो। तैपनि कन्स्टान्टिनले रोमलाई—कैसरहरूको महान् दुर्ग र सिंहासनलाई—त्यागेर ग्रेसको एक अस्पष्ट कुनो रोजे, र आफ्नो शेष सबल तथा महत्वाकाङ्क्षी जीवनलाई, एउटा उपनिवेशलाई आफ्ना साम्राज्यको राजधानीमा उचाल्ने, र राजधानीलाई उपनिवेशका निर्बल सम्मान तथा अपमानित शक्तिमा झार्ने, यी दुईवटा परिश्रममा व्यय गरे।”*

इतिहासकारको कलमबाट आएको यो अभिलेख यति स्पष्ट छ कि यसमा कुनै टिप्पणीको आवश्यकता छैन। भविष्यवाणी भन्छ, “उसको पवित्रस्थानको स्थान ढालियो”; र माथिको जस्ता तथ्यहरूको विवरणपछि, भविष्यवाणीको व्याख्यामा अत्यन्त सूक्ष्मतापूर्वक कडाइ गर्नेहरू पनि यसको अनुप्रयोगप्रति सन्तुष्ट हुनैपर्छ।

“दैनिक” हटाइने समयदेखि, र उजाड पार्ने घिनलाग्दो वस्तु स्थापित गरिने समयसम्म एक हजार दुई सय नब्बे दिन हुनेछन्। धन्य त्यो हो, जो पर्खन्छ र एक हजार तीन सय पैंतीस दिनसम्म आइपुग्छ। हाम्रा सामुन्ने यी तथ्यहरू रहँदा—“दैनिक” भनेको पगानवाद हो, उजाड पार्ने घिनलाग्दो वस्तु भनेको पोपसत्ता हो, रोमी सत्ताभित्र पहिलेदेखि पछिल्लोतर्फ परिवर्तन भएको थियो, र त्यो राज्यको अधिकारद्वारा भएको थियो—हामीले अब यति मात्र अझ खोजी गर्नुपर्छ कि अगमवाणी पूरा हुने रीति अनुसार यो कहिले भयो; किनकि यदि हामीले यसलाई निश्चित गर्न सक्थौं भने, हाम्रो सामुन्ने रहेको यस पाठका अगमसूचक अवधिहरूको मिति गणना गरिनुपर्ने आरम्भ-बिन्दु हामीसँग हुनेछ। यसकारण,

“३. अगमवाणीमा उल्लिखित घटना कहिले घटित भयो? यो कुरा ध्यान दिइयोस् कि प्रश्न यो होइन—सन्तहरू कहिले पोपतन्त्रको हातमा सुम्पिए?—तर यो हो कि पगानवादबाट पोपतन्त्रतर्फ धर्मपरिवर्तन यति हदसम्म कहिले सम्पन्न भयो कि पछिल्लो राष्ट्रिय धर्म बन्यो, र आफ्नो कार्ययात्रा आरम्भ गर्न सक्ने अवस्थामा राखियो। यो, अन्य सबै महान् क्रान्तिहरूझैँ, एक क्षणको काम थिएन। यसको प्रारम्भिक क्रियाकलापहरू त्यसभन्दा धेरै अघिदेखि नै प्रकट भइसकेका थिए। पावलले भनेका थिए कि उहाँकै दिनमा पनि अधर्मको रहस्य, पापको मानिस, ‘उजाड पार्ने घिनलाग्दो वस्तु,’ पहिले नै कार्यरत थियो। अनि यही धर्मशास्त्रीय वचनको प्रकाशमा हामीले मत्ती २४:१५ मा उजाड पार्ने घिनलाग्दो वस्तुको विषयमा हाम्रा प्रभुका वचनहरू बुझ्नुपर्छ, जहाँ उहाँले दानिएल ९:२७ लाई स्पष्ट रूपमा संकेत गर्नुहुन्छ। किनकि यद्यपि यरूशलेम रोमीहरूद्वारा नाश गरिएको सन् ७० मा पगानवादले पोपतन्त्रलाई स्थान दिएको थिएन, तथापि हामी बुझ्छौं कि त्यसबेला प्रकट भएको शक्ति, नाम र रूप केही मात्रामा परिवर्तित भए तापनि, ठ्याक्कै त्यही शक्ति थियो, जसले उजाड पार्ने घिनलाग्दो वस्तुको रूपमा सन्तहरूलाई क्षीण पार्ने र सर्वोच्च परमेश्वरको मण्डलीलाई उजाड पार्ने थियो।”

फ्रान्सका राजा क्लोभिसको धर्मपरिवर्तनसम्म, जुन सन् ४९६ मा भयो, फ्रान्सेलीहरू तथा पश्चिमी रोमका अन्य जातिहरू मूर्तिपूजक थिए; तर त्यस घटनापछि मूर्तिपूजकहरूलाई ख्रीष्टतर्फ धर्मपरिवर्तन गराउने प्रयासहरू अत्यन्त ठूलो सफलताले मुकुटित भए। भनिन्छ कि क्लोभिसको धर्मपरिवर्तनले फ्रान्सेली सम्राटलाई Most Christian Majesty र Eldest Son of the Church.+ भन्ने उपाधिहरूद्वारा सम्बोधन गर्ने चलनको उत्पत्ति गरायो। त्यस समयदेखि ई.सं. ५०८ सम्म “alliances,” “capitulations” र विजयहरूद्वारा “the Avbarici,” “Roman garrisons in the west,” Brittany, Burgundians, तथा Visigoths, अधीनतामा ल्याइए।

—पश्चिमी रोमी साम्राज्यमा रहेको बहुदेववादले, निःसन्देह, ख्रीष्टियन विश्वासको प्रगतिलाई अवरुद्ध गर्‍यो, विशेषतः ती राष्ट्रहरूमा जो, जस्तै इङ्गल्यान्डको अवस्थामा, मूर्तिपूजक नै रहिरहेकाहरू बर्बर कुलहरूको आक्रमणद्वारा

सताइएका थिए; तथापि, त्यसउपरान्त, यदि क्याथोलिक विश्वासलाई दबाउने वा रोमी पोन्तिफको अतिक्रमणहरूलाई रोक्ने मनोवृत्ति त्यसमा थियो भने पनि, त्यससँग त्यस्तो शक्ति रहेन।

त्यस समयदेखि, जहाँसम्म मूर्तिपूजावादको प्रश्न थियो, पापीय घृणित व्यवस्था विजयी भयो। त्यसपछिका यसको संघर्षहरू अन्य ख्रीष्टियन सम्प्रदायहरूसित भए, जसलाई सधैं विधर्मीहरूका रूपमा व्यवहार गरिन्थ्यो; र राजकुमारहरूसित, जसलाई सधैं विद्रोहीहरू वा ख्रीष्टको शरीरलाई विभाजित गर्नेहरूका रूपमा व्यवहार गरिन्थ्यो। युरोपका प्रमुख शक्तिहरूले मूर्तिपूजावादप्रतिको आफ्नो आसक्ति केवल यसका घृणित कर्महरूलाई अर्को रूपमै स्थायी बनाउन त्यागे; किनकि क्याथोलिक अर्थमा ख्रीष्टियन हुन मूर्तिपूजावादलाई केवल बप्तिस्मा दिइनु मात्र आवश्यक थियो; र जब यसको अध्यक्षता गर्ने सेवकका स्वार्थ वा प्रतिशोधले त्यो माग गर्थ्यो, तिनीहरूका सम्पत्तिहरू र सिंहासनहरू,—सायद तिनीहरूका जीवनसमेत,—वेदीमाथि चढाइनु पर्थ्यो। SS

* भविष्यवाणीसम्बन्धी व्याख्या, खण्ड १, १२७।

+ गुडरिचको Universal Hist. तथा गुथ्रीको Geog."

+ मोसहाइम क्रिस्चियन हिस्ट्री, खण्ड १, १३२, १३३।

इङ्गल्यान्डमा, पहिलो ख्रीष्टियन राजा आर्थरले मूर्तिपूजक उपासनाका भग्नावशेषमाथि ख्रीष्टियन उपासनाको स्थापना गरे।* आफ्नो इतिहासमा घटनाहरूको कालक्रमबारे अझ शुद्ध हुने दाबी गर्ने र्यापिनले, उनी सन् ५०८ मा ब्रिटेनका सम्राट निर्वाचित भएका थिए भनी लेख्छन्। पुस्तक २, १२९।

यस समयमा रोमको सिंहासनको अवस्था के थियो?—सिमाखुस ४९८ वा ४९९ देखि ५१४ सम्म पोप थिए। उनको पोन्तिफिकेट यी उल्लेखनीय परिस्थितिहरू र घटनाहरूले विशेष रूपमा चिनिन्थ्यो:

"१. जब उनी 'रोमको मण्डली' भित्र प्रवेश गरे, तब उनले 'मूर्तिपूजक धर्म' त्यागे।"

"२. उनले आफ्नो प्रतिस्पर्धिसँग रगत बग्ने हृदयसम्म संघर्ष गरेर पोपको आसनसम्म पुग्ने बाटो फेला पारे। डु पिन।

"३. सन्त पत्रुसका उत्तराधिकारीको रूपमा उनलाई अर्पित गरिएको चापलुसीद्वारा।"

"४. सम्राट अनास्तासियुसको बहिष्कारद्वारा।+"

"—कति हृदयसम्म, मोसहाइम भन्छन्, —कतिपयका मतहरू रोमी परमाध्यक्षहरूको प्रभुत्वपूर्ण मागहरूको पक्षमा थिए, त्यो एन्टोडियसको एउटा अभिव्यक्तिबाट सजिलै अनुमान गर्न सकिन्छ; ऊ सिमाखुसको कुख्यात र उच्छृंखल चाटुकार थियो, जो स्वयं पनि मिश्रित ख्यातिको एक प्रिलेट थियो। यस परजीवी स्तुतिगायकले, अन्य अविवेकी दाबीहरूमध्ये, यो दाबी गरिरह्यो कि परमाध्यक्षलाई परमेश्वरको स्थानमा न्यायाधीशका रूपमा नियुक्त गरिएको थियो, जुन स्थान उसले सर्वोच्चका प्रतिनिधिको हैसियतले धारण गर्थ्यो।'++"

पश्चिममा क्याथोलिक पक्षका लागि सुनिश्चित गरिएको शक्तिद्वारा, यी सफलताहरूका कारण, तथा रोमको गद्दीका विकारहरू र अन्य प्रतिनिधिहरूको क्रियाशीलताद्वारा, कन्स्टान्टिनोपलस्थित पोपीय दल — 'स्थापित' गरियो — यस्तो स्थितिमा कि उनीहरूले रोमस्थित आफ्ना स्वामीको पक्षमा खुला शत्रुताको औचित्य सिद्ध गर्न सक्नु। सन् ५०८ मा अन्धभक्तिको आँधीबेहरी र गृहयुद्धले पूर्वीय राजधानीका सडकहरू आगो र रगतले बगाउँदै गयो।

गिब्लनले, सन् ५०८-५१४ का वर्षहरूअन्तर्गत, कन्स्टान्टिनोपलका हलचलहरूको विषयमा यसो भन्छन्—सम्राटका प्रतिमाहरू तोडिए, र तीन दिनको अन्त्यसम्म तिनका प्रजाको दया याचना गर्ने साहस नगरेसम्म उनको व्यक्तित्व उपनगरको एक स्थानमा लुकाइयो। [पोपवाद विजयी छ।] आफ्नो मुकुटविना, र याचकको मुद्रामा, अनास्तासियस सर्कसको सिंहासनमा प्रकट भए। क्याथोलिकहरूले, उनको सामुनै, शुद्ध ट्रिसाजियोन दोहोर्‍याए; एक घोषकको स्वरद्वारा उनले शाही पदत्याग गर्ने जो प्रस्ताव प्रकाशित गराए, त्यसमा तिनीहरूले उल्लास गरे; र तिनीहरूले यो

चेतावनी सुने कि, सबैले राज्य गर्न नसक्ने भएकाले, उनीहरूले पहिले एक सार्वभौमको चयनमा सहमति गर्नुपर्छ; अनि तिनीहरूले दुई जना अलोकप्रिय मन्त्रीहरूको रगत स्वीकार गरे, जसलाई तिनका स्वामीले कुनै हिचकिचाहट बिना सिंहहरूका सामु दण्डित गरे। यी उग्र तर क्षणिक विद्रोहहरूलाई वितालियनको सफलताले प्रोत्साहित गर्‍यो, जसले, आफ्नो हुन र बुल्गेरियनहरूको सेनासहित, जो अधिकांशतः मूर्तिपूजक थिए, आफूलाई क्याथोलिक विश्वासको पक्षधर घोषित गर्‍यो। यस धर्मनिष्ठ विद्रोहमा उसले थ्रेसलाई जनशून्य तुल्यायो, कन्स्टान्टिनोपललाई घेर्‍यो, आफ्नै सह-ख्रीष्टियनहरूमध्ये पैसट्री हजार जनालाई संहार गर्‍यो, जबसम्म उसले बिशपहरूको पुनर्बहाली, पोपको सन्तुष्टि, र चार्लिसडन परिषद्को स्थापना प्राप्त गरेन, जुन एक रूढिवादी सन्धि थियो, मृत्युशय्यामा रहेका अनास्तासियसद्वारा अनिच्छापूर्वक हस्ताक्षरित, र जस्टिनियनका काकाद्वारा अझ विश्वसनीयतापूर्वक कार्यान्वित। अनि शान्तिका परमेश्वरको नाममा, र उहाँकै चेलाहरूले लडेका धार्मिक युद्धहरूमध्ये पहिलोको परिणाम यस्तै थियो। SS

अपोल्लोस हेलको निम्न उद्धरणद्वारा, यस बुँदामा रहेको साक्ष्यलाई हामी समाप्त गर्दछौं: —अब हामी हाम्रा आधुनिक गमलीएलहरूलाई 508 मा पैगानवादको पवित्रस्थानको स्थानमा (जसलाई पछि “सन्त पेत्रुसको पैतृक सम्पत्ति” भनी दाबी गरियो) हामीसँगै उभिन निमन्त्रणा गर्दछौं। हामी केही वर्ष अतीततर्फ हेर्छौं, र उत्तरका बर्बर जातिहरूको असभ्य पैगानवाद नाममात्रको ख्रीष्टियन पश्चिमी रोमको साम्राज्यमाथि खनिइरहेको छ—जताततै विजयी हुँदै—र त्यसका विजयहरू जताततै अत्यन्त क्रूर निर्दयताद्वारा चिह्नित छन्। . . . साम्राज्य पतन हुन्छ र टुक्राटुक्रा पारिन्छ। ती टुक्राहरूका प्रभुहरू र शासकहरू एक-एक गर्दै आफ्नो पैगानवाद त्याग्छन् र ख्रीष्टियन विश्वासको स्वीकार गर्छन्। धर्मको क्षेत्रमा विजेताहरू पराजितहरूका सामु झुकिरहेका छन्। तर पनि पैगानवाद विजयी नै छ। त्यसका समर्थकहरूबीच एक कठोर र सफल विजेता छ। (क्लोभिस।) तर चाँडै ऊ पनि नयाँ विश्वासको शक्तिको सामु नतमस्तक हुन्छ र त्यसको पक्षधर बन्छ। ऊ अझै पनि विजयी छ, तर एक वीर र विजेताका रूपमा, A.D. 508 मा, अर्थात् हामीले ओगटेको बिन्दुमा, आफ्नो उत्कर्षबिन्दुमा पुग्दछ।

“—उही वर्षमा वा त्यसको आसपास, पतित साम्राज्यको अन्तिम महत्त्वपूर्ण उपविभाग, त्यसका विजयी ‘सम्राट’को राज्याभिषेकद्वारा, सार्वजनिक रूपमा ख्रीष्टियनकृत हुन्छ।”

“—हामी उभिएका यस अवधिको परमप्रधान धर्माध्यक्ष हालसालै धर्मान्तरित एक पगान हो। उसलाई आसनमा बसाल्ने रक्तरञ्जित संघर्ष एक एरियन राजाको हस्तक्षेपद्वारा निर्णय गरियो। पृथ्वीमा —परमेश्वरको स्थान धारण गर्ने’ भनेर उसलाई निहुरिएर अभिवादन गरिन्छ। सभासदमण्डल उसको शक्तिको यति अधीनमा छ कि, रोमको सीका हितले त्यसको माग गर्दछ भन्ने शङ्कामात्रमा पनि, तिनीहरूले सम्राटलाई बहिष्कृत गर्छन्। . . . 508 मा पूर्वी साम्राज्यको सिंहासनमुनि सुरुङ्ग विस्फोट गराइयो। त्यसले उत्पन्न गराएको भ्रम र संघर्षको परिणाम त्यसका वैध अधिपतिको अपमान हो। अब प्रश्न यो हो, पगानवाद कहिले यसरी दमन गरियो कि त्यसको स्थानापन्न र उत्तराधिकारी, पोपीय घृणित वस्तु, का लागि स्थान तयार भयो? यो घृणित वस्तु निन्दा र रक्तपातको आफ्नो यात्रामा अघि बढ्न सक्ने अवस्थामै कहिले स्थापित गरियो? पगानवादको स्थानमा त्यसलाई “स्थापित” वा “खडा” गरिएको 508 बाहेक अरु कुनै मिति छ र? यदि यस रहस्यमयी मोहिनीले अहिलेसम्म आफ्ना सबै पीडितहरूलाई आफ्नो वशमा नल्याएकी भए पनि, उसले आफ्नो स्थान त लिइसकेकी छ, र कोही-कोही त्यस मोहजालमा समर्पित भइसकेका छन्।”

अन्ततः अरूहरू वशमा पारिन्छन्, —‘र राजाहरू, र मानिसजातिहरू, र भीडहरू, र राष्ट्रहरू, र भाषाहरू,’ त्यस मोहको अधीनमा ल्याइन्छन् जसले तिनीहरूलाई यसरी तयार पार्छ कि, ‘येशूका शहीदहरूको रगतले मतवाला’ भइरहँदा पनि, तिनीहरूले ‘आफूले परमेश्वरको सेवा गरिरहेका छौं’ भनी ठान्छन्, र आफूहरूलाई स्वर्गका एकमात्र विशेषप्रिय ठान्छन्, जबकि तिनीहरू नरकको दण्डको निम्ति अझ सजिलो र अझ समृद्ध सिकार बन्दै जान्छन्।*

हामीसँग त्यो मिति छ। —दैनिक’ हटाइयो, र उजाड पार्ने घृणित वस्तु 508 मा स्थापित गरियो। यस बिन्दुबाट गणना गर्दा 1290 दिन वा वर्षहरू 1798 मा समाप्त हुन्छन्, जहाँ, पहिले नै देखाइएको जस्तै, बोनापार्टको भुजाद्वारा पोपबाट नागरिक शक्ति प्रहार गरी हटाइयो। 1335 दिनहरूले हामीलाई त्यस घटनाको यस पारि 45 पूरा वर्षसम्म ल्याउँछन्।

“तर कसैले भन्न सक्छन्, तपाईंहरूले अवधिहरू विगतमा नै समाप्त हुन्छन् भनी कसरी ठहर गर्नुहुन्छ? के यसमा यस्तो लेखिएको छैन र कि दिनहरूको अन्त्यमा दानियेल विश्राम गर्नेछ र आफ्नो भागमा उभिनेछ? निश्चय नै; र हामी त्यसलाई विश्वास गर्छौं। तर दानियेलको आफ्नो भागमा उभिनु भन्नाले के बुझिन्छ? यो विषय समयको बिताइको व्याख्या गर्न लाग्दा, तथा दिनहरूको अन्त्यमा वास्तवमा घटित भएका घटनाहरूको परीक्षण गर्न लाग्दा विचाराधीन हुनेछ। यस बीचमा, अर्को हप्तासम्म हामी यहाँ नै लंगर हालेर बस्छौं।” Review and Herald, January 28, 1858.

प्रेस्कट र ड्यानियल्सका त्रुटिहरू र खतराहरू; काम गरिनुपर्ने शहरहरू

(ए. जी. डानियल्स 1901 मा जनरल कन्फरेन्सका अध्यक्ष निर्वाचित भएका थिए। यसले यो दस्तावेज 1910 मा लेखिएको थियो भन्ने संकेत गर्दछ, जुन समय श्रीमती ह्याइट डानियल्सद्वारा सहरहरूको उपेक्षा गरिनु र “डेली” सम्बन्धी विवादमा उनको संलग्नताप्रति अत्यन्त चिन्तित हुनुहुन्थ्यो।)

अहिले हालै स्तिभ वोल्बर्गले यसो भनिरहेका थिए कि उनलाई “डेली” सम्बन्धमा कुनै धारणा लिनु पर्दैन, किनकि एलेन ह्याइटले “डेली” सम्बन्धमा कहिल्यै कुनै धारणा लिनुभएन; र यदि अगमवादिनीका लागि त्यस्तो धारणा लिनु पर्याप्त थियो भने, उनका लागि पनि त्यही पर्याप्त छ।

हो, एलेन ह्याइटको “डेली” सम्बन्धमा एक निश्चित धारणा थियो। उनले भनेकी थिइन् कि मिलेराइटहरूको त्यस विषयमा सही दृष्टिकोण थियो, र उनले यसलाई पगानवाद नै हो भनी बुझिन्। उनले बुझिन् कि जब पगानवाद हटाइयो, तब १३३५ आरम्भ भयो; र उनले यो पनि बुझिन् कि त्यस बाहेकका अन्य दृष्टिकोणहरूले केवल अन्धकार र भ्रम मात्र उत्पन्न गर्थे।

र 1850 को इतिहासबाट तपाईंले जुन कुरा वास्तवमा अन्धकार र भ्रम ल्याउने रूपमा पृथक् देखाउन सक्नुहुन्छ, त्यो क्रोसियरको त्यो दृष्टिकोण हो कि “डेली” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवालाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो; त्यसैले, मेरो विचारमा, “डेली” के थियो भन्ने मात्र होइन, त्यसले के प्रतिनिधित्व गर्थ्यो भन्नेबारे पनि उहाँसँग समझ थियो, किनकि यदि तपाईंले त्यो स्थितिलाई त्याग्नुभयो भने, तपाईं अन्धकार र भ्रममा प्रवेश गर्नुहुन्छ।

तर, 1910 मा एलेन ह्याइटले यही दृष्टिकोण क्रोसियरकै जस्तै अघि बढाएकोमा जनरल कन्फरेन्सका अध्यक्ष र डब्ल्यू. डब्ल्यू. प्रेस्कटलाई पनि हप्काइन्।

र कुनै पनि इतिहासकारले यो तर्क गर्ने छैन कि प्रेस्कट र विली व्हाइट र ए. जी. ड्यानियल्सले, जब उनीहरूले “द डेली” लाई अघि बढाइरहेका थिए, तब उनीहरूले “द डेली” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थानसम्बन्धी सेवाकाइको प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने विचारलाई अघि बढाइरहेका थिए। यो कुरा सबैलाई थाहा छ।

तर, यहाँ तपाईंले Manuscript Releases, volume 20 बाट सम्पूर्ण लेख प्राप्त गर्नुभएको छ।

यो कहिले प्रकाशित भयो? खैर, यो १९८८ मा प्रकाशित भयो; त्यसैले, यो १९८८ मै एडभेन्टिज्मका विद्यार्थीहरूले विचार गर्नका लागि उपलब्ध छ।

विली ह्याइट, प्रेस्कट, र ड्यानियल्सले एडभेन्टवादमा “डेली” सम्बन्धी झूटा दृष्टिकोण कहिले स्थापित गरे? सन् १९१९ देखि १९३१ सम्मको अवधिमा उनीहरूले आफ्नो काम पूरा गरे। सन् १९३१ सम्म आइपुग्दा, त्यसलाई बिर्सिनुहोस्!! एडभेन्टवादले “डेली” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवालाई प्रतिनिधित्व गर्छ भनी शिक्षा दिन लाग्नेछ, किनकि उनीहरूले धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद र क्याथोलिकमतबाट आएको धर्मशास्त्रको व्याख्यालाई स्वीकार गरेका छन्। अनि यस बिन्दुदेखि “डेली” लाई ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवाको रूपमा पहिचान गरिन्छ।

अहो, यसका विरोधमा केही त्यस्ता आवाजहरू छन्, जसलाई अझ राम्रो थाहा छ, तर त्यस बिन्दुदेखि नै परिस्थिति पूर्णतः उल्टिएको छ।

त्यसपछि १९८८ मा, ठीक त्यही समयमा जब 'डेली' विषयलाई प्रेस्कट, ड्यानियल्स, र विली ह्वाइटद्वारा उकासिंदै थियो, एलेन ह्वाइट एस्टेटले हाम्रो लागि १९१० को यो वक्तव्य प्रकाशित गर्‍यो।

हाम्रा अनुभवको यस चरणमा, हाम्रो सम्मेलनको महत्वपूर्ण सभामा [हामीलाई] विचार गर्न दिइएको विशेष ज्योतिबाट हाम्रो मन अन्यत्र तानिनु हुँदैन। अनि त्यहाँ भाई ड्यानियल्स थिए, जसको मनमा शत्रुले काम गरिरहेको थियो;

यसको अर्थ के हो? शत्रुले तपाईंको मनमा काम गरिरहेको छ भन्नुको अर्थ के हो? यसको अर्थ पवित्र आत्माले तपाईंको मनमा काम गरिरहनुभएको छैन भन्ने हो।

“...र तपाईंको मन र एल्डर प्रेस्कटको मन स्वर्गबाट निकालिएका स्वर्गदूतहरूले प्रभाव पारिरहेका थिए...”

“शैतानको कार्य तिमीहरूका मनलाई भड्काउनु थियो, ताकि त्यस्ता साना-साना बुँदाहरू र सूक्ष्म कुराहरू भित्र्याइयोस्, जुन ल्याउन प्रभुले तिमीहरूलाई प्रेरित गर्नुभएको थिएन। ती आवश्यक थिएनन्। तर सत्यको कार्यका लागि यसको ठूलो अर्थ थियो। र यदि तिमीहरूका मन यस्ता साना-साना बुँदाहरू वा सूक्ष्म कुरातिर तानिन सक्थे भने, त्यो शैतानको योजनाबद्ध काम हो। तिमीहरू ठान्छौ कि लिखित पुस्तकहरूमा रहेका साना कुराहरू सच्याउनु नै एउटा महान् कार्य गर्नु हो। तर मलाई यो आज्ञा दिइएको छ, ‘मौन नै वाक्पटुता हो।’”

उनीहरू उरियाह स्मिथको पुस्तक, थट्स अन ड्यानियल एन्ड रिभेलेशन, मा प्रवेश गरेर 'डेली' को विषयमा उनले पगानवाद हो भनेर भनेको कुरा हटाउन चाहन्थे। त्यसैले यही समयावधिमा विली ह्वाइट, प्रेस्कट, र डानिएल्सको विरुद्धमा संघर्ष गरिरहेको व्यक्तिहरूमध्ये एक जना ल्यारी स्मिथ नामका व्यक्ति हुन्।

ल्यारी स्मिथ को हुन्? त्यो उरियाहको छोरा हो, र तिनीहरूले के गर्न चाहन्छन् भन्ने कुरा उसलाई थाहा छ, अनि ऊ आफ्ना बुबाको साथमा उभिएको छ: दैनिकी पगानवाद हो।

“म भन्नुपर्नेछ, दोष खोजिरहने काम बन्द गर। यदि शैतानको यो उद्देश्य मात्र पूरा गराउन सकिन्थ्यो भने, तब तिमीहरूलाई [यो] यस्तो देखिन्थ्यो [कि] तिमीहरूको काम परिकल्पनामा अत्यन्तै अद्भुत ठहरिनेथियो। सबै प्रकारका मनोवृत्तिका मानिसहरू सहमत नहुने गरी सबै कथित आपत्तिजनक पक्षहरूलाई त्यहीं ल्याइपुन्याउनु नै शत्रुको योजना थियो।”

“अनि त्यसपछि के? शैतानलाई प्रसन्न तुल्याउने त्यही काम सम्पन्न हुनेथियो। बाहिरकाहरूलाई हाम्रो विश्वासको त्यस्तो प्रतिरूप प्रस्तुत गरिन्थ्यो, जुन ठ्याक्कै उनीहरूलाई सुहाउँदो हुनेथियो, जसले चरित्रका त्यस्ता गुणहरू विकसित गराउँथ्यो, जुन”

के गर्ने? “ठूलो भ्रम उत्पन्न गर्नु।”

दैनिकको सम्बन्धमा अन्य दृष्टिकोणहरू अपनाइएका छन्, जसले भ्रम र अन्धकार ल्याउँछन्।

“र मानिसहरूको सामु महान् सन्देशलाई ल्याउन उत्साहपूर्वक प्रयोग गरिनुपर्ने स्वर्णिम क्षणहरूलाई उपयोग गर्नुहोस्। हामीले जुनसुकै विषयमा परिश्रम गरेका प्रस्तुतिहरू सबै एकरूप हुन सक्ने थिएनन्, र त्यसको परिणामस्वरूप विश्वास गर्नेहरू र अविश्वासीहरू दुवैका मनहरू अलमलमा पर्ने थिए। यही नै त्यो कुरा हो, जुन हुनुपर्छ भनी शैतानले योजना गरेको थियो—विवादका रूपमा बढाइचढाइ गर्न सकिने जुनसुकै कुरा।”

प्रभुको इच्छा भएमा, जब हामी हाम्रो बाइबल अध्ययनबाट यी सिद्धान्तहरू प्रमाणित गर्न थाल्नेछौं, तब हामी इजकिएल २८ तर्फ हेर्नेछौं; किनकि इजकिएल २८ नै त्यो स्थान हो जहाँ “डेली” को वास्तविक जरा पहिचान गरिन्छ। इजकिएल २८ लुसिफरको आत्मोन्नतिको बारेमा हो, र उनले त्यसलाई औँल्याइरहेकी छिन्; किनकि, जब तिनीहरू “डेली” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवालाई जनाउँछ भनी भन्न खोजिरहेका थिए, तब तिनीहरूले “डेली” को साँचो दृष्टिकोण—आत्मोन्नतिको प्रतीक—लाई अस्वीकार मात्र गरिरहेका थिएनन्, तर आफ्नै अनुभवमा त्यही

आत्मोन्नतिलाई प्रकट पनि गरिरहेका थिए। उनले जोड दिएर भनिन् कि तिनीहरूले हाम्रा पङ्क्तिहरूभित्र भ्रम ल्याउनेछन्।

“अब, यहाँ एउटा महान् कार्य छ, जहाँ अनौठा आत्माहरूले भूमिका खेल्न सक्छन्। तर प्रभुसँग नाश हुन लागेका आत्माहरूलाई बचाउन गरिनुपर्ने एउटा कार्य छ; र शैतानले, भेष बदलेर, हाम्रो पङ्क्तिभित्र भ्रम ल्याउँदै जुन स्थानहरू ओगट्न सक्छ, त्यसलाई उसले पूर्णतासाथ गर्नेछ, र ती सबै साना भिन्नताहरू विस्तारित र प्रमुख बन्नेछन्।”

र “मलाई देखाइयो” भन्नुको अर्थ के हो? परमेश्वरले उनलाई यो विशेष रूपमा बताउनुभयो।

“रबले यस कामको भार न एल्डर ड्यानिएल्सलाई दिनुभएको थियो, न प्रेस्कटलाई नै,” भन्ने कुरा मलाई सुरुदेखि नै देखाइयो। के शैतानका छलहरू भित्र्याइने हुन्? के यो “डेली” यस्तो महान् विषय हो कि यसलाई यस महत्त्वपूर्ण समयावधिमा मनहरू भ्रमित पार्न र कामको प्रगतिमा बाधा पुऱ्याउनका लागि अघि ल्याइयोस्? जेसुकै होस्, त्यसो हुनुहुँदैन। यो विषय प्रस्तुत गरिनुहुँदैन।”

बहिनी ह्वाइटले “डेली” लाई बुझ्नुभयो, र उहाँले यो पनि बुझ्नुभएको थियो कि “डेली” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवालाई जनाउँछ भनी सिकाउनु स्वर्गबाट निकालिएका स्वर्गदूतहरूबाट आएको कुरा हो र त्यसले केवल भ्रम र अन्धकार मात्र ल्याउँछ; अनि उहाँलाई अग्रजहरूको त्यो धारणा थाहा थियो कि “डेली” ले मूर्तिपूजकतावादलाई जनाउँथ्यो, र जब “डेली” हटाइयो, तब १३३५-वर्षीय समयको भविष्यवाणी सुरु भयो। उहाँलाई त्यो थाहा थियो। यी मानिसहरूले जे भन्न चाहन्, उहाँले भिन्नता बुझ्नुभएको थियो।

यो, जे भए तापनि, हुनु हुँदैन। यो विषय प्रस्तुत गरिनु हुँदैन, किनकि यसरी भित्र्याइने आत्मा निषेधकारी हुनेछ, र लुसिफर हरेक चालमाथि नजर राखिरहेको छ। शैतानी माध्यमहरूले आफ्नो काम आरम्भ गर्नेछन्, र हाम्रो पङ्क्तिमा भ्रम ल्याइनेछ। परीक्षाको प्रश्न नभएको मतभेद खोजी निकाल्न तिमीलाई कुनै बोलावट छैन; तर तिमी मौनता नै वाक्पटुता हो। यो विषय ममाझ पूर्णतः स्पष्ट रूपमा राखिएको छ। यदि शैतानले, जसरी उसले गर्ने प्रस्ताव गरेको छ, यी विषयहरूमा हाम्रै आफ्ना मानिसहरूमध्ये कसैलाई फसाउन सक्थो भने, शैतानको पक्षले विजय पाउनेथियो। अब ढिलाइ नगरी काम उठाइनुपर्छ, र कुनै [मतभेद] व्यक्त गरिनु हुँदैन।

शैतानले हाम्रै माझबाट बाहिर गएका ती मानिसहरूलाई दुष्ट स्वर्गदूतहरूसँग एकजुट भई गौण प्रश्नहरूमा हाम्रो काममा बाधा पुऱ्याउन प्रेरित गर्नेथियो, र शत्रुको शिविरमा कति ठूलो हर्ष हुनेथियो। एकआपसमा नजिक होऔँ, नजिक होऔँ। प्रत्येक भिन्नतालाई गाडिदिऔँ। अहिले हाम्रो काम भनेको यी भिन्नताहरूलाई बाटोबाट हटाउन र सबैलाई एकतामा ल्याउनका लागि हाम्रो समस्त शारीरिक शक्ति र मस्तिष्क-तन्त्रिकाको शक्ति अर्पित गर्नु हो। यदि शैतानलाई आफ्नो महान् अशुद्ध बुद्धिद्वारा अलिकति मात्र पकड जमाउने अनुमति दिइयो भने, [उहाँ आनन्दित हुनेथियो]।

“अब, जब मैले तिमीहरू कसरी काम गरिरहेका थियौ भन्ने देखें, तब तिमीहरू अघि बढेर हामीलाई छोडेर गएका पक्षहरूलाई हाम्रा पङ्क्तिमा भ्रम ल्याउने अलिकति पनि अवसर दियौ भने त्यसको सम्पूर्ण अवस्था र परिणाम मेरो मनले ग्रहण गर्‍यो। तिमीहरूको विवेकहीनता ठ्याक्कै त्यही हुनेथियो जुन शैतान चाहन्छ। तिमीहरूको उच्च स्वरको घोषणा पवित्र आत्माको प्रेरणाअन्तर्गत थिएन। मलाई तिमीहरूलाई यसो भन्न निर्देशन दिइयो कि परमेश्वरद्वारा अगुवाइ गरिएका मानिसहरूका लेखनहरूमा त्रुटि खोज्ने तिमीहरूको कामना परमेश्वरबाट प्रेरित होइन। अनि यदि ज्येष्ठ डानियल्सले मानिसहरूलाई दिने बुद्धि यही हो भने, कुनै हालतमा पनि उनलाई आधिकारिक पद नदेओ, किनकि उनी कारणबाट परिणामतर्फ तर्क गर्न सक्दैनन्। यस विषयमा तिमीहरूको मौनता नै तिमीहरूको बुद्धि हो। अब, जीवित नभएका मानिसहरूका प्रकाशनहरूमा त्रुटि खोज्ने जस्तो कुनै पनि कार्य परमेश्वरले तिमीहरूमध्ये कसैलाई गर्न दिनुभएको काम होइन। किनकि यदि यी मानिसहरू—ज्येष्ठ डानियल्स र प्रेस्कट—ले सहरहरूमा काम गर्ने सन्दर्भमा दिइएका निर्देशनहरू पछ्याएका भए, सत्यद्वारा विश्वस्त भई परिवर्तन भएका, धेरै, अति धेरै, सक्षम मानिसहरू हुनेथिए, जो [अब] त्यस्ता स्थानहरूमा छन् जहाँ

उनीहरूलाई कहिल्यै पुग्न सकिनेछैन।”

“सम्पूर्ण संसारलाई एउटै महान् परिवारको रूपमा लिनुपर्छ। अनि जब तिमीहरूसँग ज्ञानको यस्तो मूलस्रोत छ, जसबाट तिमीहरू लिन सक्छौ, तब हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा दिइएका गवाहीहरूका साथ संसारलाई वर्षौंसम्म नष्ट हुन किन छोड्यौ? साँचो धर्मले हामीलाई प्रत्येक पुरुष र स्त्रीलाई त्यस्तो व्यक्तिको रूपमा हेर्न सिकाउँछ, जसको लागि हामी भलो गर्न सक्छौं।

यो धेरै वर्षदेखि मुद्रित हुँदै आएको छ: —“A Balanced Mind,” एल्डर एन्ड्रयूजलाई दिइएको गवाही। मनलाई यसरी प्रशिक्षण दिइन सकिन्छ कि कहिले बोल्ने र कुन भार उठाउने र बोक्ने भन्ने जान्ने शक्ति त्यसले प्राप्त गरोस्, किनकि ख्रीष्ट नै तपाईंका शिक्षक हुनुहुन्छ। र [जब मैले तपाईंलाई] आफ्नै बुद्धिलाई उच्च पाउँ र मतभेद ल्याउने मार्ग पछ्याउँदै गरेको देखें, तब म तपाईंको विषयमा अत्यन्त भयभीत भएँ। प्रभुले यस्ता बुद्धिमान मानिसहरूलाई आह्वान गर्नुहुन्छ, जसले मौन रहनु नै आफ्ना लागि बुद्धिमानि हुन्छ [भन्ने बेला] मौन रहन सक्छन्। यदि तपाईं पूर्ण मानिस हुन चाहनुहुन्छ भने, तपाईंलाई येशू ख्रीष्टद्वारा पवित्रीकरण चाहिन्छ। अब एउटा काम भर्खरै सुरु भएको छ, र प्रत्येक सेवकमा, प्रत्येक सम्मेलनका अध्यक्षमा बुद्धि देखिन देओस्। तर यहाँ तपाईंका लागि वर्षौंअघि समालुपन एउटा काम थियो, जहाँ यसै कामको निम्ति तपाईंको स्वर उठाउन तपाईं आवश्यक हुनुहुन्थ्यो। ख्रीष्टले आफ्ना सबै जनलाई तिनीहरूले के गर्नुपर्छ र के कुराहरू गर्न नहुने हो, त्यसबारे विशेष निर्देशन दिनुभएको छ। अनि प्रभुको धार्मिकता कार्यान्वयन गर्न हामीलाई काम गर्ने समय अब थोरै मात्र बाँकी छ। तपाईंले प्रभुको मार्ग बुझ्न सक्नुहुन्छ। तपाईं अध्यक्षको रूपमा नियुक्त भएपछि आफ्नै युक्तिअनुसार कुराहरू अघि बढाउने तपाईंको अभिप्राय मैले देखें। तपाईंले सोच्नुभएको थियो कि तपाईंले अद्भुत कामहरू गर्नुहुनेछ, तर त्यो यस्तो काम हुन्थ्यो, जुन गर्न परमेश्वरले तपाईंका हातमा सुम्पनुभएको थिएन। अब, यदि प्रभुले तपाईंलाई सेवा गर्न स्वीकार गर्नुभएको छ भने, तपाईंको काम दबाउनु होइन, बरु सम्भव हुने हरेक आवश्यकतालाई मुक्त गर्नु हो। तर तपाईंले धेरै चाँडै यस कुराको प्रमाण दिनुभएको छ कि बुद्धि र पवित्र ठहरिएको निर्णयशक्ति तपाईंमा प्रकट भएको छैन। तपाईंले यस्ता विषयहरू प्रकट गर्नुभयो, जुन प्रभुले ज्योति नदिनुभएसम्म स्वीकार गरिने थिएनन्।

मलाई निर्देशन दिइएको छ कि यस्ता हतारिएका कदमहरू, जस्तै तपाईंलाई अझ अर्को वर्षका लागि पनि सम्मेलनको अध्यक्षको रूपमा चयन गर्ने, चालिनु हुँदैनथ्यो। तर यो विषय प्रार्थनामा प्रभुको सामु नल्याइएसम्म प्रभुले यस्ता हतारिएका व्यवहारहरू अबउपान्त हुन निषेध गर्नुहुन्छ; र प्रभुको काम, जो अध्यक्षमाथि निहित रहन्छ, अत्यन्तै गम्भीर जिम्मेवारी हो भन्ने सन्देश तपाईं कहाँ आइपुगेको हुँदा, ‘डेली’को विषयमा तपाईंले जस्तो गरी प्रचण्ड रूपमा उत्रनुभयो र तपाईंको प्रभावले नै यो प्रश्नको निर्णय गरिदिनेछ भनी ठान्नुभयो, त्यसो गर्ने कुनै नैतिक अधिकार तपाईंलाई थिएन। त्यहाँ एल्डर हास्केल हुनुहुन्थ्यो, जसले भारी जिम्मेवारीहरू वहन गर्नुभएको छ, र त्यहाँ एल्डर इर्विन हुनुहुन्छ, र अरू धेरै जना व्यक्तिहरू छन् जसको नाम म उल्लेख गर्न सक्छु, जसले भारी जिम्मेवारीहरू वहन गरिरहेका छन्।

“वृद्ध पुरुषहरूका प्रति तिम्रो आदर कहाँ थियो? विषयलाई तौलिनका लागि सबै जिम्मेवार पुरुषहरूलाई साथमा नलिई तिमीले कुन अधिकार प्रयोग गर्न सक्थ्यौ? तर अब हामी यस विषयको जाँच गरौं। अहिले हामीले यसलाई फेरि विचार गर्नुपर्छ—उपेक्षित रहिआएको कार्यको सामुन्ने, कार्यलाई अझ अर्को एक वर्षसम्म अघि बढाउन तिम्रो उत्साह देखाउनु प्रभुको न्याय हो कि होइन। यदि तिमीसित एकताबद्ध हुने सहयोगको साथमा तिमीले कार्यलाई अर्को एक वर्षसम्म अघि बढाउने हो भने, तिमी र एल्डर प्रेस्कटमा परिवर्तन हुनुपर्छ। अनि आफ्ना हृदयहरूलाई परमेश्वरको सामु नम्र तुल्याओ। प्रभुले तिमीहरूमा भिन्न प्रकारको अनुभवको प्रकटता देख्नुपर्नेछ, किनकि यदि कहिल्यै कसैलाई यस वर्तमान [समयमा] पुनःपरिवर्तन हुन आवश्यक परेको हो भने, त्यो एल्डर डेनियल्स र एल्डर प्रेस्कट [लाई हो]।”

“त्यस्ता सात जना मानिसहरू चुनिनुपर्छ, जो ज्ञानका मानिसहरू हुन् र जसले परमेश्वरको अनुग्रहको कार्यद्वारा पुनःपरिवर्तनको प्रमाण दिन्छन्। किनकि जो मानिसहरू यति अन्धा बनाइएका छन् कि तिनीहरूले कारणदेखि परिणामसम्म तर्क गर्न सक्दैनन्, जसले कार्यको जिम्मेवारी वहन गरेका मानिसहरू र यी सम्मेलनका

अध्यक्षहरूलाई उपेक्षा गर्छन्, [र] जसले दुई वर्षभन्दा बढी समयसम्म कार्य बोकेका मानिसहरूलाई बेवास्ता गर्नुपर्छ भनी ठान्छन्, र यस्तो आवेगपूर्ण परिणाम उत्पन्न हुन्छ कि मानिसहरूले वर्षौंसम्म तिनीहरूका सामु राखिएको यही कार्यलाई—शहरहरूमा कार्य गर्ने—उपेक्षा गर्छन्, र परामर्शको लागि वृद्ध मानिसहरूलाई कुनै ध्यान दिंदैनन्, वा अत्यन्तै थोरै मात्र ध्यान दिन्छन्, तर मानिसहरूलाई आफूले दिन चाहेका कुराहरू नै घोषणा गर्छन्, तिनले यति महान् र अद्भुत कार्यको जिम्मा सुम्पिन सुरक्षित नहुने ती मानिसहरूको आफ्नै साक्षी दिन्छ।”

“ख्रीष्ट मरेका छैनन्। उहाँले आफ्ना कार्यलाई यस अनौठो रीति द्वारा कहिल्यै पनि अघि बढ्न दिनुहुनेछैन। पुस्तकहरूलाई यथावत् रहन देऊ। यदि कुनै परिवर्तन अत्यावश्यक छ भने, परमेश्वरले त्यस परिवर्तनमा अनुरूपता अवश्य राख्नुहुनेछ; तर जब कुनै सन्देश त्यसमा निहित महान् जिम्मेवारीहरूसहित मानिसहरूलाई सुम्पिएको हुन्छ, [परमेश्वर] त्यस्तो विश्वस्तता मान्नुहुन्छ, जसले प्रेमद्वारा कार्य गर्छ र आत्मालाई शुद्ध पार्छ। एल्डर डानिएल्स र प्रेसकटकै दुवैलाई पुनःपरिवर्तनको आवश्यकता छ। एउटा अनौठो काम भित्रिएको छ, र यो ख्रीष्टले हाम्रो संसारमा गर्न आउनुभएको कार्यसँग मेल खाँदैन; अनि जो कोही साँच्चिकै परिवर्तित भएका छन्, तिनीहरूले ख्रीष्टका कार्यहरू गर्नेछन्।”

हामी प्रत्येकले पितालाई महिमा दिलाउने कार्य पूरा गर्नुपर्छ। हामी संकटको घडीमा आइपुगेका छौं—या त यस तयारीको समयमा नै येशू ख्रीष्टको चरित्रअनुसार बन्ने, नत्र त्यसको प्रयास नै नगर्ने। एल्डर डानिएल्स, तपाईंले यस्तै परिस्थितिहरूमा अधिसम्म गरेझैं आफ्नो स्वर उच्च रूपमा सुनाउन आफूलाई स्वतन्त्र ठावु हुँदैन। अनि बुझ्नुस्, कुनै कन्फरेन्सको अध्यक्ष शासक हुँदैन। उसले परमेश्वरले स्वीकार गर्नुभएको अध्यक्षहरूको पदमा रहेका बुद्धिमान पुरुषहरूसँग सम्बन्धमा रही काम गर्छ। परमेश्वरले स्वीकार गर्नुभएका कलमहरूबाट लेखिएका मुद्रित पुस्तकका लेखहरूमा हस्तक्षेप गर्ने स्वतन्त्रता उसलाई छैन। जबसम्म उनीहरूले आफ्नो शासन गर्ने, प्रभुत्व जमाउने शक्तिलाई कम देखाउँदैनन्, तबसम्म उनीहरूलाई अब उपरान्त प्रभुत्व जमाउन दिइनेछैन। संकट आइसकेको छ, किनकि परमेश्वरको अपमान हुनेछ।

“प्रभुले अप्रशोधित नगरहरूलाई कसरी हेर्नुहुन्छ? ख्रीष्ट स्वर्गमा हुनुहुन्छ। अब यसको स्वीकारोक्ति यस्तो हुनुपर्छ,—राजकीय शासन छैन। र अहिले नै यस संसारको संकटको घडी हो। अहिले म बचाउन वा नष्ट गर्न सक्ने शक्ति हुँ। अहिले त्यही समय हो जब सबैको नियति मेरा हातमा छ। संसारलाई बचाउन मैले आफ्नो जीवन दिएको छु। अनि “म, यदि माथि उठाइँ भने,” मैले प्रदान गर्ने उद्धारक अनुग्रहले यो प्रमाणित गर्नेछ कि जो-जो दैवी सदृश्यताअनुसार ढालिन इच्छुक हुन्छन् र मसँग एक हुनेछन्, तिनीहरूले मेरो उद्धारक अनुग्रहको शक्तिद्वारा म जसरी काम गर्दछु त्यसरी नै काम गर्नेछन्।” जसले इच्छा गर्छ, उसले आफ्ना भाइहरूसित मिलेर, प्रभुले दिनुहुने सल्लाहअन्तर्गत जिम्मेवार स्थानहरूमा हुँदा तिनीहरूलाई गर्न दिइएको काम गर्न दृढतापूर्वक लागोस्, र संसारलाई यति प्रेम गर्नुहुने कि संसारको उद्धारका निम्ति उहाँले आफ्नो जीवन पूर्ण बलिदानको रूपमा दिनुभयो—उहाँसँग पूर्ण सामञ्जस्यमा कार्य गर्न अत्यन्तै earnestतापूर्वक प्रयत्न गरौस्। म हाम्रा सेवकहरूलाई भन्छु, कि जब तिनीहरू हाम्रा नगरहरूमा कार्यमा प्रवेश गर्छन्, वचनको सेवकासँग एउटा शान्त पवित्रता संलग्न रहोस्। यदि हामी . . . [यस पृष्ठको तल्लो एक-तिहाइ भाग खाली छोडिएको छ।]”

म मेरो डायरीबाट प्रतिलिपि उतार्छु। सत्य, जसरी त्यो येशूमा छ—त्यसलाई बोल, त्यसका लागि प्रार्थना गर, र त्यसको प्रत्येक वचनलाई त्यसको सरलतामा विश्वास गर। यदि ती गल्तीहरू ती मानिसहरूका सामु ल्याइए, जो विश्वासबाट विचलित भएका छन् र बहकाउने आत्माहरूको पछि लागेका छन्, ती मानिसहरू जो धेरै समयअघि होइन, विश्वासमा हामीसँगै थिए, भने तिमीले के लाभ पाउनेछौ? के तिमी शैतानको पक्षमा उभिनेछौ? असम्बोधित क्षेत्रहरूतर्फ आफ्नो ध्यान देऊ। हाम्रो सामु विश्वव्यापी कार्य छ। मलाई जॉन केलॉगसम्बन्धी प्रतिरूपहरू दिइयो।

एक अत्यन्त आकर्षक व्यक्तित्वले आफूसमक्ष प्रस्तुत गरिरहेको कपटी तर्कका विचारहरूलाई—साँचो बाइबलीय सत्यभन्दा भिन्न भावनाहरूलाई—प्रतिनिधित्व गरिरहेको थियो। अनि नयाँ केही कुराको लागि भोकाएका र तिर्खाएका व्यक्तिहरू यस्ता [अत्यन्त कपटी] विचारहरू अघि बढाइरहेका थिए कि एल्डर प्रेस्कट ठूलो जोखिममा थिए। एल्डर ड्यानिएल्स पनि यस भ्रममा फस्ने ठूलो जोखिममा थिए कि यदि यी भावनाहरू सर्वत्र

बोल्न सकिए भने, त्यो मानौँ एउटा नयाँ संसार नै हुनेथियो।

“हो, त्यसो हुन्थ्यो; तर जब तिनीहरूको मन यसरी त्यसमै पूर्णतः निमग्न थियो, मलाई देखाइयो कि भाऊ डानिएल्स र भाऊ प्रेस्कटले आफ्नो अनुभवभित्र आत्मिक[वादी] स्वरूपका भावनाहरू बुनिरहेका थिए, र हाम्रा मानिसहरूलाई यस्ता मनोहर भावनाहरूतर्फ तानिरहेका थिए, जसले सम्भव भएमा चुनेका जनहरूलाई समेत छलमा पार्ने थियो।”

अत्यन्त चुनिएकाहरू धोखामा पर्ने छैनन्, तर अत्यन्त चुनिएकाहरूका साथ उभिएका केही मानिसहरू धोखामा पर्नेछन्। अत्यन्त चुनिएकाहरू बुद्धिमती कुँवारीहरू हुन्। मूर्ख कुँवारीहरू धोखामा पर्नेछन्, होइन र?

र यस समयावधिमा बुद्धिमान कुमारीहरूका सन्दर्भमा—जब अत्यन्तै चुनिएकाहरूलाई समेत छलमा पार्ने प्रलोभन उपस्थित छ—जसरी बुद्धिमान कुमारीहरूले पवित्र आत्माको उँडेलाइ ग्रहण गरिरहेका छन्, त्यस्तै मूर्ख कुमारीहरूले के ग्रहण गरिरहेका छन्? २ थिस्सलुनीकीमा उल्लिखित प्रबल भ्रम। त्यस विषयलाई पनि हामी दैनिकसँगको सम्बन्धमा विचार गर्नेछौं।

—“आध्यात्मिक[वादी] स्वरूपका भावनाहरूलाई आफ्ना अनुभवभित्र बुन्दै थिए र हाम्रा मानिसहरूलाई यस्ता सुन्दर भावनाहरूतर्फ तान्दै थिए, जसले सम्भव भए त चुनिएका जनसमेतलाई धोका दिनेथिए।”

आत्मावादको सबैभन्दा मूल तात्पर्य के हो?

राजा शाऊलको कथाको सन्दर्भमा, शमूलले के भने? “विद्रोह टुनामुनाजत्तिकै हो।” विद्रोह टुनामुना हो।

साउल अन्ततः कहाँ पुग्छ?

श्रोतामण्डलीबाट: एन्दोरकी जादूगरनीसँग।

एन्दोरकी जादूगरनीसँग।

एन्दोरकी जादूगरनीसम्म उनलाई पुऱ्याउने यी घटनाहरूको श्रृंखला उत्पन्न गर्न राजा शाऊलले के गरे? उनले परमेश्वरको वचनभन्दा आफ्नो वचनलाई माथि राखे। उनलाई के गर्नुपर्छ भनेर भनिएको थियो, तर उनी अघि बढे र उनले आफूले जे गर्न चाहेका थिए, त्यही गरे।

आत्मिकतावादको मूल सार भनेको परमेश्वरको वचनभन्दा माथि आफ्नो वचन राख्नु हो। यहीँबाट यो सबै सुरु हुन्छ। यही नै जादूटोना हो।

जादूटोना भनेको शैतानले तिमीलाई कसरी आफ्नो प्रभावअन्तर्गत ल्याउँछ भन्ने कुरा पहिचान गर्नु हो। उसले तिमीलाई कसरी मोहित पार्छ—यो जादुई छलसँग सम्बन्धित एक जादुई पद हो।

जब तिमीहरू मोहित बनाइन्छौ, सबैभन्दा पहिले मोहित हुने को हो? जादूगर नै। यो सबै त्यतिबेला सुरु हुन्छ जब म आफ्ना वचनलाई परमेश्वरको वचनभन्दा माथि राख्छु। त्यही टुनामुना हो, त्यही विद्रोह हो, र मोहित भएको म नै हुँ। अनि डेनियल्स र प्रेस्कटसँग पनि यही नै भयो।

र यही भइरहेको बेला डानिएल्स र प्रेस्कटले कुन भावना भित्र्याउन खोजिरहेका थिए? ‘नित्य’ सम्बन्धी एउटा गलत दृष्टिकोण।

अनि “Daily” को सही दृष्टिकोण के हो? यो पगानवाद हो, र पगानवाद आत्म-उत्कर्षको धर्म हो। यो त्यस्तो धर्म हो, जुन स्वर्गका दरबारहरूमा त्यतिखेर आरम्भ भयो, जब शैतानले, जब शैतानले, आफ्नो वचनलाई परमेश्वरको वचनभन्दा माथि राख्यो र मानवजातिको इतिहासमा अधर्मको रहस्यलाई प्रवेश गरायो।

अधर्मको रहस्य भनेको हामीलाई मोहित पार्ने शैतानको कार्य हो। यो शैतानको त्यही कार्य हो जसद्वारा उसले हामीलाई परमेश्वरको वचनभन्दा माथि हाम्रो आफ्नै वचन वा उसको वचन राख्न लगाउँछ।

के तपाईं मेरो विचारको अनुक्रम अनुसरण गर्नुहुन्छ?

अधर्म शब्द हेर्नुहोस्। यसले Strong's Concordance मा अधर्मलाई परिभाषित गर्नेछ। अनि जब तपाईं यसलाई मूल शब्दसम्म लैजानुहुन्छ, अधर्मको मूल शब्द के हो? अल्फा, अल्फा। त्यही अल्फा धर्मत्याग हो।

डेनियल्स र प्रेस्कटले यो मूर्खतापूर्ण दृष्टिकोणलाई कहिले अघि बढाइरहेका थिए? अल्फा धर्मत्यागको समयावधिमा।

यसकारण, यहाँ सिस्टर ह्वाइटले “चुनिएकाहरूसमेतलाई बहकाउने” विषयमा र इजकिएल २८ पढ्ने सम्बन्धमा के भनिरहनुभएको छ, त्यो नछुटाउनुहोस्। उहाँलाई के भइरहेको थियो भन्ने थाहा थियो। उहाँलाई थाहा थियो कि यो “डेली” भन्ने विषय केवल सिद्धान्तगत रूपमा गलत मात्र होइन, तर “डेली” सम्बन्धी गलत दृष्टिकोण प्रचार गर्न जानेहरूलाई आफ्नै वचनलाई परमेश्वरको वचनभन्दा माथि राख्न बाध्य तुल्याउँछ, र तिनीहरूलाई यस्तो अवस्थामा पुऱ्याउँछ जहाँ तिनीहरू मोहित भएका हुन्छन्; त्यसकारण, तिनीहरू आफ्नै विद्रोहद्वारा अरूलाई मोहित पार्न शैतानका हातको एउटा साधन बन्छन्।

मैले मेरो कलमद्वारा यो तथ्य अंकित गर्नुपर्छ कि यी भाइहरूले आफ्ना भ्रमपूर्ण धारणाहरूमा यस्ता दोषहरू देखेथिए, जसले सत्यलाई अनिश्चिततामा पार्नेथियो; र [तथापि] तिनीहरू [मानौं तिनीहरूसित] महान् आध्यात्मिक विवेक भएको [जसरी] अगाडि उभिनेथिए। अब म तिनीहरूलाई [यो] बताउनुपर्ने भएको छ कि जब मलाई यो विषय देखाइयो,

मानिसहरू भन्छन्, “ओह, एलेन ह्वाइट, उहाँको दैनिक विषयमा कुनै धारणा छैन।”

“जब एल्डर डेनियल्स ‘डेली’ सम्बन्धी आफ्ना विचारहरूको पक्षमा तुरहीझैँ आफ्नो स्वर उच्च पार्दै थिए, त्यस बेला मलाई यो विषय देखाइयो, र त्यसका पछिल्ला परिणामहरू प्रस्तुत गरिए। हाम्रा मानिसहरू भ्रमित हुँदै थिए। मैले त्यसको परिणाम देखें, र त्यसपछि मलाई यस्ता चेतावनीहरू दिइए कि यदि एल्डर डेनियल्स, परिणामको कुनै विचार नगरी, यसरी प्रभावित भई आफू परमेश्वरको प्रेरणाअन्तर्गत रहेको विश्वास गर्न दिए भने,”

यो आत्मावाद हो। उसले आफ्नो वचन परमेश्वरको वचनभन्दा माथि राखेको छ। उसले आफू परमेश्वरद्वारा प्रेरित भइरहेको छ भन्ने विश्वास गरिरहेको छ।

“यदि एल्डर डेनियल्स परिणामको कुनै विचार नगरी यसरी प्रभावित भई आफूलाई परमेश्वरको प्रेरणाअधीन रहेको छ भन्ने विश्वास गर्न दिइरहे, भने हाम्रो पङ्क्तिहरूभरि जताततै सन्देहवाद छरिन्थ्यो, र हामी त्यहीँ पुग्नेथियौं जहाँ शैतानले आफ्ना सन्देशहरू पुऱ्याउँछ। स्थिर अविश्वास र सन्देहवाद मानिसका मनहरूमा छरिन्थ्यो, र दुष्टताको अनौठा फलहरूले सत्यको स्थान लिनेथिए। Ms 67, 1910, 1-8. Manuscript Release, volume 20, 17-22.

आज समस्त एडभेन्टवादभरि दुष्टताका अनौठा बालीहरू बढ्दै गइरहेका छन्।

एलेन ह्वाइटले 2520 सम्बन्धी अग्रणीहरूको बुझाइमा आफ्नो अनुमोदन व्यक्त गर्छिन्।

एलेन ह्वाइटले अग्रगामीहरूको उक्त बुझाइलाई आफ्नो अनुमोदन दिएकी छन् कि दानियलको पुस्तकमा उल्लिखित “डेली” ले मूर्तिपूजकत्वलाई जनाउँछ।